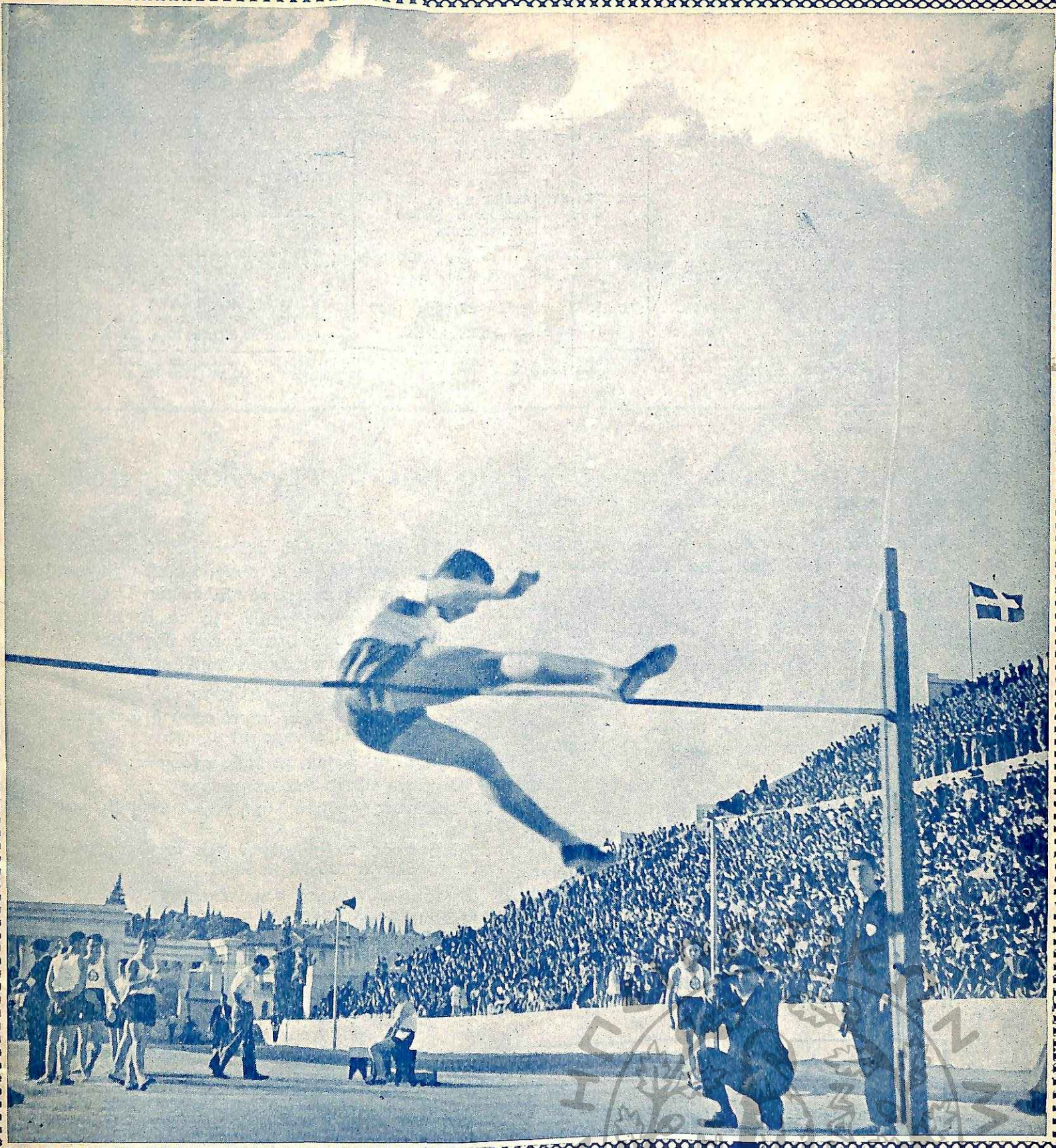

NEOΓΑΛΛΕ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 33
27 ΜΑΪΟΥ 1939 - Δ'.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε., τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς ὑπερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος υπό
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 33 — 27 Μαΐου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγυπτίου Λίρ. 1
Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀπόδειξις φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Σύμφωνα με ὅσα ἔχουμε πῇ ἐπανειλημμένως
μέχρι σήμερα οἱ συνδρομέες τοῦ Περιοδικοῦ ὠρί-
στησαν ὡς ἑξῆς:

Οἱ Φαλαγγίτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπα-
νεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ κι' οἱ στρατιώ-
ται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἓνα ἔτος
(συνδρομὴ ἐτησίᾳ) πρέπει ν' ἀποστείλουν 160
δραχ., ἂν θέλουν γιὰ ἕξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς
μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ
εἶναι δραχ. 200, ὑποδιαριουμένη ἀνάλογα με τὰ
χρονικὰ διαστήματα πού θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες, Σχολικὰς
Ἐφορεῖας, Ἐταιρεῖας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γε-
νικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δι-
καίου ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρό-
τερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μι-
κροὺς συνδρομητὰς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώ-
τας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη
συνδρομὴ των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ
δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιὰτὶ εἶναι
ἀδύνατη ἡ παρακολούθησις των μέσα σὲ χιλιά-
δες συνδρομητὰς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν
τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὅσαςκις
ἐμβάζουν οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυ-
δρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα
ταύτης μετὰ τοῦ δνόματος καὶ τῆς διευθύν-
σεώς των καὶ τὸ τι ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελ-
λόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσις
πού μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταὶ μας.

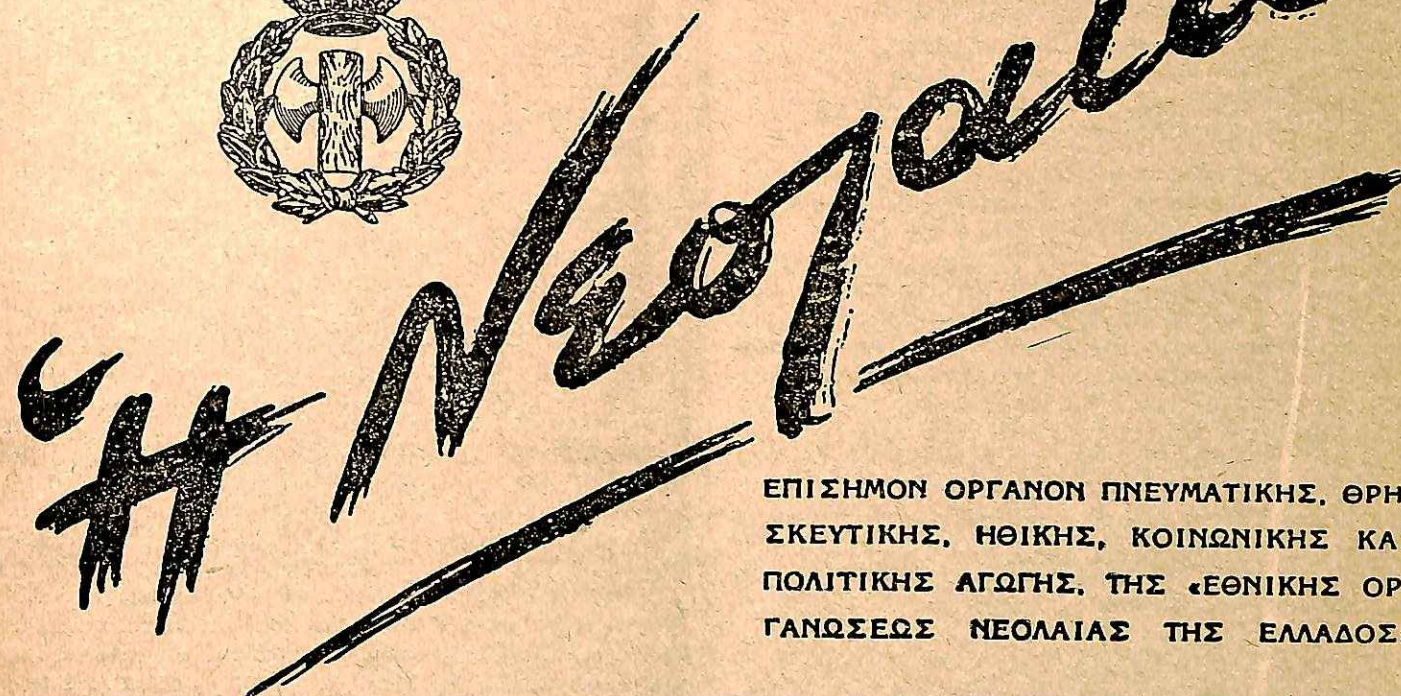
Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:
Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ
Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν
καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὁπωσδή-
ποτε χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεο-
λαία» νὰ τὰ ἀπευθύνουν εἴτε ἀπλῶς πρὸς τὸ Πε-
ριοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε
πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρούβαλην, Γεν. Γραμματέα τῆς
Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Κα-
ραγεώργη τῆς Σεργίας 4.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 7 Αγορά
ΗΜΕΡΟΜ. 24-10-31
ΑΡΙΘ. 30354

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ κριτικὴ τῶν τεχνικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν
ἀγώνων θὰ γίνῃ μετὰ τὴν σειρὰ τῆς, ἀπὸ τοὺς εἰδι-
κοῦς. Καὶ κανεὶς δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι καὶ
αὐτὴν τὴν φορὰν, ὅπως πάντοτε, δὲν θ' ἀπολείψῃ
οὔτε ἡ ὑπεύθυνος αὐστηρότης τῆς κρίσεως, οὔτε
ἡ δικαιοσύνη. Ἐὰν τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν
περασμένην ἐβδομάδα, καὶ τὸ κοινὸν τῶν ἐπαρ-
χιῶν ἐνωρίτερα, ὑπῆρξε τόσο ἀδιαφιλονίκητα
γενναῖον καὶ τόσο ἀφειδὲς εἰς ἐκδηλώσεις ἐπαί-
νων ἀπέναντι τῆς πρώτης ἐξορμήσεως τῆς Νεο-
λαίας εἰς τοὺς στίβους, δὲν σημαίνει καθόλου
ὅτι οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ θαυμασμοῦ
θὰ ἐπηρεάσουν τὴν ὑπεύθυνον κριτικὴν κατὰ τὴν
συναγωγὴν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποδόσεων τῆς
προσπαθείας. Ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ χαλαρώσουν αἱ
ἐκδηλώσεις ἱκανοποιήσεως τοῦ κοινοῦ τὴν ἐντα-
τικὴν ἀγρυπνίαν τῶν στελεχῶν, τῶν ἀξιωματού-
χων, τῶν μελῶν τῆς Ὀργάνωσως. Ἀπεναντίας
οἱ ἔπαινοι καὶ οἱ θαυμασμοὶ καὶ ἡ στοργὴ τοῦ
κοινοῦ θὰ ὀξύνουν ἀκόμη περισσότερον τὴν ὑπεύ-
θυνον ἐγρήγορσιν.

Προσπαθεῖν σημαίνει δημιουργεῖν. Καὶ ἡ δη-
μιουργικὴ προσπάθεια δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ κρίνε-
ται κατὰ τὴν ἔφεσιν, οὔτε καὶ κατὰ τὰς θετικὰς
ἀποδόσεις τῆς μόνον. Μαζὶ μετὰ τὰς ἐπιτυχίας, καὶ
τὰ σφάλματα, καὶ αἱ ἐλλείψεις εἰς τὸ στάδιον τῆς
προσπαθείας, ἀποκοτῶν γόνιμον ἀξίαν, ὅταν
ὑπάρχῃ τὸ θάρρος τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς ἐρμη-
νείας καὶ πρὸ παντός ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θέλησις

καὶ ἡ δύναμις τῆς ἐπανορθώσεως. Τὸ στάδιον εἰς
τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται σήμερον ἡ Ὀργάνωσις εἶ-
ναι στάδιον συσσωρεύσεως πείρας καὶ ἡ πείρα
εἶναι γνώσις. Καὶ εἰς τὴν γνώσιν, εἰς τὴν αὐξήσιν
τῆς γνώσεως, πρέπει ν' ἀποβλέπουν σήμερον ὡς
εἰς κεντρικὸν σκοπὸν, ὅλοι, διοικοῦντες καὶ στε-
λέχη, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται εἰς τὴν
Ὀργάνωσιν.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, πού δὲν περιορίζει τὴν
δρασίμην μας ἡ τεχνικὴ ἀποψις — πού εἶναι πάντοτε
ἐκ τῆς φύσεως τῆς στενῆς, χωρὶς ὡς ἐκ τοῦτου νὰ
εἶναι καὶ ἀσήμαντος — ἀρκεῖ, ὡς πιστοποιήσις ἐπι-
τυχίας τὸ γεγονὸς, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν, ἔφηβοι
καὶ νέοι, ὅλων τῶν κλιμάτων καὶ ὅλων τῶν περι-
οχῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἠγωνίσθησαν ὁμοῦ εἰς
ἓνα κοινὸν στίβον, καὶ ἡ γωνίσθησαν κα-
λῶς. Ἐὰν δὲ τὸ εὔ αγωνίζεσθαι κατὰ τὴν ἀρ-
χαίαν παράδοσιν εἶναι ἀνώτερον ἀπὸ τὸ νικᾶν,
εἶναι τὸ νόημα τὸ ὑψηλότερον καὶ ὁ σκοπὸς τῆς
ἀγωνιστικῆς, κανεὶς δὲν θὰ ὑπάρξῃ, ὁ ὁποῖος θ'
ἀμφισβήτησιν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγώνων πού ἔλη-
ξαν τὴν περασμένην Κυριακὴν, εἰς τὸ Παναθη-
ναϊκὸν Στάδιον.

Καὶ τὸ δεδομένον τὸ ἀδιαφιλονίκητον αὐτῆς
τῆς ἐπιτυχίας, κατὰ τρόπον ἀπλοῦν καὶ φυσικόν,
παρακινεῖ μόνον τοὺς εἰς σύνθεσιν διδαγμάτων.
Γνωρίζομεν ὅλοι μας ὅτι αὐτὸ πού ἐδιδάσκετο
καὶ ἐτονίζετο ἀνέκαθεν, ὅτι δηλαδὴ σκοπὸς τῆς
ἀγωνιστικῆς δὲν εἶναι, δὲν ἦτο ποτὲ οὔτε πρέπει

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΓΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ποτέ νά θεωρηταί ἡ ἀνάδειξις νικητῶν, ἀλλά ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τοῦ καλῶς ἀγωνίζεσθαι, καί ἡ ἀνάδειξις μέ ἄλλους λόγους καλῶν ἀγωνιστῶν, θά ἔπρεπε νά εἶναι μία κοινοτοπία. Τό νά ἐπανέρχωνται ὅμως ὅλοι, κάθε φορά καί μέ κάθε νέαν δεδομένην εὐκαιρίαν, ἐπίμονα εἰς τήν κοινοτοπίαν αὐτήν, δέν σημαίνει ὅτι ἡ κατανόησις τῆς εἶναι τόνον δύσκολος, ἀλλ' ὅτι ἡ σημασία τῆς καί ἡ ἀξία τῆς εἶναι μεγάλη. Πολύ πολὺ μεγαλειτέρα, παρ' ὅτι νομίζει κανεῖς, πρὶν τήν ἀναλύσῃ εἰς ὅλον τὸ βάθος τῆς.

Ἡ ἄθλησις τοῦ σώματος εἶναι ἀναντιρρήτως συντελεστής φυσικῆς ὠραιότητος, μυϊκῆς ἀντοχῆς καί ρώμης. Αὐτὸ τὸ ξέρομε ὅλοι. Καί ἐπειδὴ εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβήτησεως μεγάλος καί διὰ τὸ μεμονωμένον ἄτομον καί διὰ τήν Κοινωνίαν καί διὰ τήν Φυλὴν, ὁ παράγων τῆς υγείας καί τῆς ρώμης θά ἔφθανε καί μόνος αὐτός, διὰ νά δικαιώνεται ἡ ἄθλησις καί ἡ ἀγωνιστική, ὡς κοινωνικός θεσμός. Ἀνθρώπινον εἶναι ὅμως κάθε θεσμός νά τεῖνῃ πρὸς τὴν τελείωσιν. Καί ὅταν λέγωμεν τελείωσιν θεσμοῦ δέν ἡμποροῦμε νά ἐννοοῦμε παρὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀπὸ τὸν θεσμόν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ἀγαθῶν, πού ἡμπορεῖ νά διδῇ. Ἀκριβῶς δὲ ἀπὸ τὴν τάσιν πρὸς τὴν τελείωσιν, πού ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου καί πού ὑπῆρχε πληθωρική καί ρωμαλέα εἰς τοὺς ἀρχαίους κατοίκους αὐτῆς τῆς γῆς, περισσότερον παρ' ὅσον ὑπῆρχε εἰς τοὺς ἄλλους λαούς, ἡ ἀγωνιστική, πού ἦτο καλλιέργημα καί θεσμός ἰδικός των, ἐπέτυχε τὴν ἀνωτάτην καί τελειότεραν τῆς σύνθεσιν. Ἐκκίνησας ἀπὸ τὴν ἀπλὴν παιδιάν, τὴν ἀσκῶσιν ἐνὸς λαοῦ χαροῦμενων πολεμιστῶν, διὰ νά γίνῃ ἔπειτα τέχνη καί ἀρμονία εἰς τὴν ἐπίδειξιν σωματικῶν δεξιοτήτων, ἐξελιχθῇ κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ἀκμῆς εἰς πηγὴν διαπλάσεως ἡθους, εἰς θεσμόν καλλιιεργείας Ἀρετῆς. Ἔτσι, ἐνῶ ἤρχισε μέ τὴν δημιουργίαν καλῶς ἡσκημένων σωμάτων, κατέληξε νά γίνῃ ἀσκητήριον ψυχῶν. Ἐνῶ ἤρχισε μέ τὸ νά καταρτίζῃ ἀγωνιστὰς τοῦ στίβου, ἔφθασε νά παρασκευάζῃ ἀγωνιστὰς τῆς ζωῆς, εὐγενεῖς, γενναίους, ἐγκαυχήματα τῆς πόλεως καί τῆς φυλῆς. Εἰς τὴν διατηρήσιν καί εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς τῆς συνθέσεως δέν μᾶς ἐπιβάλλει νά ἐπιμένωμεν ἡμεῖς, οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, μόνον ἡ εὐγένεια μιᾶς ὑψηλῆς καταγωγῆς. Μᾶς τὸ ἐπιβάλλει ἀκόμη ἐπιτακτικώτερον ἡ ἀτεγκτος ἀνάγκη τῆς αὐτοσυντηρήσεως, καί ἀκόμη περισσότερον τὸ ὑπέρτατον χρέος πρὸς τοὺς ἀπογόνους. Εἴμεθα λαός, ἀριθμητικὰ μικρός, πού ζῇ εἰς τὸ ἐπιμαχώτερον σημεῖον τοῦ Κόσμου, ἡναγκασμένος νά διεκδικῇ κάθε στιγμήν τὸ δικαίωμα καί τὸ προνόμιον τῆς ὑπάρξεως, παράλληλα μέ λαοὺς πολυπληθεῖς, εἰς τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν ὁποίων δέν ἔχει καί δέν μπορεῖ ν' ἀντιτάξῃ παρὰ μίαν ἐκ κληρονομικότητος πλουσίαν προδιάθεσιν ποιητικῆς ὑπεροχῆς. Ἡ ἀγωνιστική καί ἡ ἄθλησις ὑπὸ τὴν πλατείαν τῆς ἔννοιαν εἶναι ἓνα μέσον, τὸ καλλίτερον, διὰ νά καλλιεργηθῇ καί ἀποθῇ γόνιμος αὐτὴ ἡ φυλετικὴ μας προδιάθεσις.

Καί ἐδῶ ὑπάρχει τὸ σημεῖον τῆς ἱστορικῆς δικαιοσύνης τῆς δημιουργίας τοῦ θεσμοῦ τῆς Ε.

Ο. Ν. διότι χωρὶς τὸν θεσμόν αὐτόν ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς στίβους τῆς δλότητος τῶν νέων τῆς χώρας, ὑπὸ ρυθμόν ἐνιαῖον, θά ἦτο ἀνέφικτος. Λέγομεν τὸ σημεῖον τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ μίαν αὐτονόητον ἔννοιαν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι θά κινητοποιηθοῦν ὅλαι αἱ ζῶσαι ὀργανωτικαί καί πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους συντόνως καί ρυθμικῶς διὰ νά γίνῃ πραγματοποιήσεις, αὐτὸ πού πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀκόμη ἦτο σύλληψις καί σχέδιον καί πού τώρα ἀκόμη εἶναι μορφή ἐν τῷ γίγνεσθαι. Βεβαίως τὸ στάδιον τοῦ γίγνεσθαι εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἀπέραντον μ' ὅλον πού εἶναι ἀληθές ὅτι παντοῦ καί πάντοτε ἡ ἀρτιότης τῆς συλλήψεως προκρίνει κατὰ σημαντικὸν μέρος τὴν ἀρτιότητα τῆς μορφῆς. Ἀλλὰ ἡ μοῖρα τῶν ἔργων εἶναι ἀδυσωπῆτως ἀπαιτητική. Καί ὅσον προχωροῦμε εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματώσεως, τόσον ὀγκοῦνται αἱ ἀπαιτήσεις. Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐνθαρρυντικὸν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ πείραμα τῶν πρώτων ἀγώνων ἀπέδειξε, ὅτι διατηροῦμε τὴν ἑλληνικὴν ἀρετὴν τοῦ νά ἐπιχειροῦμεν ἐπιτυχῶς, μέ ὀλίγα μέσα καί μέ ἀκόμη ὀλιγωτέραν προπαρασκευήν, δύσκολα ἔργα. Ἐνθαρρυντικὸν ὡς πιστοποιήσεις, ὅτι ἡ ποιοτικὴ ὑπεροχὴ τῆς ἐμπύχου δυνάμεως πού ἐκινητοποιήσαμε, δέν εἶναι ἐπινόημα αὐτοκολλακευομένης φαντασίας καί λόγος κενός. Ἀλλ' ὅπως συμβαίνει μέ τὴν ὄψιν ὅλων τῶν πραγμάτων πού εἶναι διττὴ καί μέ ὅλα τὰ καλὰ πού δέν εἶναι ἀμιγῆ κακῶν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν διαπίστωσιν καί ἡ ποιοτικὴ ὑπεροχὴ τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως δέν εἶναι, οὔτε αὐτὴ, ἀπηλλαγμένη μειονεκτημάτων. Μειονέκτημα τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως τῆς ἰδικῆς μας, μεγαλειότερον, εἶναι ἡ δυσχέρεια μέ τὴν ὁποίαν χαλιναγωγεῖται καί ὑποτάσσεται εἰς τὸν ρυθμόν τῆς ὁμάδος, πού εἶναι ὅμως τόσον ἀναγκαῖος. Μολονότι δὲ εἶναι ἀδιαφιλονίκητον ὅτι ὁ ρυθμὸς τῆς ὁμάδος παγιοῦται καί ἐμπεδώνεται συστηματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς καί φυσικὰ ἡ παγίωσις αὐτὴ καί ἡ ἐμπέδωσις πού συντελεῖται εἰς τὸ κρατικὸν πλαίσιον ἀσκεῖ εὐεργετικὴν τὴν ἐπίδρασιν τῆς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν νέων, — πού εἶναι ἰδιαίτερος εὐαίσθητος εἰς τοὺς ἐπηρεασμοὺς τοῦ περιβάλλοντος — εἶναι φανερόν, ἐν τούτοις, ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἱεραρχικῆς συντάξεως καί τῆς μονολιθικῆς ἐμφανίσεως τῆς ὀργανώσεως ὑπολείπεται νά γίνῃ πολλὴ καί ἐπίπονος ἐργασία. Ὑπόθεσις βελτιώσεως στελεχῶν, πρὸ παντός, ὑπόθεσις συντόνου ἀνόδου τοῦ ἐπιπέδου τῶν στελεχῶν, εἶναι ἡ ταχεῖα καί πλήρης ἀπόδοσις αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Τὸ παιδί ὅσον εἶναι κριτὴς ἀτεγκτος, ἄλλο τόσον ἔχει τὴν ψυχὴν ἀνοικτὴν εἰς τὸ ν' ἀνακαλύπτῃ καί νά γοητεύεται ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν, ὅταν εἶναι γνησία, καί πρόθυμον νά ὑποτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερέχοντας. Ἀς μὴ ἐκφεύγῃ ποτὲ ἀπὸ τὰ μάτια καί ἀπὸ τὴν σκέψιν τῶν ἡγουμένων αὐτῇ ἡ ἀλήθεια καί πρωτίστως ἡ εὐθύνη πού ἀπορρέει ἀπὸ αὐτήν. Ἀς γνωρίζουν τὰ στελέχη ὅτι ἡ ἡγεσία εἰς τὸν κύκλον τῆς ὀργανώσεως ὀφείλει νά εἶναι ταυτόσημος μέ τὴν ἀληθινὴν ὑπεροχὴν, ἐκτὸς τῆς ὁποίας δέν ὑπάρχει ἄλλη δύναμις ἱκανὴ νά κατακτῇ καί κατακτῶσα νά διαπλάττῃ τοὺς νέους.

Κδς.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Η ΥΨΗΛΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΤΑ ΣΤΥΝΟΡΑ ΜΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὴν Θράκην καί τὰς πόλεις τῆς Βορείου Μακεδονίας, ἐπεκτείνας τὴν περιοδεῖαν Του εἰς ὅλην τὴν βορειοανατολικὴν συνοριακὴν μας γραμμὴν.

Ὁ λαὸς τῶν πόλεων καί τῶν χωρίων διὰ τῶν ὁποίων διήλθεν ὁ Βασιλεὺς καθὼς καί τὰ στρατιωτικὰ τμήματα τῶν φρουρῶν μέχρι τῶν ἀκραίων μεθοριακῶν φυλακίων ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν λαμπροτέραν ὑποδοχὴν, διαδηλώσαντες τὴν ἀπέραντον ἀφοσίωσιν καί λατρείαν πρὸς τὸ Σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους.

Ἐξ ἄλλου ἡ βασιλικὴ παρουσία εἰς τὰς ἀκραίαις ἐθνικὰς ἐπαλξεις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐτόνωσεν ἔτι πλέον τὸ ἤδη ἐδραῖον καί ἀπαρασάλευτον αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, ἐνῶ συγχρόνως ἐγένετο ἀφορμὴ διὰ νά διαπιστωθῇ κατὰ τὸν πλέον μεγαλειώδη τρόπον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τῶν παραμεθωρίων περιοχῶν, στενώτατα ἠνωμένος μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, κυριαρχεῖται ἀπολύτως

ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν νά ὑπεραμυνθῇ καί τῆς τελευταίας σπιθαμῆς τοῦ πατρίου ἐδάφους μέ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, μέ ὅλην τὴν ρώμην καί μέ ὅλο του τὸ αἷμα.

Αἱ κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς Α. Μ. διὰ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους ἀποδοθεῖσαι εἰς Αὐτὴν τιμαὶ ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῆς τουρκικῆς ἐν Θράκῃ Διοικήσεως καί τοῦ στρατοῦ, αἱ ὅμοια αὐθόρμητοι καί συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως κατέδειξαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν πόσον στερεὰ εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν δύο λαῶν ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ σταθερώτερον ἔρεισμα τῆς ἀνεξαρτησίας των ἀλλὰ καί τῆς εἰρήνης εἰς τὴν ἰδικὴν μας περιοχὴν τοῦ κόσμου.

Δικαιότατα ὁ ἀγγλικὸς Τύπος, ἀσχοληθεὶς διὰ τὴν βασιλικὴν ἐπίσκεψιν, τονίζει ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀποτελοῦν ἀρίστους πρεσβευτὰς τῶν λαῶν καί χαρακτηρίζει τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τοῦ Βασιλέως μας εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος ὡς ἀξιοσημεῖον νίκης τῆς εἰρήνης, ὑπενθυμίζων ὅτι, παρ' ὅλας τὰς ἀντιθέσεις αἰτινες ἐχώρισαν ἐπὶ αἰῶνας τὰ δύο ἔθνη, ἡ δεξιὰ διοικήσεις καί ἡ καλοπροαίρετος κατεύθυνσις τῆς κυβερνητικῆς τακτικῆς ἀμφοτέρων ἤρε παρεξηγήσεις αἰῶνων καί ὠδήγησε τοὺς δύο λαοὺς πρὸς τὴν οὐδέποτε ἀπολείψασαν ἐνδιάθετον ἐπιθυμίαν νά συνδεθοῦν ἀδελφικῶς ἐφ' ὅσον μέγιστα κοινὰ συμφέροντα συνηγόρουν πρὸς τοῦτο.

«ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΒΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περισσότερον από την λαμπράν όντως από πάσης απόψεως επιτυχίαν οργάνωσης, τάξεως και αποτελεσμάτων της αθλητικής εβδομάδος των Α' Πανελληνίων Αγώνων της Ε. Ο. Ν., εκείνο το όποιον ιδιαιζόντως πρέπει να εξαρθῇ εἶναι τὸ βαθύτερον πνεῦμα της κατευθύνσεως της αθλητικής ἀγωγῆς τῶν Νέων, ὅπως τὸ ἐννοεῖ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ὁργάνωσις.

Ὁ Ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. νοεῖται ὡς καθολικὴ ἐκπαίδευσις τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς νεότητος, εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη σκοπεῖ νὰ δώσῃ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ εὐρύστου σώματος καὶ τῆς ἀλκίμου ψυχῆς, ὥστε νὰ καταστή ἀξία τῆς μεγάλης ἀποστολῆς της ὡς πρωτοπόρου τῆς νέας ἑλληνικῆς ἐκπολιτιστικῆς ἀνθήσεως.

Δὲν ἀποβλέπει συνεπῶς ὡς εἰς κύριον σκοπὸν εἰς τὴν δημιουργίαν πρωταθλητῶν. Ἐὰν αἱ ἀτομικότητες τῶν ἀθλουμένων εἰς τοὺς στίβους τῆς Ε. Ο. Ν. ἀναδείξουν καὶ τοιοῦτους, τόσον τὸ καλῦτερον. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ πρωταθληταὶ θὰ προέλθουν ἐκ τῶν στίβων μας καὶ αἱ γενικαὶ ἐπιδόσεις καὶ ρεκόρ τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ θὰ ἀναδείξουν ἀρίστους ἐργάτας εἰς τὴν προαγωγὴν των, μέσα εἰς τὰς φάλαγγάς μας.

Ἀλλὰ, ὅπως εἴπομεν, τοῦτο δὲν εἶναι ὁ κύριος ἀθλητικὸς σκοπὸς τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν ἀθλητικὴν κατεύθυνσιν τῆς Ὁργανώσεως τὴν εἶδομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τῶν Α' Πανελληνίων Αγώνων. Ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ στίβου τῶν ἀγωνιζομένων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτιστῶν συνέχετο μὲ τὸ τῶν συναδέλφων θεατῶν τόσον στενά, ὥστε δὲν ἠδύνατο κανεὶς νὰ διακρίνῃ τοὺς ἀθλουμένους τοῦ στίβου καὶ τῶν κερκίδων. Ὅλοι μαζί ἐπαρουσίαζον τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον, τὴν ἰδίαν προσπάθειαν, τὴν ἰδίαν ψυχικὴν ἀνάτασιν. Ὅλοι ἠθλοῦντο, ὅλοι ἦσαν ἀθληταί, ἀπὸ τὸν μικρὸν Σκαπανέα μέχρι τοῦ ὀρίμου Νέου καὶ Νέας, καὶ ὅταν παρώρμων τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ὅταν ἐχειροκρότουν καὶ ὅταν ἐζητωκραύγαζον. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν νέων ὅλης τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι θὰ μεταφέρουν εἰς ὅλους τοὺς ἐπαρχιακοὺς στίβους τὸ πνεῦμα αὐτό, τοῦ πῶς ἐννοεῖ τὸν φαλαγγιτικὸν ἀθλητισμὸν ἡ Α. Β. Ὑψηλότης, ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Κυβερνήτης καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. — ἀθλητισμὸν καθολικόν, συνυφασμένον μὲ τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γενεᾶς.

ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔληξαν οἱ πρῶτοι Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῆς Ε. Ο. Ν., οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν πρωτοφανή θρίαμβον τῆς πρώτης ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, ὡς γνωστόν, ἔλαβον μέρος 1940 ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι, μέλη τῆς Ε. Ο. Ν., ἀντιπροσωπεύοντες 33 Περιφ. Διοικήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ μίαν τῆς Αἰγύπτου.

Αἱ ἀπὸ 14 μέχρις 21 Μαΐου ἐπτὰ ἡμέραι, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ὠλοκληρώθη τὸ κατάρτισθὲν πρόγραμμα, ὑπῆρξαν ἡμέραι ἀναβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος καὶ θρίαμβου τῆς ἀθλουμένης νεολαίας μας, ἡ ὁποία, ἐὰν δὲν ἐπέτυχε μὲν τὴν ἐπιδείξιν ἐξαιρετικῶν ἐπιδόσεων—καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ μικροῦ χρόνου τῆς προπονήσεώς της—ἀπέδειξεν ὅμως ὅτι

ἐνεστερνίσθη τὸ ἀθλητικὸν πνεῦμα—καὶ αὐτὸ ὑπῆρξεν ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Ε. Ο. Ν., ὡς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν—καὶ ὅτι εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον θὰ ἐπιδείξῃ ἀσφαλῶς ἐπιδόσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ καταστοῦν σέμνωμα τῆς ἀθλουμένης Ἑλληνικῆς νεότητος καὶ δικαία ὑπερηφάνεια καὶ ἱκανοποίησις ἐκείνων οἵτινες ἀνέλαβον τὸν ἔθλον τῆς ἀναβιώσεως τῆς ἀθλητικῆς θρησκείας.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΙΒΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων Α' καὶ Β' κατηγορίας Φαλαγγιτῶν ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Βαρκάρης (Χίου) 54 μ. 68, 2) Παππᾶς (Δ. Α. Σ.) 52 μ. 40, 3) Δημητρίδης (Θεσ/νίκης) 50 μ. 84, 4) Θεοφίλης (Δ. Α. Σ.) 50 μ. 80, 5) Γεωργόπουλος (Πρωτ/σης) 49 μ. 15, 6) Γκράτζιος (Θεσ/νίκης) 46 μ. 90.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Κοντῆς (Πρωτ/σης) 52, 2) Μαρκουλάκης (Χανίων) 51, 3) Σεγκούνας (Ἀρτης) 50 56, 4) Τάσιος (Κοζάνης) 49 40, 5) Κολοβός (Ἀρκαδίας) 48 75, 6) Εὐθυμιάδης (Ἐβρου) 47 40.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΑΠΛΟΥΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Ἰωαννίδης (Τρικκάλων) 6 70, 2) Μάργαρης (Λαρίσης) 6 43, 3) Ζερβός (Πρωτ/σης) 6 38, 4) Τέγος (Τρικκάλων) 6 31, 5) Γονατᾶς (Πρωτ/σης) 6 29, 6) Μαρινάκης (Πρωτ/σης) 6 08.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Νικολάου (Λαρίσης) 6 μ. 35, 2) Παπαδόπουλος (Πρωτ/σης) 6 μ. 15, 3) Μουρατίδης (Πρωτ/σης) 5 μ. 905, 4) Χελιώτης (Λέσβου) 5 μ. 88, 5)

Χρηστίδης (Ἀργολιδοκορινθίας) 5 μ. 86, 6) Παπαχρήστου (Δράμας) 5 79.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΤΡΙΠΛΟΥΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Μαρινάκης Γ. (Πρωτ/σης) 14 μ. 38, 2) Γονατᾶς Δ. (Πρωτ/σης) 13 69, 3) Ζερβός Σπ. (Πρωτ/σης) 13 μ. 12, 4) Μαστραντώνης Ν. (Δ. Α. Σ.) 13 11, 5) Μαυρίκιος (Θεσ/νίκης) 12 μ. 53, 6) Καλφακάκος (Λακωνίας) 12 μ. 51.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Χατζηνικολάου (Λαρίσης) 13 μ. 60, 2) Ζώτος (Πρωτ/σης) 13 μ. 56, 3) Φραγκιάς (Λακωνίας) 12 μ. 96, 4) Κανάκης (Πρωτ/σης) 12 μ. 81, 5) Τσιγαρίδας (Θεσ/νίκης) 12 μ. 64, 6) Καραδάκης (Χανίων) 12 μ. 56.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Γκράτζιος Μ. (Θεσ/νίκης) 1 75, 2) Νικολόπουλος (Πρωτ/σης) 1 75, 3) Μάργαρης Κ. (Λαρίσης) 1 75, 4) Μαυρίκιος Χρ. (Θεσ/νίκης) 1 70, 5) Κουτούπης Κ. (Καβάλλας) 1 70, 6) Μαυροκέφαλος (Αἰγύπτου) 1 65.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Παπαγιαννόπουλος Ν. (Ἀχαΐας) 1 70, 2) Φιλιππίδης (Καβάλλας) 1 70, 3) Μοσκόφ (Κιλκίς) 1 70, 4) Μαρκόπουλος (Πρωτευούσης) 1 65, 5) Εὐθυμίου (Τρικκάλων) 1 65, 6) Τόμπρος (Πρωτευούσης) 1 60.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ ΔΡΟΜΟΥ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων δρόμου Α' καὶ Β' κατηγορίας Φαλαγγιτῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΔΡΟΜΟΣ 100 ΜΕΤΡΩΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Καλοδοῦκας (Δ. Α. Σ.) 11' 6/10, 2) Εὐθυμίου (Πρωτ/σης) 11' 7/10,

- 3) Ἰωαννίδης (Τρικκάλων) 11' 8/10, 4) Μαυροκέφαλος (Αἰγύπτου) 11' 9/10, 5) Ἀποστολίδης (Πρωτευούσης) 12' 2/10, 6) Κυδωνάκης (Ρεθύμνου) 12' 4/10.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Ἰακωβίδης (Πρωτ/σης) 11' 5/10, 2) Μαστρογιάννης (Πρωτ/σης) 12', 3) Ἰωαννίδης (Θεσσαλονίκης) 12' 2/10, 4) Θεοδοσάκης (Πρωτευούσης) 12' 4/10, 5) Ταφλανίδης (Δράμας), 6) Ξηραδάκης (Λαρίσης).

ΔΡΟΜΟΣ 400 ΜΕΤΡΩΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτῶν

- 1) Καραγεωργός (Δ. Α. Σ.) 51' 3, 2) Εὐθυμίου (Πρωτευούσης) 52' 5,

3) Κοτσώνης (Δ.Α.Σ.) 53'3, 4) Σιμόπουλος (Καβάλλας) 55', 5) Α-ναγνωστόπουλος (Μεσσηνίας) 57'3, 6) Τέγος Δ. (Τρικκάλων).

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Ίωαννίδης (Θεσ/νίκης) 54'7, 2) Πετροπουλάκης (Αττικοβοιωτίας) 54'7, 3) Παπαγγέλου (Καβάλλας) 55'6, 4) Μόσκος (Θεσσαλονίκης) 56'4, 5) Μιχαλόπουλος (Αττικοβοιωτίας) 56'7, 6) Ραξέφσκυ (Αττικοβοιωτίας).

ΔΡΟΜΟΣ 800 ΜΕΤΡΩΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

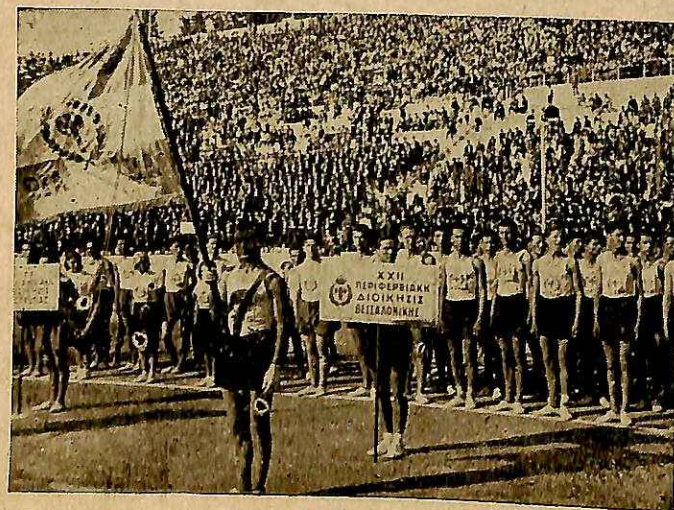
1) Γλένης (Πρωτεύουσας) 2'3'', 2) Λύσσαρης (Πρωτεύουσας) 2'3'8,

3) Σταυρίδης (Εβρου) 2'09'3, 4) Μπόσκος (Θεσ/νίκης) 2'10'6, 5) Διακάκης (Χανίων) 2'11'8, 6) Μπρούσαλης (Αρκαδίας) 2'11'9.

ΔΡΟΜΟΣ 1.500 ΜΕΤΡΩΝ

Είς τόν δρόμον 1.500 μ. ήγωνίσθησαν τελικώς με τὰ ακόλουθα αποτελέσματα, Φαλαγγίται μόνον Α' κατηγορίας:

1) Γλένης (Πρωτ/σης) 4'19'3, 2) Μελιδώνης (Πρωτ/σης) 4'25'7, 3) Μαζαράκος (Λακωνίας) 4'26'3, 4) Τριανταφύλλου (Πρωτ/σης) 4'29', 5) Χιώτης (Λέσβου) 4'30', 6) Ανδριτσόπουλος (Αχαΐας) 4'31'5.

ΔΡΟΜΟΣ 2.000 ΜΕΤΡΩΝ ΜΕΤΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Καί εις τὸ ἀγώνισμα τοῦτο τελικῶς ἔλαβον μέρος Φαλαγγίται Α' κατηγορίας μόνον, με τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

1) Βασιλείου Κ. (Πρωτεύουσας) 6.34.4, 2) Ίωαννίδης (Πρωτεύουσας) 6.45.7, 3) Παπαστεργίου (Δ.Α.Σ.) 6.47.4, 4) Κονταράτος (Πρωτεύουσας), 5) Ανδριτσόπουλος (Αχαΐας), 6) Καραβής Γ. (Λέσβος).

ΔΡΟΜΟΣ 3.000 ΜΕΤΡΩΝ

Ὡς καί εις τὰ δύο προηγούμενα ἀγώνισματα, τελικῶς ἔλαβον μέρος εις τὸν δρόμον 3.000 μέτρων Φαλαγγίται Α' κατηγορίας:

1) Μαζαράκος (Λακωνίας) 9'42'', 8, 2) Μωραΐτης (Πρωτεύουσας) 9'48'', 8, 3) Ραγάζος (Λαρίσης), 4) Παπαστεργίου (Δ.Α.Σ.), 5) Χιώτης Γαβριήλ (Λέσβου), 6) Κωστοῦρος (Αργολιδοκορινθίας).

ΠΟΡΕΙΑ 10.000 ΜΕΤΡΩΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγώνος πορείας 10.000 μέτρων, ὅστις ὑπῆρξε θεαματικώτατος διὰ τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτόν, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1η Ὁμάς Πρωτ. 1 ὥρα 18'40'', 2α Ὁμάς Φλωρίνης 1 ὥρα 19'20'', 3η Ὁμάς Αχαΐας 1 ὥρα 20'45'', 4η Ὁμάς Καβάλλας 1 ὥρα 23'20'', 5η Ὁμάς Σερρών 1 ὥρα 25'25'', 6η Ὁμάς Θεσπρωτίας 1 ὥρα 37'16''.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΔΡΟΜΟΥ 15.000 ΜΕΤΡΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

1) Βασιλείου (Πρωτ/σης) 24'35'8, 2) Κουτρομπής (Αργολιδοκορινθίας), 3) Παυλίδης (Πρωτεύουσας), 4) Καραχάλιος (Πρωτεύουσας), 5) Γρηγορίου (Θεσσαλονίκης), 6) Καραγεώργος (Θεσσαλονίκης), 7) Σαμαρτζής (Αργολιδοκορινθίας), 8) Καρατζόγλου (Θεσσαλονίκης), 9) Παγώνης (Πρωτεύουσας), 10) Καλτσίδης (Ευβοίας).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κατ' ἐξοχὴν (Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1090)

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΑΝΟΛΕΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΟΝΙΟΥΣ ΝΗΣΟΥΣ

21 Μαΐου 1864.

Μακροὶ καὶ σκληροὶ ἀγῶνες ἔχουν βρῆ τὴν δικαίωσί τους. Μακροχρόνιοι διακαεῖς τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ πόθοι, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων δὲν ἐφείσθη οὔτε θυσιῶν οὔτε κόπων ἀλλ' οὔτε καὶ αἵματος ὁ Ἴονικός πληθυσμός, βρῆσκουν τὴν ἱκανοποίησιν των. Ἡ Ἑπτάνησος γίνεται Ἑλληνική....

Ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας δὲν πιστεύει εἰς τὸ χαρμόσυνον ἀγγελμα. Ἡ εὐτυχία τῆς Ἑθνικῆς του ἐλευθερίας, ἔπειτα ἀπὸ μακραιῶνα δουλείαν, τοῦ φαίνεται τόσο μεγάλη, πὺ νομίζει ὅτι διειρεύεται. Δυσπιστεῖ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς.

Μὰ δὲν ἔχει ἄδικον. Ποῖος ξέρει; Εἶναι τόσο ἀνεξιχνίαστες οἱ βουλές τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ 21. Μαΐου ἔχει ὀρισθῇ ὡς ἡμέρα ἀποχωρήσεως τῶν ἀγγλικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ βρετανικοῦ στρατοῦ ἐκ Κεφαλληνίας καὶ ὅμως εἶναι ἀκόμη ἡ 10η πρωΐνῃ καὶ ἡ ἀγγλικὴ σημαία κυματίζει πάντοτε ὑπερήφανα ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ εἰς τὴν εἰσόδον τῶν στρατώνων... Καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Ἀργοστολίου εἶναι πλήρης ἀγγλικῶν πολεμικῶν με μίαν φρεγάτα ἐπὶ κεφαλῇς. Ὅλοι διερωτῶνται: Μήπως ἄλλαξαν γνώμη; Γιατὶ ποῖος μπορεῖ νὰ βασισθῇ στὰς ὑποσχέσεις των...

Μὰ παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ λαὸς, φοβισμένος, ἀμίλητος, σὺν νὰ διστάζῃ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν μεγάλην του χαρὰ, γεμίζει τὴν πλατεῖα τοῦ Μέτελα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ξένων στρατευμάτων...

Μὰ μόνον ἓνας σὺλαμός Ἀγγλῶν στρατιωτῶν καὶ ὀλίγοι χωροφύλακες ἐξέρχονται καὶ παρατάσσονται με κάποιαν ἐπισημότητα πρὸ τῆς πύλης τῶν στρατῶνων, ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς σημαίας...

Ὅλοι σιωποῦν. Μιά μυσταγωγία πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ πὺ τις λεπτομέρειες τῆς ἀγνοοῦν οἱ μῦστοι της. Καὶ σὲ κάποια στιγμήν τὴν σιγὴν διακόπτει μιὰ βροντώδης φωνὴ τοῦ ἐπὶ κεφαλῇς τῶν στρατιωτῶν:

— Πρίζεντ ἄρμ...

Καὶ ἐνῶ οἱ στρατιῶται καὶ οἱ χωροφύλακες παρουσιάζουν ὄπλα, ἀπὸ τὴν φρεγάτα ἀκούονται ἀλλεπάλληλοι χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί!...

Μέσα εἰς τὸ ἐπιβλητικὸ αὐτὸ περιβάλλον, πὺ ὅλοι κρατοῦν τὴν ἀναπονή τους, ἡ ἀγγλικὴ σημαία, πὺ ὑπερήφανα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ της, ὑποστέλλεται με μεγαλοπρεπὴ βραδύτητα....

Ἀμέσως κατόπιν, ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς σκηνοθεσίαν, ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμούς καὶ τὸ «πρίζεντ ἄρμ» τῶν στρατιωτῶν, μιὰ μεγαλοπρεπὴς κυανόλευκος ἐπαίρεται ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τῶν στρατῶνων....

Εἶναι ἡ συμβολικὴ πλέον παραίτησις τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων

τῆς προστασίας καὶ ἡ ἐπικύρωσις τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ἀλλὰ καὶ πανελληνίου πόθου τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος...

Καὶ τὸ πλῆθος πὺ παρακολουθεῖ τὴν συμβολικὴν αὐτὴν ἐορτὴν, τὸ κατέβασμα μιᾶς σημαίας ἐνὸς κραταιοῦ καὶ ἐνδόξου ἔθνους καὶ τὴν ἀναπέτασιν τῆς σημαίας ἐνὸς μικροῦ, ἀνισχύρου ἀλλὰ εὐγενικοῦ καὶ ἐνδόξου κράτους, ἐκοπᾷ εἰς ζητωκραυγὰς...

— Ζήτω ἡ Ἑνωσις!

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

— Ζήτω ἡ Ἀγγλία!...

Ἐνας πανζουρλισμός ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν πλατεῖαν!... Οἱ τέως Ἴονες ὑπήκοοι καὶ ἤδη Ἑλλήνες ἀνταλλάσσουν ἀσπασμούς καὶ ἐναγκαλισμούς...

Καθ' ὅλην τὴν ὑπόλοιπον ἡμέραν ὁ λαὸς ἐορτάζει. Παντοῦ χοροὶ, τραγούδια, διασκεδάσεις...

Μὰ κατὶ ἔλειπε... Οἱ Ἀγγλοι εἶχαν

Ἐπὶ κεφαλῇς ἦταν ὁ Μπαρμπά - Δήμος.

φύγει. Ἐπεβιάσθησαν ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Ἀργοστολίου ἦτο ἤδη σχεδὸν ἔρημος, πάντως ὅμως ἀνεῦ ἀγγλικῶν καραβιῶν. Μὰ ἡ ἀπουσία τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν δὲν ἦτο ἐκεῖνο πὺ θὰ μπορούσε νὰ ξενίσῃ τοὺς Κεφαλλήνας... Αὐτὸ, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ξένον κράτος, ἀποτελεῖ ἀνακούφισιν... Αὐτὸ πὺ ἔλειπε ἦτο κατὶ ἄλλο...

Ἡ Κεφαλληνία ἦτο Ἑλληνική, ἀλλὰ ἐστερείτο τοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ. Κάποια καθυστέρησις, κάποια δυσκολία, εἶχε ἐπιβραδύνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στρατοῦ καὶ αὐτὸ κρατοῦσε τοὺς Κεφαλλήνας εἰς κάποιαν νευρικότητα.

Ἀλλὰ ἦλθε ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς τὴν 23ην Μαΐου...

Εἶναι συγκινητικὴ ἡ σχετικὴ περιγραφή τοῦ χρονογράφου τῆς ἐποχῆς:

Ὁ λαὸς εἶχε συναχθῇ εἰς τὴν προκυμαίαν διὰ νὰ ἴδῃ τὸν στρατὸν πὺ ἐπρόκειτο ν' ἀποβιβασθῇ... Ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ λαοῦ ἦτο ὁ Μπαρμπά Δήμος. Ἐνας γέρος ὕψηλός, εὐθυτενής, ὁ ὁποῖος ἦτο σημαφόρος τῶν Κωνστ. καὶ Ἀνδρ. Μεταξᾶ εἰς τὴν περιφημον μάχην τοῦ Λάλα στὰ 1821. Ἦτο ὁ μόνος σχεδὸν ἐπιζῶν ἐκ τῶν Κεφαλλήνων τῆς περιφημοῦ μάχης τοῦ Λάλα, πὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν περιφανή νίκην τῶν Κεφαλλήνων... Ὁ Μπαρμπά Δήμος κρατοῦσε πανομοιότυπον τῆς Σημαίας, πὺ εἶχε καὶ στὴ μάχῃ τοῦ Λάλα με τὴν ἐπιγραφή «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος»...

Υπὸ τὰς κώδωνοκρουσίας τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ἀπεβιάσθη ὁ στρατός. Ἐνας λόχος στρατιωτῶν με ὕψηλὰ κράνη, μία ἐνωμοτία πεζῶν χωροφυλάκων με λευκὰς μαλλίνας ἐπωμίδας, ἐλάχιστοι χωροφύλακες ἐφιπποὶ καὶ ἐξ ἡ ὁκτὼ πυροσβέσται με τὰς στίλβουσας ὀρειχαλκίνας κόρυθας καὶ τὸ μακρὸν ἐρυθρὸν λοφίον.

Ἡ ὑποδοχὴ πὺ ἐγένετο εἰς τοὺς στρατιώτας ἦτο κατὶ τὸ ἀπίστευτον. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες — παρὰ τὴν σεμνοτυφίαν τῆς ἐποχῆς — ἐνηγκαλίζοντο καὶ κατεφίλουν τοὺς στρατιώτας... Δὲν ἔβλεπον μόνον τοὺς ἀδελφούς!... Ἐβλεπον τοὺς ἐλευθερωτὰς των...

Καὶ στὶς 17 Ἰουνίου τὸ ἐπιστέγασμα τῆς χαρᾶς, ἡ ἐπικύρωσις τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α', πὺ ἡ ἀφίξις του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔφερε καὶ τὴν Ἑνωσιν, ἐπάτει τὰ ἱερὰ χῶματὰ τῆς Κεφαλληνίας.

Καὶ ὁ λαὸς ἔξαλλος ἀπὸ χαρὰ τραγουδοῦσε:

Ἐφθασε ὁ Βασιλεὺς μας
τοῦ λαοῦ ὁ ἐκλεκτός
ἄγγελον τῆς λευτερίας μας
τὸν ξεπέστειλ' ὁ Θεός.

Ἀγγ. Μεταξᾶς

ପ୍ରକାର : M. AN.

Ρόδα κι' ἀγκάθια

Κι' ἂν ἡ καρδιά μας ἀποθυμᾷ νίκες
καὶ δόξα... νὰ τ' ἀντρεωμένα φου-
σᾶτα περικυμένον ὄξω ἀπὸ τῆ χρυσο-
πόρφυρ τέντα μας. Τὰ κοντάρια, τὰ
μπροσύντζινα σκουτάρια καὶ τὰ λωρί-
κια λάμπουν στὸν ἥλιο τὸ μεσημέ-
ριότη, τ' ἄλογα χλιμιντροῦνε καὶ σκά-
θουν τῇ γῆς μὲ τὸ ποδάρκι ἄντρες,
σθωνόμενοι πάνω στὶς ἀναβάθρες, κοι-
τάζουν πότε θὰ προβάλῃ ὁ δομέστι-
κος... Εἶναι ἀσυγκράτητοι σὰν τὰ
σκυλιά, πού ὀσμίζονται τ' ἀγρίμι.
Καὶ ὁ δομέστικος; Ἄν λέγεται Γρη-
γόρης, κάπου θάναί ἕνας ἄλλος ποῦ
λέγεται Δημήτρης. Τὸ ἴδιο δοξασμέ-
νος, οὔτε μιὰ τρίχα πάρα πάνω. Ἄν
τοῦτος κυρίεψε τὴν Ἀντιόχεια κι' ἔ-
καψε τὸ Χαλέπι καὶ βρισκεται μπρο-
στὰ στὴ φλογερὴ Ἀραβίτικην ἔρημη,
ὁ ἄλλος τράβηξε κατὰ τὸ Βορρᾶ,
τότε τ' ἄλογα του στὸ Δουναβί κι' ἔ-
τοιμαζόμηναι γιὰ τὶς χιονισμένες χώρες
τῶν Ρῶς.... Περνοῦν οἱ μῆνες, τὰ χρό-
νια. Ἡ Ναῶν, ἡ μελαχροινούλα κόρη
τοῦ Πρωτοσπαθάριου, νοιάζεται μὲ τὸ
νινιὰ της καὶ τὰ στολίζει καὶ τοὺς
μιλάει σὰ μικρὴ στοργικῇ μανούλα.
Τ' ἀγόρια σχεδιάζουν τὸ μέλλον σὲ
χοντρές γραμμὲς κι' ἀφήνουν τὴν τύχην
τὰ καταπιστῆναι μὲ τὴν λεπτομέρειαν
καὶ νὰ βολῆγῃ τὴς δυσκολίαν σὰν πιστὴ
παραστάτισσα. Καὶ τ' ὄνειρο, σὰν ἕνα
μονοπάτι ἀνθισμένο, χάνεται στὸ βά-
θος μέσα σὲ χρυσογάλαξιν οὐχίλην.
Ποῖος ἔξερε ποῦ τελειώγει... μπορεῖ
στὴν ἄκρην του ν' ἀστράφτῃ σὰν ὄραμα
φωτοβόλο ὁ πορφυροντυμένος θρόνος
τοῦ Ἰσαπόστολου βασιλιά κι' αὐτοκρά-

A black and white woodcut-style illustration of a man and a woman sitting on a bench in a forest. The man is on the right, wearing a tunic and trousers, and the woman is on the left, wearing a long dress. They are both looking towards the right. The background shows large trees and foliage.

δόφυλλα στο πέρασμά του κι' αὐτὸς
χαμογελώντας εὐχαριστημένα καὶ
συγκαταθετικά περνοῦσε, σίγουρος
πὼς ἀπ' ὅπου περνοῦσε ἔτσι πάντα οἱ
δρόμοι θά'ναι στρωμένοι.

δεν καταφεύγει σε πλαγία μέσα για να πετύχῃ, μὰ καὶ πρῶτος ἀναγνωρίζει πῶς ἀστόχησε καὶ θυμῶναι ἅμα θέλουν τὸν κρῖνον χαριστικά. Φανερὸ πῶς ἔχει ἀτράνταχτη πίστις στὴ θέλησή του! Νά, ἕνας φίλος ποὺ χρειάζεται ἴσα ἴσα γιὰ τὸ μοναχογυιὸ μου». Τώρα ἀπὸ μέρους τοῦ Γρηγόρη... Καλεῖς δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτιμῇσῃ ἕνα ἀγαθὸ, ἂν δὲν τὸ στερήθηκε καὶ δὲν τὸ πεθύμησε πολὺ. "Εἶται ὁ ξενητεμένος, ποὺ ξαναγύρισε στὴν πατρίδα του, τὴ βλέπει μὲ ἄλλα μάτια καὶ τὴ χαίρειται, θαρρεῖς, μὲ καινούργιες αἰσθή-

Γιὰ τὸ γάμο του πάλι μετὰ τὴν ἀδερφή
τοῦ Πρωτοσπάτουρου, τὴν Ἀναστασία,
ποῦ ἦταν παλαιὴν τότες κορασιὸν
στὴν ὑπηρεσία τῆς Αὐγουστάς, ἔχουν
νὰ ποῦν ἄλλη ἱστορία. Πῆγε, λέει, μιὰ
μέρα στὸ παλάτι γιὰ νὰ δείξῃ ἀκρι-
βὲς προματέιες στὶς γυναῖκες καὶ δια-
μαντικὰ ποὺ εἶχε φέρεϊ ἀπὸ τὴν Ἰντία
κι' ἔκαμε τὴση ἐντύπωση ἡ σβελέτα
του, τὰ πονηρά γοργοκίνητα μάτια του
κι' ἀκόμα ἡ τέχνη ποὺ ἱστοροῦσε γιὰ
τὶς παραμυθένιες χώρες τῆς ἀνατολῆς.
(Ἀκολουθεῖ)

Εν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς ἐστράφηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς ἔπλεν ἡ Γραφή, ποταμὸν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεόντιον ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὃ ἐμελλόν λαμβάνειν οἱ πιστευόντες εἰς αὐτὸν οὐδὲν γὰρ ἦν Πνεῦμα· Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· οὗτος ἐστὶν ὁ Χριστός. Ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Ὁ δὲ ἡ Γραφή εἶπεν διὰ ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο διὰ αὐτόν. Τινὲς δὲ θρόνον ἐξ αὐτῶν πιάσαν ἀντὶ αὐτοῦ, ὧς οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπὲρ τὸν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκείνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπὲρ· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ οὗμεις πεπλάνησθε; Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἄλλ· ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατος εἶσι. Λέγει Νικηδόμης πρὸς αὐτούς, ὁ ἔλθων ἡκούτος πρὸς αὐτόν, εἰς δὲν ἐξ αὐτῶν μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν τις ἀκούσῃ

Ἦσαν δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑβραίων ὁρῶν διὰ πάλιν παρενεῖναι εἰς τὸν Ἰερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦ· ἐτοπρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἄγνοιαι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπιμοιχεῖν κατεκλημένην, καὶ στήσαντες ἀπῆλθον ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατεκληθήθη ὑπ' αὐτοφάρον μοιχευομένη ἔνδε δὲ τὸ νόμον Μωϋσῆς ἡμῖν ἐντέλλεται τὰς τοιαύτας λιθάσαι. Σὺ οὖν τί λέγεις; Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ ἐπέμεινον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας ἔειπε πρὸς αὐτοὺς· ὁ ἀναμάρτητος ἡμῶν πρῶτος βολατὴ λίθον ἐπ' αὐτήν. Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήχησαν εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν προσηυτέρων ὥς τὰς ἐσχάτων· καὶ κατελέγηθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ τῇ γυνὴ ἐν μέσῳ ὄυσσα. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ γυναῖκα, ποῦ εἶσι; Οὐδεὶς σε κατεκρίνεν· Ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ γὼν σε κατακρίνω· πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε.

Εἶπομεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ἀφοῦ ἦδη οὗτος εἶχε φέρει εἰς πέρας τοῦ μέγα του ἔργου, ὑπεσχέθη εἰς τοὺς μαθητάς του νὰ τοὺς ἀποστείλῃ τὸν «Παράκλητον». Πράγματι κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεώς του καὶ ἐνῶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἦσαν συγκεντρωμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου πολλοὶ χιλιάδες Ἰουδαίων καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἦσαν ὅλοι μαζί εἰς μίαν οἰκίαν, ἔγινε τὸ μέγα γεγονός τῆς εἰς αὐτοὺς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀπὸ τῆς

Παντοχού εις τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας συμμετέχει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· αὐτὸ παντοῦ καὶ πάντοτε εἶναι ὁ ἐνισχυτὴς καὶ βοηθὸς μας. Δι' αὐτὸ ἔχομεν ὕψιστον καθήκον νὰ ἀκολουθοῦμεν μὲ πιστὴν καὶ φανατικὴν τὰς ἐμπνεύσεώς του καὶ πάντοτε νὰ ζητοῦμεν τὴν βοήθειάν του, ἵνα μᾶς φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ γεμίσῃ τὰς καρδίας μας καὶ ἵνα κατευθύνῃ καὶ ὁδηγῇ ἡμᾶς εἰς πᾶσαν πράξιν μας.

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Μεγαλειώδης σηκώνεται η εικόνα του 'Αρχηγού μπροστά στο άνθος του 'Ελληνικού λαού. Με απλά λόγια θυμίζει στη νεότητα την μεγάλη της καταγωγή και την προτρέπει να ακολουθήση τον δρόμον και τρόπον εκείνον, που πριν από χιλιάδες χρόνια στά ίδια τοπία και στους ίδιους στίβους γύμναζαν ψυχή και σώμα.

«Μη λησμονήτε ποτέ ότι το ιδεώδες της φυλής μας ήτο όχι μόνον να παράγη μεγάλα πνεύματα, αλλά και ωραία δυνάτα σώματα».

Έτσι άρχισε η έντονη εργασία της 'Εθνικής 'Οργάνωσης Νεολαίας με μία έντατικότητα και μ' έναν ένθουσιασμό, που μόνον η 'Ελληνική νεότητα ξέρει το μυστικό της.

Ο σκοπός στέκει τώρα πιά για όλους φανερός. Οι πρώτοι πανελλήνιοι αθλητικοί αγώνες της νεότητας εδήλωσαν πλατεία ποιοι είναι οι άμεσοι και έμμεσοι σκοποί της μεγάλης αυτής αθλητικής εξορμήσεως: Να φκιαστούν Ικανοί για τη ζωή άνθρωποι, γεροί, άτσαλένιοι, άνθρωποι που να μπορούν να αντέχουν σωματικά και ψυχικά σε κάθε περίστασι του βίου των. «Ας μη μεμψιμοιρούν λοιπόν οι νωθροί και οι άρτηριοσκληρωμένοι στην ψυχή και στο σώμα με την έρώτησί τους την άσκοπη: Μά θέλουν να τους φτιάσουν μικρούς στρατιώτες».

«Οχι, τους άπαντούμε, η σημερινή 'Ελλάδα δεν θέλει να φτιάση μικρούς στρατιώτες, παρά μόνο μεγάλους στρατιώτες. Θέλει όμως να ακολουθήση τη φυλετική της παράδοσι, που γέννησε στην ανθρωπότητα το πνεύμα της δράσεως και θέλει να ξαναζωντανέψη μέσα στο αίμα της την ευγενική εκείνη όρμη, που ώδηγοῦσε στο φτέρωμα του κορμιού και της ψυχής για μεγάλα πετάγματα. Θέλει να αναζωογονήση μέσα στο αίμα της εκείνο το κόκκινο, το ταχύ, το φωσφορίζον αίμοσφαίριο, που γέννησε Σόλωνες και Αισχύλους, Περικλείς και Εuryπιδίδες, που δόξασε Μαραθῶνες και Σαλαμίνας».

Ο 'Αριστοτέλης, λάτρης της ζωής του υπαίθρου και του έλευθέρου όρίζοντος, ανέφερε ως αίτιογένειαν της ευφροσύνης και της ευεξίας την ενέργειαν. «Η ήδονη του ευεξείν είναι, κατ' αυτόν, «έπιγένημα», που ταίριαζει με τη δράσι, όπως και ο άνθος με τα νιάτα».

Για κάθε ευχαρίστησι άνωτέρας αξίας χρειάζεται η προσπάθεια, η δράσι. Όταν ο χιονοδρόμος, ο δρομέας, ο όρειβάτης, περιφρονώντας κάθε κόουρασι, κάθε κίνδυνο, φθάνη προς το όρισθέν τέρμα, όταν ο δισκοβόλος, ο ξιφομάχος, ο ποδοσφαιριστής κερδίση μία νίκη στον ευγενή αγώνα συναγωνιζόμενος, νοιώθει να φουσκώνη η καρδιά του από μία άφθαστη ευδαιμονία και η ψυχή του να πλημμυρίζει από ένα τεράστιο συναίσθημα άνωτέρας ήδονης, αυτής ακριβώς, που αναφέρει ο 'Αριστοτέλης, «της ήδονης της δράσεως».

Χωρίς αυτή τη δράσι μια νεότητα μαραίνεται, σαν το λουλούδι χωρίς δροσιά. Χωρίς αυτή τη δράσι η νεανική υγεία θα γίνη γεροντική σκλήρωσι. Και ξέρουμε γενικά ότι χωρίς την υγεία, το θεϊκό αυτό δώρο, η ζωή καταντά βαρειά και η διάθεσι άπαισιόδοξη. Είναι γνωστό ότι όλα τα αντικείμενα, που μας περιστοιχίζουν, χωρίς τα μάτια μας δεν έχουν χρώμα, δεν είναι ούτε γαλάζια, ούτε κόκκινα. Όλα τα έξωτερικά συμβάντα μόνα τους, χωρίς την έσωτερική μας διάθεσι, δεν είναι ούτε χαρούμενα, ούτε θλιμμένα. Η χαρά και η θλίψι, που αναβλύζει από το έσωτερικό μας, τούς δίνει την άναλογη ιδιότητα. 'Ακόμα και ο ένθουσιασμός και η συγκίνησι με τη δυνατή έξωτερική τους είναι άποτέλεσμα γερής υγείας, όπως παραδέχονται ο 'Αμερικανός ψυχολόγος Τζέιμς, ο Γάλλος Παγιώ και ο Γερμανός Σπράγγερ. Γι' αυτό η υγεία είναι άπαραίτητη για τον άνθρωπο, μα πρό πάντων για τον νέον άνθρωπο. Ένα παιδί, ένας νέος άτροφικός, γλωμός, τοακισμένος στο σώμα, δεν μπορεί ποτέ να φθάση σε βαθμό ένθουσιασμού, δεν μπορεί να δράση. Και η χαρά αυτή της δράσεως για την νεότητα είναι ο κεντρικός της αξών. Οι φιλόσοφοι Ντεκάρ, Σπινόζα, Μαλμπράνς και Λάιμπνιτς την ονομάζουν «συναίσθημα τελειότητος».

Και προς αυτό το συναίσθημα της τελειότητος, το

συναίσθημα των Θεών και ημιθέων, τείνει το σημερινόν αθλητικό πνεύμα της 'Εθνικής 'Οργάνωσης Νεολαίας. 'Επιδιώκει κάτι άνωτερο από αθλητική εμφάνισι, ζητεί κάτι βαθύτερο από ανάδειξι πρωταθλητών και άσων. Έχει υπ' όψει της τον ώλοκληρωμένον άνθρωπο, στο σωματικό και το πνευματικό του επίπεδο, αναλογιζόμενη το ρητό ένός σοφού:

«Πόσο τέλεια και ίκανοποιητικά υπηρετούν την ψυχή μας οι 368 μύνες μας!»

Ίσως από τὰ πρὶν χρόνια και μέσα στο λιμπεραλιστικό σύστημα ακούονταν κάπου κάπου η λέξι «αθλητισμός». Όμως δεν θα διαστάσω να πώ, πώς ήτανε λέξι μη πληρωμένη με το θεϊκό πνεύμα, που της πρέπει. Ίσως κάποιες έφημερίδες κάτι έγραφαν, κάποια σχολεία δεν παρμελούσαν τις σουηδικές των ασκήσεις, ίσως μερικοί σύλλογοι να έκινούντο πάνω στο επίπεδο αυτό. Όμως όλα αυτά έγινονταν από πνεύμα άτομικιστικής ενεργείας και ανάγκης. Κανείς δεν ζητούσε να συλλάβη το αληθινόν πνεύμα του αθλητισμού, τη συνολική προσπάθεια, που είναι πολύτιμη για το σύνολο.

Γι' αυτό όλες οι παραπάνω φροντίδες δεν ώδηγοῦσαν σε τίποτε, ούτε και στην άμερικανική επιδίωξι της άποκτήσεως ρεκόρ. Αυτό φάνηκε και στην 'Ολυμπιάδα του Βερολίνου 1936, που ο αθλητικός μας άπολογισμός ήτανε μηδέν εις το πλήκρον. Γιατί όλα εκείνα ήτανε φαινομενικά και χωρίς βάσι. Η Κυβέρνησι της 4ης Αυγούστου δεν είχε παραλάβει τίποτε όσον άφορᾷ πάνω στο επίπεδο αυτό, και έτσι δεν μπορούσε και τον ίδιον Αύγουστον εκείνον κάτι να παρουσιάση.

Οι 'Ελληνικές έφημερίδες ανήγγελλαν πάντα σαν κάτι σπουδαίο — για να κάνουν κι' αυτές αθλητική σελίδα — ότι ένας 'Ελλην διώρθωσε το χρόνο κατά το πέμπτον του λεπτού μιας γραμμής δρόμου, έπαιρναν συνεντεύξεις από τον δρομέα και φωτογραφίες, οι δημοσιογράφοι έκαναν τις φιλοσοφικές των παρατηρήσεις για την έξαιρετικήν αυτήν επιτυχία. Το γεγονός έγράφετο και παρουσιάζετο έντυπωσιακό, τουλάχιστον από τους φιλάθλους κύκλους.

Όμως το τραγικό ήτανε ότι κανείς δεν φρόντιζε και δεν πρόσεχε την κατά μέσον δρον προσπάθεια, δηλαδή τον άνωψωτικό των συνόλων αθλητισμό, κι' ούτε κανείς σκέφθηκε να τον βοηθήση και να τον άπλώση. Δεν σκέφθηκε κανείς να δημιουργήση μιάν άτμόσφαιρα γησιού, σκοπίμου και ευγενικού αθλητισμού, που θα ώφελήση το λαϊκό σύνολο. Μας είχε πιάσει η άμερικανική άρρώστεια των τρελλών ρεκόρ, όχι μονάχα έμας, παρά τους περισσότερους του κόσμου λαούς τότε. Ρίξαμε τα μάτια μας στο ρηχό της 'Αμερικής αθλητισμό και δεν πήραμε παράδειγμα το άγγλικό αθλητικό πνεύμα, που δεν φροντίζει

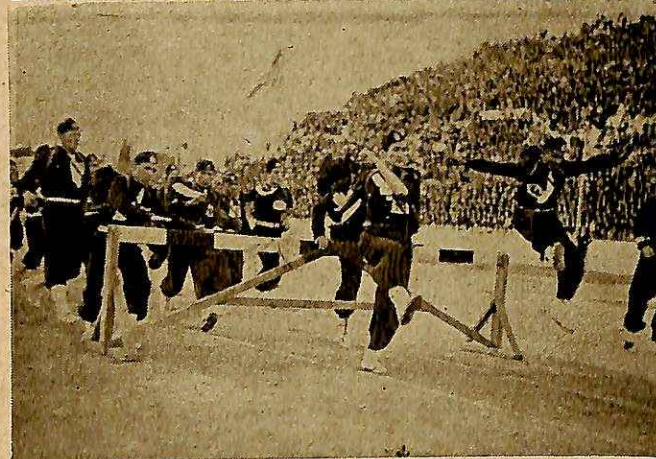
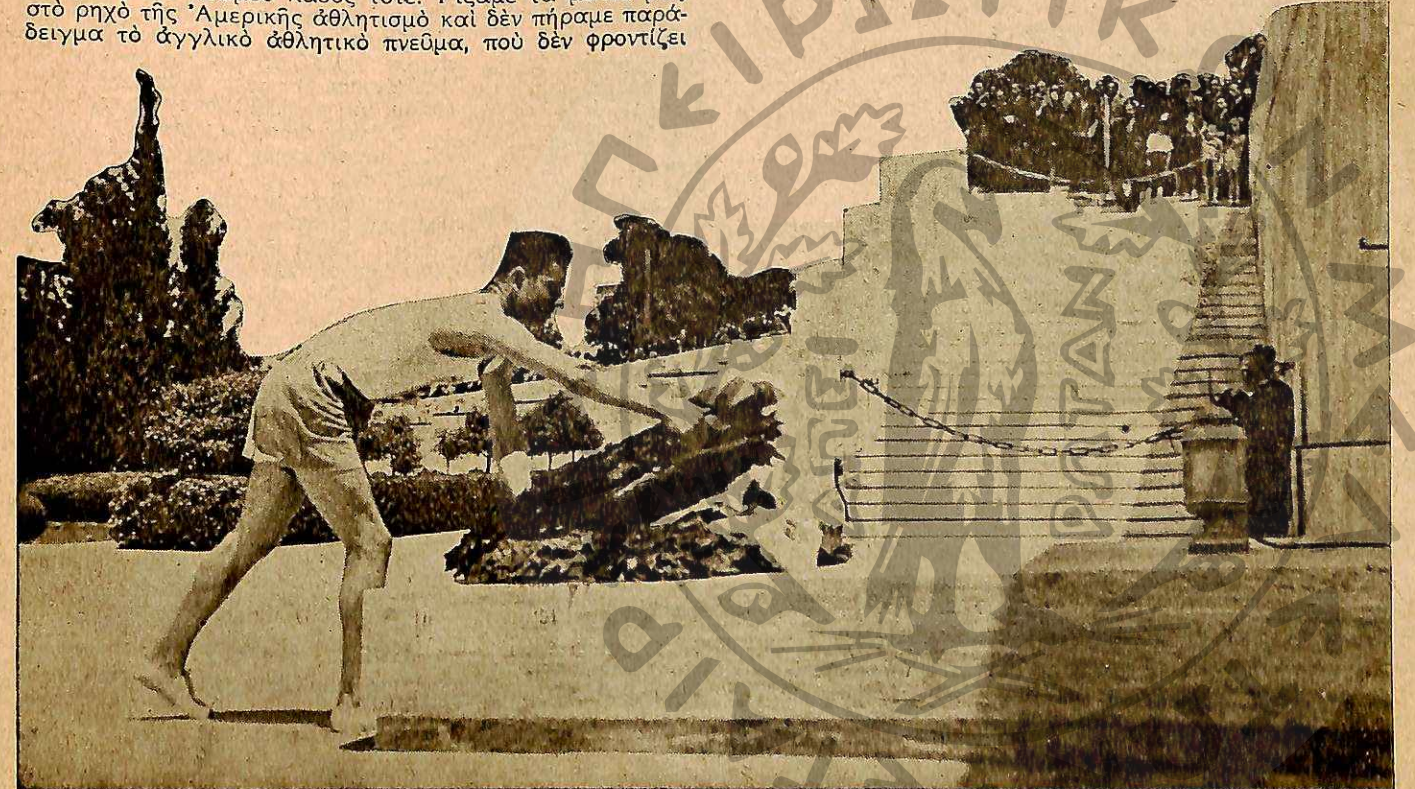
για πρωταθλητάς και πρωταθλήματα, παρά μόνο για την ουσία του αθλητισμού. Η λατρεία του τραηγμένου από όλες τις συνάφειές του σώματος, που δεν είναι πιά φυσιολογικό, η εκτίμησι των άτομικών προσπαθειών, που μετρημένες με άνυπαρκτο κι' άφύσικο μέτρο δεν ήτανε πιά ένθουσιασμός για αθλητισμό, παρά τυφλή και άνόητη λατρεία μόνο των μυών και των νεύρων. Έτσι κατάντησε το ξέσπασμα της μανίας των μαζών για ρεκόρ γενική και χοντροκομμένη άνοησία.

Όμως σιγά σιγά ξεδιαλύνονται όλα και όλα μπαίνουν στη θέση, που τούς αξίζει. Όπως σαρώνεται με τον καιρό κι' από τον δικό μας πνευματικό κόσμο το έπικρατήσαν σύστημα «L'art pour l'art», δηλαδή «η τέχνη για την τέχνη», πάνω στο επίπεδο των ωραίων τεχνών, έτσι ξεπερνιέται και το αξίωμα «ο αθλητισμός για τον αθλητισμό» και τίθεται η αθλητική προσπάθεια σκόπιμα και φρόνιμα στην υπηρεσία ένός κοινωφελούς σκοπού, στην έξυγανσι, σωματική και πνευματική, του συνόλου.

Ο αθλητισμός γίνεται πάλι καλή σωματική άσκηση και εξάσκησι του άνθους του λαού. Δεν είναι πιά μονόπλευρη προετοιμασία ειδικών γι' αυτό η εκείνη το πρωτάθλημα.

Η 'Εθνική 'Οργάνωσι Νεολαίας, κάτω από το σκόπιμο και φροντιστικό πνεύμα του 'Αρχηγού της και του Κυβ. 'Επιτρόπου της, μπόρεσε κι' άρπαξε την αληθινή του αθλητισμού πλευρά, θέλουσα να διαμορφώση ολόκληρη τη νεολαία για κατά μέσον δρον προσπάθειες και επιτυχίες. Με μεγάλη σοβαρότητα, όπως αξίζει στο μεγάλο αυτό ξεκίνημα, καταπιάστηκε στο έργο της. Οι αγώνες της αθλητικής πρώτης εξορμήσεως μας το φανερώνουν. Φροντίζει για τη σωματική άσκηση και διαμόρφωσι όλων των μελών της, μικρών και μεγάλων, γειμίζοντάς τα με το αληθινόν πνεύμα του γησιού και ευγενικού αθλητισμού. Δίνει να νοιώσουν μεγάλοι και παιδιά πώς οι ώχροι νέοι, που χώνουν τυ μύτη τους μόνον στα βιβλία και φοβούνται να βγούν από το σπίτι τους για να μην τούς χτυπήση κανένα ρεύμα άέρος, δεν είναι καθόλου εκείνοι, που έγγυώνται στη νέα 'Ελλάδα τη βιολογική εξέλιξι της 'Ελληνικής φυλής. Δίνει να νοιώσουν ότι μόνον η διά του γησιού αθλητισμού διαμόρφωσι του σώματος, που φέρει ως έπακολούθημα την ψυχική ισορροπία, την ψυχική άρμονία, είναι το κατάλληλο μέσο να βγάλη από το λαϊκό μας σώμα σιγά σιγά μια βέβαια τούς άρτηρισμούς και την άρτηριοσκήλρωσι, που τυραννούν σώμα και ψυχή.

Σίτσα Καραϊσκάκη

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ 1896

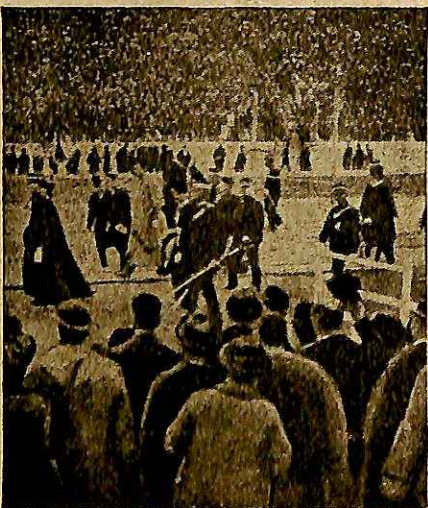
Μετά χιλίων πεντακοσίων έτών διακοπήν, την άνοιξη του 1896 άνεβίωσαν, λαβόντες διεθνή πλέον χαρακτήρα, οι Όλυμπιακοί των αρχαίων Έλλήνων άγώνες. Αί Άθηναι, ό τόπος αυτός των ένδόξων άναμνήσεων και έλπίδων, ώρίσθη ως τόπος συγκεντρώσεως των πολιτισμένων λαών διά την Όλυμπιακήν πανήγυριν από τους συνελθόντας εις την Γαλλικήν πρωτεύουσάν αντιπροσώπους των, διά να θεσπίσουν την τέλειση Όλυμπιακών άγώνων, αποτιόντες κατ' αυτόν τον τρόπον φόρον εύγνωμοσύνης εις την αρχαίαν Ελλάδα, την κοιτίδα του νεωτέρου πολιτισμού και μητέρα των αθλητικών άγώνων.

Η απόφασις αυτή των αντιπροσώπων, περί τελέσεως των πρώτων Όλυμπιακών άγώνων εις τας Άθηνas, έπροκάλεσεν, ως ήτο έπόμενον, τον ένθουσιασμόν του Έλληνικού λαού, όστις με δικαιολογημένην υπερηφάνειαν έμαθε την χαρμόσυνον είδησιν, αλλά συγχρόνως του ένέσπειρε και τον φόβον της άνησυχίας, τον φόβον της γελοιοποιήσεως μάλλον των άγώνων. Όλίγον όμως πρό της τελέσεως των Όλυμπιακών άγώνων έτελέσθησαν οι Πανελληνιοί άγώνες εις τό άνέτοιμον ακόμη τότε Παναθηναϊκόν Στάδιον και σιγά-σιγά οι άμφιβολίες, οι μεμψιμοιρίες, οι δισταγμοί, αι επικρίσεις ήρχισαν να έκλείπουν ή να άραιούνται. Έπί πλέον τ' αποτελέσματα των Πανελληνίων άγώνων είχαν άναπερώσει τις έλπίδες και ένεθάρρυναν τόσον τους άγωνιστάς, όσον και τους θεατάς και ή έπιτυχία των άγώνων ήρχισε να φαίνεται έξησφαλισμένη, όταν μάλιστα άθροωτέρα άναγγελόταν κάθε μέρα ή προσέλευσις άλλωθενών αθλητών εις τους άγώνας.

Τότε όμως, νέα πάλιν έγεννήθησαν αισθήματα, νέοι φόβοι κατέλαβον τις ψυχές. Οι εύπλαστοι εκείνοι Έλληνες νεανίαί, τους οποίους πρίν λίγες ήμέρες είχαν άποθαυμάσει οι Άθηναίοι εις τό Στάδιον κατά τους Πανελληνίους άγώνας, έσμικρύνονταν και έξουδετερώνονταν στήν φαντασία όλων

απέναντι των κολοσσών του αθλητισμού, τους οποίους έλέγετο ότι έστέλαν εις την κονίστραν του Σταδίου ή Εύρώπη και ή Άμερική. Νέοι έμείς, τίποτε τό αξιόλογο δέν θα μπορέσωμε να έπιδείξωμε, έλεγαν όλοι, και μονάχα θα παρευρεθώμεν εις έπανειλημμένες ήττες, θα βλέπωμε με πόνο τον Ιερό της Όλυμπίας κότινο ν' άπέρχεται σέ ξένες Χώρες και ή Έλλάς, που έγέννησε την Όλυμπία και έδωσε τό όνομά της εις τους νέους άγώνας, θα γίνη άπλώς θέατρον ξένων νικών, χωρίς να μπορέση να έπυμφήσχη όμοφύλους Όλυμπιονίκας. «Πι εύτυχία, άν είχαμε ένα τουλάχιστον νικητή!», ήταν ή παρηγορία που ψιθύριζε ό ένας στον άλλον. . .

Την προηγουμένη της έναρξεως των Όλυμπιακών άγώνων, ήμέραν του Πάσχα, παρά την ραγδαίατην βροχήν, ό τότε Διάδοχος του Έλληνικού θρόνου Κωνσταντίνος, ένώπιον των αντιπροσώπων των ξένων αθλητών και χιλιάδων λαού, άνέσυρε την Έθνικήν ση-

Η Βασιλική οικογένεια εισερχομένη εις τό Στάδιον.

μαίαν, που έκάλυπτε την εύγενή μορφή του χορηγητού του νέου Παναθηναϊκού Σταδίου Γ. Άθέρωφ και την έπομένην, 25 Μαρτίου, ήμέραν έναρξεως των άγώνων. . . «Με καρδίαν κεκινημένην, με παλλόμενα τό στήθη (ώς έγραφεν ό πρύτανης της Έλληνικής δημοσιογραφίας άείμνηστος Βλάσιος Γαβριηλίδης), εισήλθον εις τό Στάδιον οι θεαταί. Εισήλθον, Εισήρχοντο, εισήλανον, εισώρμαν έπί δύο άτελευτήτους ώρας. Όμάδες όλαι λαού, πλήθη άτελευτήτα, αποτελούντα μακράν πορείαν συνεχή, αδιάκοπον, Ιερά πομπή διήκουσα δι όλων των ρυμών της πόλεως και έχουσα μίαν και μόνην διεύθυνσιν, βαίνουσα προς έν και μόνον τέρμα, έστοιβάζετο κατ' τας εισόδους του Σταδίου και, μικρόν παρά τας θύρας άναχατιζομένη, διεσκεδάννυτο διά των διαδρόμων εις τας σκέλη, και κατελάμβανε τας κερκίδας, και έχαντο έν τώ υπερμεγέθει κτιρίω, ώστε καταπινομένη υπό του άδηφάγου Λεβιάθαν».

Ανυπόμονα εκείνα τ' άπλήθη άνέμεναν την έναρξιν των άγώνων και σέ λίγο. . . «Ότε ό Βασιλεύς εισήλθε συνοδευόμενος υπό της ακολουθίας αυτού και των μελών της Έπιτροπείας και διήλασε διά της κονίστρας έν μέσω των ήχων του Έθνικού Ύμνου, χαιρετιζόμενος υπό των μυριάδων έκείνων λαού όρθίου, κροτούντος τας χείρας, έπυμφημούντος, ότε ό Βασιλεύς, άπαντών εις την προσφώνησιν του Διαδόχου, έκήρυξε την έναρξιν των άγώνων, δούς πρώτος τό σύνθημα των υπέρ του Έθνους άνευφημιών, Ιερά συγκίνησις, ένθουσιασμός φρενιτικός διέδραμεν όλην έκείνην την ειρηνικήν στρατιάν των ανθρώπων, από μυρίων στομάτων έκδηλούντων τ' αισθήματα τ' κατέχοντα την καρδίαν».

Οι άγώνες

Λίγες στιγμές άργότερα δξύ σάλπιγμα άνήγγειλε την έναρξιν των άγώνων και εύθύς άμέσως, καταχειροκροτούμενοι, ξεχύθηκαν από τ' άποδυτήρια εις τον στίβον εύσταλείς οι άγω-

νισταί του πρώτου άγωνίσματος του δρόμου έκάτον μέτρων. Οι δρομείς που είχαν προκριθ' διά τό άγώνισμα αυτό, ήσαν: οι Άμερικανοί Λάιν, Κούρτις και Μπρούκε, ό Ούγγρος Σόκολυ, ό Έλλην Χαλκοκονδύλης και ό Γερμανός Χόφμαν. Νικητής άνεδείχθη ό Άμερικανός Μπρούκε, διανύσας τον δρόμον εις 12 δευτερόλεπτα.

Εις τό δεύτερον άγώνισμα, τό τριπλούν άλμα, εις τό όποιον έλαβον μέρος και τρεις Έλληνες αθληταί, οι Περάκης, Ζουμής και Τουφερής, νικητής άνεδείχθη ό Άμερικανός Κόννολυ, όστις έπέτυχεν έπίδοσιν 13 μ. 70 υπερτερήσας του δεύτερου έλθόντος Τουφερρή κατά 1 μέτρον. Εις τό έπακολουθήσαν άγώνισμα του δρόμου 800 μέτρων, εις τό όποιον μετέσχον και οι Έλληνες πρωταθληταί Φέτσης και Γολέμης, νικητής άνεδείχθη ό Αυστραλιανός Φλάω καλύψας την απόστασιν εις 2 πρώτα λεπτά και 11 δευτερόλεπτα. Εις τό άγώνισμα της δισκοβολίας, εις τό όποιον έλαβον μέρος και οι Έλληνες αθληταί Βεροής, Παρασκευόπουλος και Παπασιδέρης, νικητής άνεδείχθη ό Άμερικανός Γκάρεττ, ό όποιος έβαλεν εις απόστασιν 29 μ. 15. Ό Παρασκευόπουλος, δεύτερος νικητής, υπελείφθη κατά 19½ εκατοστά.

Εις τό τελευταίον άγώνισμα της πρώτης ήμέρας, εις τον δρόμον των 400 μέτρων ουδείς Έλλην αθλητής έλαθε μέρος, νικητής δέ άνεδείχθη ό Άμερικανός Μπρούκε, διανύσας την απόστασιν εις 54" και 1/5.

Εις τό πρώτον άγώνισμα της δεύτερας ήμέρας, Τρίτης 26 Μαρτίου, του δρόμου μετ' έμποδίων δέν μετέσχον παρά μόνον Άμερικανοί αθληταί, έκ των οποίων τελικώς προεκριθ'σαν οι Κούρτις και Χόιτ, οιτίνες έπυμφημήθησαν και ως νικηταί.

Εις τό άπλόουν άλμα εις μήκος μετέσχον και οι Έλληνες αθληταί Τουφερής, Χαλκοκονδύλης και Σκαλτογιάννης, νικητής δέ άνεδείχθη ό Άμερικανός Κλάρκ πηδήσας εις μήκος 6 μ. 35.

Εις την σφαιροβολίαν, εις την όποιαν μετέσχε μετά πολλών ξένων και ό Ζακύνθιος αθλητής Γούσκος, νικητής άνεδείχθη ό Άμερικανός Γκάρεττ, ό όποιος έρριψε την σφαίραν εις 11 μ. 22, υπερτερήσας του δεύτερου έλθόντος Γούσκου κατά 7 μόνον εκατοστά.

Εις την άρσιν βαρών μετέσχον οι Έλληνες Βεροής, Νικολόπουλος και Παπασιδέρης. Νικητής άρσεως βάρους 111½ χιλιογράμμων δι' άμφοτέρων των χειρών άνεδείχθη ό Δανός Γιάνσεν. Νικητής δέ άρσεως βάρους 71 χιλιογράμμων διά της έτέρας των χειρών άνεδείχθη ό Άγγλος Έλλιστ.

Μεταξύ των προκριθέντων διά τό τελευταίον άγώνισμα της ήμέρας, τον δρόμον 1500 μ. ήσαν και οι Έλληνες Φέτσης, Γολέμης και Καρακατσάνης, δέν ήμπόρεσαν όμως να άναμετρηθ'ούν προς τον πρώτον έλθόντα Αυστραλιανόν Φλάκ και τον δεύτερον Άμερικανόν Μπλάκ.

Την τρίτην ήμέραν των άγώνων, Πέμπτην 28 Μαρτίου, έτετελέσθησαν γυμναστικά μόνον άγωνίσματα (δίζυγο, μονόζυγο, Ιππικού έφαλτηρίου μετά

λαβών, Ιππικού έφαλτηρίου άνευ λαβών κλπ.), τα όποια έκέρδισαν, χωρίς άνταγωνιστάς, οι Γερμανοί. Έξάίρεσιν άπετέλεσε τό άγώνισμα των κρίκων, τό όποιον έκέρδισεν ό Έλλην αθλητής του Έθνικού Γυμναστικού Συλλόγου Μητρόπουλος.

Η τελευταία ήμέρα των άγώνων, Παρασκευή 29 Μαρτίου, ήρχισε με δύο γυμναστικές άσκήσεις: Άσκησιν έπί του δίζυγου κατ' άνδρα με πρώτον νικητήν τον Γερμανόν Φλάτοθ και δεύτερον τον Έλβετόν Ζούτερ, και ή άναρρίχσις έπί κάλω με πρώτον και δεύτερον νικητήν τους Έλληνες Άνδρικόπουλον του Παναχαϊκού Συλλόγου Πατρών και Ξανάκην του Έθν. Γυμν. Συλλόγου. Έπηκολούθησε τό άλμα έπί κοντ'ω, εις τό όποιον έλαβον μέρος και οι Έλληνες αθληταί Δαμάσκος, Θεο-

Ό Σπύρος Λούης.

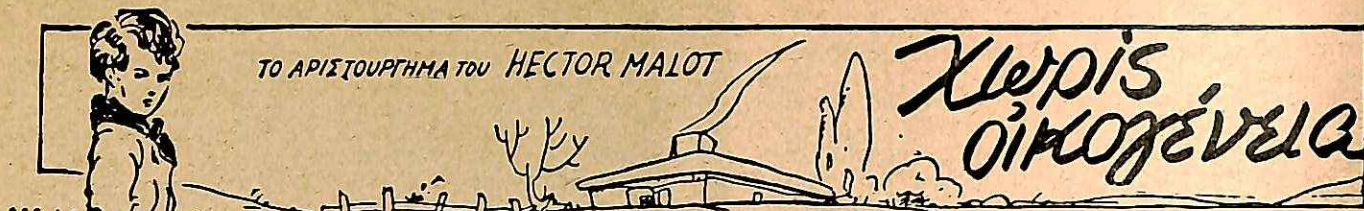
δωρόπουλος και Ξυδάς και τό όποιον έκέρδισεν ό Άμερικανός Χόιτ, πηδήσας εις ύψος 3 μ. 30. Η νίκη όμως αυτή πέρασε άπαρατήρητη, διότι τό κοινόν άρχισε τώρα ν' άγωνιά: Είχαν περάσει περισσότερες από δύο ώρες από της 2 μ. μ., ότε ήταν γνωστό ότι έπρόκειτο να έκκινήσουν οι δρομείς του Μαραθώνος.

Ό Μαραθώνιος

Από της στιγμής εκείνης ή άνυπομονησία του άπειρήθιμου πλήθους γίνεται όλονέν μεγαλειότερα και ό παραιμένος κρότος ένουμίζετο ως του κανονισμοσού, που θα άνήγγελλε, σύμφωνα με τό πρόγραμμα, την διάβασιν του πρώτου Μαραθωνοδρόμου, πρό της Ριζαρέλου Σχολής. Η ώρα

δμως περνούσε, ή άνυπομονησία ήδύναεν, ή άγωνία έφθασε στο κατακόρυφο και. . . τέλος μικρόν πρό της 5ης ώρας ήχει πράγματι τό πυροδόν και τον κρότον αυτού άνταποδίδει ό ήνωμένος παλμός μυριάδων καρδιών από του ήγεμόνος μέχρι των ηπιών των παριστάμενων έν τώ Σταδίω. Τα όλίγα λεπτά της ώρας, όσα παρήλθον μεταξύ του κρότου του πυροδόνου και της έμφανίσεως του νικητού, δέν περιγράφονται. Ουδείς συγκρατείται. Όλων οι όφθαλμοί είναι έστραμμένοι προς την είσοδον του Σταδίου. Όλίγοι είναι οι καθημενοι. Δέν όμιλούσιν οι θεαταί, διαλέγονται άθρούτως, άνταλλάσσον φράσεις διακεκομμένες, εύχας απόλυτων, αίτινες, άν ήδύναντο να έχωσι χρώμα, θα ήσαν ώχραί. Ό πόθος δέν λαλεί, δέν κραυγάζει, σιγά και άναμένει, σαλεύεται και πάλλει. Αίφνης άκούεται διά μέσου του παλλόμενου έκείνου πλήθους και του υπό της άνυπομονησίας φλεγόμενου πλήθους ψιθυροί χαράς, διαδίδεται άναπαισθήτως πόθους συγκινήσεως, άνατινάσσει όλας τας κερκίδας έκ των άνω μέχρι των κάτω και άνωθεν του Σταδίου τά στήθη έπί του ανθρώπου καθ' όσον τον λ' όρμητο και την κυματοειδή ανθρωπίνην θάλασσαν μέχρι του Ζαπτείου. Εί-ναι Έλλην! Τις τό είπε, πώς τό έμάντευσαν, πώς είναι δυνατόν, άφοϋ ουδέν άόρατον ήλεκτρικόν σύρμα έφερε τό άγγελμα; Και όμως δέν ήτο μαντεία, δυναμένη ν' άμφισβητηθ'ή, ήτο αλήθεια άναμφιέκτος γνωσθείσα: Προέτρεχεν άσφαλώς άπάντως των άλλων δρομέων ό έξ Άμαρουσίου Σπυρίδων Λούης. Αίφνης, έξώθεν του Σταδίου ήχησαν παταγώδεις έπυμφημαί και τά πλήθη ήνοιγον διάδρομον, όπως διελάση ό ήδη έχρόμενος Μαραθωνοδρόμος. Οι έντός του Σταδίου διέκριναν την λευκήν περιβολήν του Έλληνος νικητού, ό αριθμός 17 ύψώθη έπί της κεφαλής, ή Έλληνική σημαία άνεπετάσθη πρό της ώρας άκόμη έπί του ίστού, αι καρδιαί δέν έπαλλον πλέον, αλλά έλάκτιζαν τά στήθη, άσπασμοί άντηλλάσσοντο, π'λοι άπερρίπτοντο εις τά ύψη, περισσότεραι δεδεμένα διά ταινιών φερουσάν τά έθνικά χρώματα διτταντο έμφοβοι πρό των άνακραυγών του πλήθους, μικραί Έλληνικαί σημαίαι άνεφάνησαν ριπίζόμεναι υπό του άνέμου άνά π'σσαν κερκίδα, αι μουσικαί έπαιάνιζον, οι όφθαλμοί έδάκρυον, αι χείρες έκρότουν, βροντή έπυμφημιών έπλήρωσε τους άέρας, τό Στάδιον έσειετο και ό Άρδηττός ήλάλαζε και ό ήλιος αέφνης μειδιάσας έν μέσω των καλυπτόντων αυτών νεφών, έφώτισε σκηνήν συγκινήσεως άπαράμιλλου, μεγαλείου άρρήτου. Και τοιοϋτον εδρε τό Στάδιον, συγκεινημένον από δύο άδρες από τοϋ άλλωφροσύνης, άνάστατον όλον από τοϋ ανωτάτου άρχοντος μέχρις αυτών σχεδόν των ψυχρών έδωλών, ό εισελθών μετ' όλίγων Σπυρίδων Λούης, φαειρός, ήλιοκαής, ύπομεδίων, έκπληττόμενος, ότε περιέβαλον αυτών μέσον προσδραμόντες του Βασιλέως του οι Υίοι, βλέπων τον Άνακτά του αυτών χαιρετίζοντα μεθ' ύπερφανείας τον νικητήν και περιωχούμενος υπό της θυέλλης της χαράς και των επινι-

(Η συνέχεια εις την σελίδα 1096)

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΗΕCΤΟΡ ΜΑΙΟΤ

Χειρίς Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Με τὰ λαμπερά του μάτια ὁ κακὸ-μοιρος μᾶς κύτταζε θλιβερά, σὰ νὰ μᾶς παρακαλοῦσε νὰ μὴ τὸν βασανί-ζουμε. Κάθε τόσο ὅμως ἔβγαζε ἀπὸ τὰ σκεπάσματα τὸ ἓνα τοῦ χέρι καὶ μᾶς

τὸ παρουσίαζε.

Δὲν μπορούσα νὰ καταλάβω τί ἐσήμαινε τὸ κίνημα αὐτό, μὰ ὁ Βιτάλης μοῦ τὸ ἐξήγησε:

Πρὶν μὲν ἐγὼ ἀκόμα στὸ θῖαο, ὁ Καρδούλης εἶχε ἀρρωστήσει ἀπὸ βρογχίτη καὶ τὸν ἐφλεβοτόμησαν τότε στὸ μπράτσο· τὰς λοιπὸν πού αἰσθάνονταν πάλι τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἄρρωστο, μᾶς ἔτεινε τὸ χέρι του, γιὰ νὰ τὸν φλεβοτομήσουμε καὶ νὰ τὸν γιατρέψουμε σάν τὴν ἄλλη φορά.

Δὲν ἦταν συγκινητικό;

Ὁ Βιτάλης ὅχι μόνον συγκινήθηκε, παρὰ καὶ ἀνησύ-χησε.

Ἦταν φανερό πὼς ὁ Καρδούλης ἦταν ἄρρωστος· καὶ πρέπει νὰ αἰσθάνονταν πολὺ ἄσχημα, γιὰ νὰ μὴ θέλῃ νὰ πῇ τὸ κρασί μὲ τὴ ζάχαρι ποῦ τοῦ ἄρεσε τόσο.

—Πιὲ τὸ ἐσύ, μοῦ εἶπε ὁ Βιτάλης, μείνε στὸ κρεβάτι κι' ἐγὼ πάω νὰ φέρω γιατρὸ.

Νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, κι' ἐμένα μοῦ ἄρεσε τὸ ζεστὸ γλυκὸ κρασί· ἔπειτα πεινοῦσα φοβερά· χωρὶς νὰ μοῦ τὸ ξαναπῇ λοιπὸν, ἄδειασα τὸ φλυτζάνι καὶ ξανασκεπάστη-κα μὲ τὸ χράμι μου.

—Τὴ ζέστη! Τὸ κρασί μὲ ἀναψε καὶ κόντεψα νὰ σκάσω.

Εὐτυχῶς ὁ κύριός μας δὲν ἄργησε ἔξω. Σὲ λίγο γύ-ρισε μ' ἓνα κύριο ποῦ φοροῦσε χρυσὰ γυαλιά. Ἦταν ὁ γιατρός.

Ἀπὸ φόβο μήπως τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ὑποκείμενο δὲν καταδέχονταν νὰ ἐνοχληθῇ γιὰ ἓνα πῖθηκο, ὁ Βιτάλης δὲν τοῦ εἶχε πῇ γιὰ τὸ ἄρρωστο τὸν καλοῦσε. Ἔτσι, ἅμα μὲ εἶδε στὸ κρεβάτι, κόκκινο σάν τὴν παπαρούνα, μ' ἐ-πλησίασε κι' ἔβαλε τὸ χέρι του στὸ μέτωπό μου.

—Συμφόρησις! εἶπε.

Κι' ἐκούνησε τὸ κεφάλι τοῦ ἀπελπιστικά.

Ἔπρεπε νὰ τὸν βγάλω γρήγορα ἀπὸ τὴν πλάνη του, γιὰτι ἀλλοιώτικα μπορούσε νὰ φλεβοτομήσῃ ἐμένα.

—Δὲν εἴμ' ἐγὼ ὁ ἄρρωστος, εἶπα.

—Πῶς; δὲν εἶσαι ὁ ἄρρωστος;... Αὐτὸ τὸ παιδί πα-ραληρεῖ!

Χωρὶς ν' ἀποκριθῶ, σήκωσα λίγο τὸ σκέπασμα καί, δείχνοντας τὸν Καρδούλη, ποῦ εἶχε τὸ μπρατσάκι τοῦ γύρω στὸ λαιμό μου:

—Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρρωστος, εἶπα.

Ὁ γιατρός ὀπισθοχώρησε δυὸ βήματα καὶ κύτταξε τὸν Βιτάλη.

—Πῖθηκος! ἐφώνασε. Γιὰ μιά μαῖμοῦ μ' ἐνοχλήσατε, καὶ μὲ τέτοιον καιρό;

Ἐνόμισα πὼς θάφευγε θυ-μωμένος.

Μὰ ὁ κύριός μας ἦταν ἄν-θρωπος ποῦ δὲν τὰ ἔχανε εὐ-κολά. Μὲ μεγάλη εὐγένεια, σταμάτησε τὸν γιατρὸ καὶ τοῦ τὰ ἐξήγησεν ὅλα: Πῶς μᾶς εἶχε ὀρῇ ἡ χιονοθύελλα καὶ πῶς, ἀπ' τὸ φόβο τῶν λύ-κων, ὁ Καρδούλης ἀνέθηκε

στὴ χιονισμένη βαλανιδιά καὶ ξεπάγιασε. Ναί, βέβαια, ὁ ἄρρωστος δὲν ἦταν παρὰ ἓνας πῖθηκος. Μὰ τί ἔξυπνος πῖθηκος! Καὶ γιὰ μᾶς τί σύντροφος πολῦτιμος καὶ φίλος! Μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐμπιστευθῇ τέτοιο ἔξοχο ἡ ὁποῖο ὁ σ' ἓναν ἀπλὸ κτηνίατρο; Ὅλοι ξέρουν πὼς οἱ κτηνίατροι τῶν χωριῶν εἶναι γαιδούρια, ἐνῶ κάθε γιατρός, πολὺ ἢ λίγο, εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἐπιστήμης· γι' αὐτὸ καὶ στὸ μικρότερο χωριό, ὅταν κτυπᾷ κανεὶς τὴν πόρτα ἑνὸς για-τροῦ, εἶναι βέβαιος πὼς θὰ συναντήσῃ τὴ σοφία, τὴν εὐ-γένεια καὶ τὴν καλωσύνη. Ἔπειτα, ὅσο ζῶο κι' ἂν εἶναι ὁ πῖθηκος, μοιάζει τόσο πολὺ μὲ τὸν ἄνθρωπο, ποῦ οἱ ἄρ-ρώστεις τοῦ εἶναι οἱ ἴδιες σχεδὸν μὲ τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν θάταν λοιπὸν ἐπιστημονικῶς πολὺ ἐνδιαφέρον, γιὰ ἓναν ἀληθινὸν γιατρὸ, νὰ ἐξετάσῃ πόσο μοιάζουν καὶ πόσο δὲν μοιάζουν αὐτὲς οἱ ἄρρώστειες;...

Εἶναι ἐπιτήδειοι κόλακες οἱ Ἱταλοί· καὶ σιγὰ-σιγὰ ὁ γιατρός ἀπομακρύνονταν ἀπ' τὴν πόρτα, ὡς ποῦ γύ-ρισε πάλι στὸ κρεβάτι.

Ὅσο τοῦ μιλοῦσε ὁ κύριός μας, ὁ Καρδούλης, ποῦ κατάλαβε πὼς ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος μὲ τὰ γυαλιά ἦταν γιατρός, ἔβγαλε τοῦλάχιστο δέκα φορές τὸ χέρι του, γιὰ νὰ τὸν φλεβοτομήσῃ.

—Ἰδέστε τὴ ἔξυπνος πῖθηκος ποῦ εἶναι! τοῦ εἶπε ὁ Βι-τάλης. Ξέρει πὼς εἰσθε γιατρός καὶ σὰς δίνει τὸ χέρι τοῦ γιὰ νὰ πιάσετε τὸ σφυγμὸ του.

Αὐτὸ πῖα ἔκαμε τὸν γιατρὸ νὰ τ' ἀποφασίσῃ.

—Ἀλήθεια, εἶπε· τὸ πράγμα μπορεῖ νὰ εἶναι περίεργο. Γιὰ μᾶς, ἀλλοίμονο, ἦταν θλιβερό κι' ἀνησυχητικό. Ὁ γιατρός ἐξέτασε τὸν Καρδούλη, τὸν ἐσφυγομέτρησε καὶ μᾶς εἶπε πὼς τὸν τριγύριζε περιπνευσμένα.

Ἔπειτα τοῦ ἔπιασε τὸ χεράκι ἐκεῖνο, ποῦ μᾶς τὸ ἔτεινε τόσες φορές, καὶ τὸ νυστέρι τοῦ τρύπησε τὴ φλέβα, χωρὶς ὁ καυμένος ὁ πῖθηκος νὰ φωνάξῃ καθόλου. Ἦξερε πὼς αὐτὸ θὰ τὸν γιάτρευε.

Μετά τὴν ἀφαίμαξη, ἀρχίσαμε σιναπισμούς, καταπλά-σματα, τριψίματα, καὶ ζεστά ἀτελεῖωτα. Ἐννοεῖται πὼς δὲν ἔμεινα στὸ κρεβάτι, παρὰ ἔγινα νοσοκόμος τοῦ Καρδούλη.

Ὁ ἄρρωστος πῖθηκος ἤθελε καὶ δέχονταν τὶς περι-ποιήσεις μου μ' ἓνα γλυκὸ χαμόγελο εὐγνωμοσύνης. Ἀ-ληθινὰ τὸ βλέμμα τοῦ εἶχε γίνῃ ἀνθρώπινο.

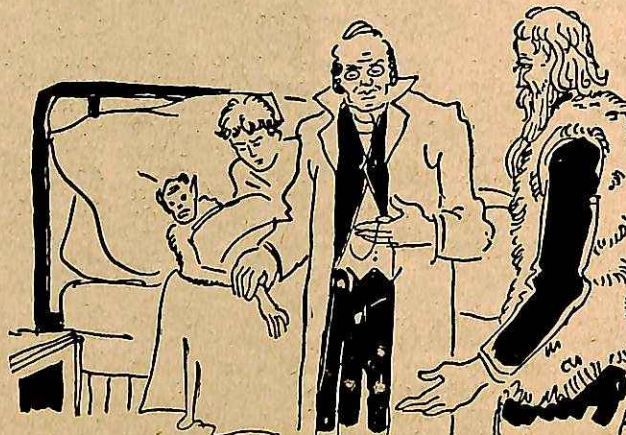
Καὶ τί ἥσυχος, τί φρόνιμος καὶ ὑπάκουος ποῦ ἦταν τώρα, αὐτὸς ποῦ, ἄλλη φορά, μᾶς ἔβγαζε τὴν πῖστι ὥσπου νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλαμε! Σάν τὸ χαϊδεμένο παιδί, ἤθελε νὰ μᾶς ἔχῃ ὅλους κοντὰ του, ἀκόμα καὶ τὸν Κάπη, κι' ἅμα ἔβγαине ἔξω κανέναν ἀπὸ μᾶς, ἐθύμωνε.

Ἡ ἀρρώστεια φανερώθηκε κι' ἀκολούθησε τὴ συνηθισμέ-νη τῆς πορείας. Ὁ βήχας ἐγι-νε σχεδὸν ἀδιάκοπος καί, κα-θὼς τοῦ τράνταζε τὸ σωμα-τάκι, ὁ ἄρρωστος κουράζον-ταν πάρα πολὺ.

Δυὸ δεκάρες ἦταν ὅλη μου ἡ περιουσία καὶ τὶς ἐξώδεψα γιὰ ν' ἀγοράσω τοῦ Καρ-δούλη καραμέλες.

Ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸν ἔβλαψα, ἀντὶ νὰ τὸν ἀνακουφίσω. Γιατὶ μὲ τὴν προσοχὴ ποῦ ἔ-δινε στὸ κάθε τί, δὲν τοῦ ἐ-χρειάσθη πολὺ νὰ καταλάβῃ πὼς τοῦ ἔδιναν ἀπὸ μιά κα-ραμέλα κάθε φορά ποῦ ἔ-βηχε. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ βή-χῃ κάθε λίγο καὶ λιγάκι, γιὰ

Ὁ γιατρός ἔπιασε τὸ σφυγμὸ τοῦ Καρδούλη.

νῆχῃ συχνότερα τὸ γιὰτρικὸ ποῦ τὸν γλόκαινε.

Ἀμα κατάλαβα τὴν πονηριά του, ἔκρυφα τὶς καρα-μέλες· μὰ ὁ Καρδούλης δὲν ἀπελπίσθηκε· στὴν ἀρχή, μὰ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ δώσω μὲ τὰ μάτια ὕστερα, ἅμα ἔ-θλεπε πὼς τὰ παρακάγια δὲν ἔκαναν τίποτα, ἀνασηκώ-νονταν στὸ κρεβάτι καί, μὲ τὸνα χέρι τὴν κοιλιά, ἔ-βηχε μ' ὅλη τοῦ τὴ δύναμη. Τότε τὸ πρόσωπό του ἄλλαξε χρῶμα, οἱ φλέβες τοῦ μετώπου τοῦ φούσκωναν, δάκρυα ἔτρεχαν ἀπ' τὰ μάτια τοῦ καὶ στὸ τέλος πνίγονταν ἀπ' τὸ βήχα, ὅχι πῖα στὰ ψέματα, παρὰ στ' ἀλήθεια!

Ὁ κύριός μου δὲν μοῦ μιλοῦσε ποτὲ γιὰ τὶς δουλειές τοῦ καὶ μόνον κατὰ τὴν εἶχα μάθει πὼς ἀναγκάστηκε νὰ πουλήσῃ τὸ ρολόγι τοῦ γιὰ νὰ μὴ μοῦ ἀγοράσῃ προδεῖα. Μὰ στὶς δύσκολες περιστάσεις ποῦ βρισκόμαστε τώρα, ἔκρινε καλὸ νὰ παραβλέψῃ αὐτὸν τὸν κανόνα.

Μιά μέρα, ὅταν ἀνέβηκε στὴν κάμαρά μας, —εἶχε κατεβῇ γιὰ νὰ φάῃ, ἐνῶ ἐγὼ εἶχα μείνει μὲ τὸν Καρ-δούλη, γιὰτι ποτὲ δὲν τὸν ἀφίναμε μονάχο, —μοῦ εἶπε πὼς ὁ ξενοδόχος τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ πληρώσῃ ὅτι τοῦ χρωστούσαμε καὶ πῶς, ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ τὴν πληρωμὴ, δὲν τοῦ ἔμειναν πῖα παρὰ δυὸ μόνον φράγκα.

Τί ἔπρεπε τώρα νὰ γίνῃ; Ἐγὼ, φυσικά, δὲν εὗρισκα τίποτα. Ὁ Βιτάλης ὅμως ἐνόμιζε πὼς ἦταν τρόπος νὰ βγοῦμε ἀπ' τὴ στενωδωρία: νὰ δώσουμε μιά παράστασις τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ.

Παράστασις χωρὶς Ζερμπίνο, χωρὶς Δούλη, χωρὶς Καρδούλη; Ἀδύνατο μοῦ φαίνονταν!

Μὰ δὲν ἦταν περίστασις, γιὰ νὰ καθήσουμε μὲ σταυ-ρωμένα χέρια. Ἔπρεπε νὰ κάμουμε τ' ἀδύνατα·δυνατά, νὰ σώσουμε τὸν ἄρρωστό μας. Καὶ γι' αὐτὸ μᾶς χρειά-ζονταν πρὸ πάντων λεπτὰ. Πῶς θὰ πληρώναμε γιατρὸ, γιὰτρικά, κάμαρα, φωτιά, ἐκτός ἀπ' τὸ καθημερινὸ φα-γητό μας; Σαράντα φράγκα, τὸ λιγώτερο, ἔπρεπε νὰ-χουμε ἀπόψε. Σ' ἓνα χωριό, μὲ τέτοιο κρῦο καὶ μὲ τὰ μέσα ποῦ εἶχαμε στὴ διάθεσί μας, θάταν πολὺ δύσκολο νὰ τὰ κερδίσουμε. Ὁ Βιτάλης ὅμως, χωρὶς ν' ἀργοπο-ρήσῃ μὲ σκέψεις, βάλθηκε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιό τοῦ ἀμέσως.

Ἐγὼ ἐγὼ ἐφύλαγα τὸν ἄρρωστο, ἐκεῖνος βρῆκε σάλα γιὰ θέατρο, σὲ μιά ἀπὸ τὶς ἀποθήκες τῆς Ἀγορᾶς, γιὰτι παράστασις στὸ ὑπαίθρο, μὲ τὸ κρῦο ποῦ ἔκανε, δὲν μπο-ροῦσε νὰ γίνῃ. Ἐργασίαι καὶ τοιχοκόλλησε τὰ προγράμ-ματα. Μὲ λίγες σανίδες κατάφερε νὰ φτιάσῃ μιά σκηνή. Καὶ μὲ τὰ δύομισα φράγκα ποῦ εἶχε, ἀγόρασε κερὰ καὶ τὰ ἔκοψε στὴ μέση γιὰ νὰ διπλασιάσῃ τὸν φωτισμό.

Ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κάμαράς μας, τὸν ἔβλεπα νὰ πηγαίνει στὸ χιόνι, νὰ περνᾷ καὶ νὰ ξαναπερνᾷ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, καὶ ρωτοῦσα τὸν ἑαυτοῦ μου μὲ ἀγω-νία, τί πρόγραμμα νᾶχε κάνει γι' αὐτὴ τὴν παράστασις. Σὲ λιγάκι τὸ ἔμαθα. Ὁ ταμπουρλέρης τοῦ χωριοῦ μ' ἔνα κόκκινο καπέλλο, στάθηκε μπροστὰ στὸ ξενοδοχεῖο, καί, ὕστερ' ἀπὸ μιά μεγαλοπρεπεστάτη τυμπανοκρουσίαν, τὸ διάβασε δυνατὰ.

Ὁ Βιτάλης ἔβινε στὸ Κοινὸ τὶς πιὸ ὑπερβολικὲς ὑπο-σχέσεις. Μιλοῦσε γιὰ ἓναν «καλλιτέχνη περίφημο σ' ὅλο τὸν κόσμον», —ἦταν ὁ Κάπης, —καὶ γιὰ ἓνα μικρὸ τρα-γούδι τῆς ποῦ ἀποτελοῦσε φαινόμενον». Καὶ τὸ φαινόμενο ἦμουν ἐγὼ!

Τὸ πρόγραμμα δὲν ὥριζε τὶς τιμὲς τῶν θέσεων. Ἀφί-νονταν στὴ γενναιοδωρία τῶν θεατῶν, ποῦ θὰ ἐπληρώ-ναν ἀφοῦ θάβλεπαν, θάκουγαν καὶ θὰ χειροκροτοῦσαν.

Αὐτὸ μοῦ φάνηκε πολὺ τολμηρό. Θὰ μᾶς χειροκρο-τοῦσαν ἀρὰ γε; Τὸν Κάπη ἴσως· τοῦ ἄξιζε νὰ εἶναι «πε-ρίφημος». Ἐγὼ ὅμως δὲν ἤμουν καθόλου βέβαιος πὼς ἀποτελοῦσα φαινόμενο.

Ὅταν ἀκούσαν τὸ ταμπουρλό, ὁ Κάπης ἐγαύγισε χα-ρούμενος κι' ὁ Καρδούλης ἀνασηκώθηκε, ἂν καὶ ἦταν πολὺ ἄρρωστος ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ. Κι' οἱ δύο, μοῦ φάνηκε, κατάλαβαν πὼς ἐπρόκειτο γιὰ παράστασις δική μας.

Τὴν ὑποψία αὐτὴ μοῦ τὴν ἐβεβαίωσε σὲ λίγο ἡ παντο-μίμα τοῦ Καρδούλη. Ἦθελε νὰ σηκωθῇ καὶ μὲ τὸ σταυρὸν τὸν κράτησα στὸ κρεβάτι. Τότε μοῦ ζήτησε τὴ στολή τοῦ, τὴ στολή τοῦ Ἀγγλοῦ στρατηγοῦ, τὴν κόκκινη μὲ τὰ χρυσὰ γαλόνια καὶ τὸ καπέλλο μὲ τὰ φτερά.

Μὲ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ τὴ φορέσω γονατιστός, μὲ τὰ χέρια ἐνωμένα. Κι' ἅμα εἶδε πὼς δὲν ἔκαναν τίποτα τὰ παρακάγια, δοκίμασε τὸ θυμὸ κι' ἔπειτα τὰ κλάματα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

* Ο ΑΙΣΩΠΟΣ *

Γιὰ τὸν βίο αὐτοῦ τοῦ ἑξα-κουστοῦ λογοποιοῦ πολὺ λίγα ξέρουμε. Φαίνεται πὼς ἔζησε περίπου τὸ 570 π. Χ., γιὰτι ὁ Ἡρόδοτος μᾶς ἀναφέρει τὸ ὄνομα μίας γυναίκας ποῦταν σύν-δουλός του, λέγοντας πὼς ἔζησε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀμείστου ποῦταν βασι-λῆας τῶν Αἰγυπτίων κατὰ τὸ 569 π. Χ.

«... Πρὸς δ' ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλευούσα ἦν ἀκμάλουσα Ῥοδάτις ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτον· ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τοῦτον τῶν βασιλέων τῶν τὰς Πυραμίδας ταύτας λι-τιομένων, ἦν Ῥοδάτις σύνδουλος δὲ Αἰσώπου τοῦ λογο-ποιοῦ». Ἀλ-λοι οἱ συγ-γραφεῖς τὸν λένε σὺ γ-χρονο τοῦ Σόλωνα καὶ ἄλλοι οἱ πῶς ἔζησε τὴν 52 Ὀ-λυμπ. Τέλος ὁ ἑξακου-στός Κλίν-των ὕστερα ἀπὸ μιά δι-όρθωσι ἐ-νὸς χωρίου τοῦ Σουῖδα λέει ὅτι τὸ 620 π. Χ. γεννήθη ἡ κε καὶ πέθανε τὸ 564. Γιὰ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τοῦ μᾶς ἀναφέρει ὁ Σουῖδας πὼς ἦρξαν ἡ Σάμος, αἱ Σάρ-δεες, καὶ τὸ Κοτούσιον ἢ Κοτύσιον τῆς Φρυγίας (νῦν Κιουτάχια). Κατ' ἀρχὰς ἦταν δούλος στοὺς δεσπότες Ἐάνθοι καὶ Ἰάδμονα ποῦσαν ἀπὸ τῆ Σάμο. Ἀ-φοῦ ὅμως πέρασε πολὺς καιρὸς ὁ Ἰάδμονας τὸν ἐ-λευθερώνει καὶ ἔρχεται στὸν βασιλεῖα Κροῖσο καὶ κατο-πιν στὴν Ἀθήνα στὸν Πει-σίστρατον. Ὁ Πλούταρχος μάλιστα ἀναφέρει πὼς πῆ-γε καὶ στοὺς Δελφοὺς φέρ-οντας χρήματα «ὥπως τε θύσῃται τῷ Θεῷ μεγαλο-πρεπῶς καὶ Δελφῶν ἐκά-στω διανεμῇ μνᾶς τέσσα-ρας». Ἐπειδὴ ὅμως γεννήθη-κε κάποια διαφορά καὶ ἐ-πειδὴ ὠργίστηκε πρὸς τοὺς ἐκεῖ κάνει μὲν τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἐντολῆς τὸ δὲ δεῦτερο τὸ γύρισε πάλι

Δελφοὶ δὲν ἦσαν ἄξιοι νὰ ὠφεληθοῦν αὐτοῦ. Οἱ Δελ-φοὶ γι' αὐτὴ τὴ προσβλητι-κὴ στάσι ἐρεθίζονται καὶ τὸν φονεύουν ρίχνοντάς τον ἀπὸ τὴν ἐκεῖ Ὑάμπεια πέ-τρα. Γιὰ αὐτὴν τὴν ἀνόσια πράξι οἱ Θεοὶ ὀργίζονται καὶ στέλνουν ἀφορία γῆς καὶ φοβερὲς ἀσθένειες ὥ-στε αὐτοὶ γυρίζοντας στὰ δημόσια πανηγύρια καλοῦ-σαν «τὸν βουλόμενον ὑπὲρ Αἰσώπου δίκην λαθεῖν παρ' αὐτῶν». Τέλος δὲ ὁ Ἰάδ-μονας ἀπὸ τὴν Σάμο ἀπό-γονος τοῦ παλαιοῦ δεσπό-του τοῦ Αἰσώπου ἔρχεται καὶ παίρνει δίκην ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἔτσι σώ-θηκαν ἀπὸ τὸ κακὸ.

Προτομή τοῦ Αἰσώπου.

ἄσχημο μὲ ὅλους δὲ λό-γους τέρας ἐνῶ ἂν ἦταν στὴν πραγματικότητα ἔτσι θὰ γινότανε λόγος τέ-τοιος ὥπως συμβαίνει στὸ συμπόσιο τοῦ Πλούταρχου ποῦ ἐνῶ γίνεται τόσος λό-γος καὶ τόσα ἀστεῖα γιὰ τὸ πρῶτο τοῦ δουλικὸ ἐ-πάγγελμα γιὰ τὴν μορφὴ τοῦ δὲν γίνεται καθόλου λόγος: Οὔτε ἀκόμη πρέπει νὰ κάνῃ κανεὶς τὴν ὑπόθε-σι ὅτι αὐτὴ ἡ στάσι ποῦ τήρησαν οἱ τόσοι λόγιοι ἦ-ταν ἀπὸ λόγους ἀφρορο-σύνης, γιὰτι βλέπουμε πὼς στὸ συμπόσιο τοῦ Πλάτω-να ἡ μύτη τοῦ Σωκράτη γίνεται ὑπόθεσις πολλῶν ἀστείων. Ἀλλ' ἡ μιά ἀπό-δειξι γιὰ τὸ ἀβάσιμον αὐ-τὸ πρῶτο ἀποφῶν καὶ ἐ-πείδῃ ὠργίστηκε πρὸς τοὺς ἐκεῖ κάνει μὲν τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἐντολῆς τὸ δὲ δεῦτερο τὸ γύρισε πάλι στὴ συλλογὴ Πλανούδη) στὶς Σάρδεες ἐπειδὴ οἱ ἔργο τοῦ Λύσιππου.

Χίλια δυό σε μία σερίδα

Πόσα είναι τα γνωστά είδη του ζωικού βασιλείου;

Ολα τα ως σήμερα γνωστά είδη του ζωικού βασιλείου ανέρχονται σε 400 χιλιάδες. Από αυτά τα έντομα φθάνουν τις 280 χιλιάδες, τα πτηνά τις 13.000, τα έρπετα τα 1.600, τα αμφίβια τα 1.300 και τα άραχνοειδή τα 20.000 είδη.

Τί είναι και πώς γίνεται ή συμπαθητική μελάνη;

Η συμπαθητική μελάνη έχει την ιδιότητα να μην εμφανίζει τα γράμματα που γράφτηκαν με αυτήν, παρά μόνον κατόπιν ειδικών συνθηκών. Μπορεί κανείς να θεωρήσει ως συμπαθητική μελάνη τον χυμό του λεμονιού, του πορτοκαλλιού και το υδρόθειο, γιατί ό,τι γραφή με την βοήθειά τους δεν εμφανίζεται παρά μόνον αφού εκτεθεί σε φωτιά. Με ελαφρά διάλυσι νιτρικού αργύρου έχει κανείς πρώτης τάξεως συμπαθητική μελάνη, της οποίας οι χαρακτήρες εμφανίζονται μόνον εάν περάσουμε το χαρτί όπου έχουν γραφή με ένα σπόγγο βουτηγμένον σε διάλυσι γαλακτικού οξέος.

Η έφευρεσις του στυποχαρτού

Η έφευρεσις αυτή οφείλεται σε μίαν εργάτρια που έφτιανε χαρτί. Μια μέρα, ενώ έτοιμαζε τον πολτό για το χαρτί, λησμόνησε να προσθέσει την αναγκαία κόλλα, κι έτσι, αντί να φτιάξει το χαρτί που ήθελε, έπετυχε ένα διαφορετικό χαρτί, κατάλληλο να απορροφά υγρές ουσίες.

Η διακοσμητική του γυαλιού

Επίσης η χάραξις του γυαλιού οφείλεται σε μίαν εργάτρια ή οποία παρετήρησε πως μια σταγόνα άκουα-φόρτε, που έπεσε τυχαίως επάνω σ' ένα κομμάτι γυαλί, αφήκεν επάνω του τα ίχνη της.

Γιατί τα Αιγινίτικα κανάτια κρύνουν το νερό;

Είναι γνωστόν ότι ωριμένον είδος πηλίνων αγγείων, που κατασκευάζουν στην Αίγινα από υπόλευκο πηλό άτελως ψημένο, έχουν την ιδιότητα να κρύνουν το νερό. Ο λόγος που το κρύνουν είναι ότι έχουν πολλούς πόρους στην επιφάνειά τους και επιτρέπουν

στο νερό να βγαίνει από τους πόρους αυτούς σε λεπτές σταγόνες και να εξατμίζεται ρίχνοντας έτσι την θερμοκρασία του αγγείου. Τα αιγινίτικα κανάτια πρέπει να τοποθετούνται πάντα σε μέρος όπου υπάρχει ρεύμα και να καθαρίζονται τακτικά έσωτερικώς για να μη φράξουν οι πόροι τους.

Ποιά είναι τα πρώτα Έλληνικά νομίσματα, πότε εκδόθησαν και από ποιους έχαραχθησαν;

Τα πρώτα Έλληνικά νομίσματα εκδόθησαν υπό του Κυβερνήτου Ιωάννου Καποδιστρίου το 1828 και ήσαν τα εξής:

Αργυρά: 1 Φοίνιξ. Χαλκά: 10 λεπτά, 5 λεπτά και 1 λεπτό.

Το 1830 εκδόθησαν επίσης χαλκά νομίσματα εκ 10, 5 και 1 λεπτού. Τέλος, το 1831 εκδόθησαν εκ νέου χαλκά νομίσματα των 20, 10, 5 και 1 λεπτού.

Οι σφραγίδες των νομισμάτων του Κυβερνήτου κατασκευάσθησαν υπό τριών διαφόρων τεχνιτών. Και αι μὲν των νομισμάτων του 1828 έχαραχθησαν από κάποιον Αρμένιον

χρυσόχοον που όνομαζόταν Χατζή Γρηγόρης, αι δε του 1830 από τον εκ Καρυσταίνης Γεώργιον Δασκάλου. Το 1831 έχαραχθησαν από τον Καρπενησιώτη Δημήτριο Κόντο. Άπαντα τα ανωτέρω νομίσματα εκόπησαν στο νομισματοκοπείο της Αιγίνης.

Ποιά είναι ή παγκόσμιος παραγωγή και ποιά ή κατανάλωσις του καουτσούκ;

Η παγκόσμιος παραγωγή του καουτσούκ, μιάς από τας πολυτιμότερας πρώτας ύλας του κόσμου, έχει ρυθμισθή τελευταίως επί ελαττον της κατανάλωσας, λόγω της υπάρξεως μεγάλου στόκ που πρέπει να εξατληθῇ. Τα εις όλον τον κόσμον στόκ καουτσούκ υπολογίζονται εις 500.000 τόν. περίπου, ενώ ή μηνιαία παραγωγή κυμαίνεται μεταξύ 65-70 χιλιάδων τόνων και ή μηνιαία παγκόσμιος κατανάλωσις μεταξύ 90-95 χιλιάδων τόνων. Η μεγάλη αυτή ποσότης του κατά μήνα κατανάλισκομένου καουτσούκ αποδεικνύει πόσον ή πρώτη αυτή ύλη έχει διαδοθῇ και επικρατήσῃ στή σημερινή ζωή των ανθρώπων.

ΠΩΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

1. Τα δέρματα των βοδιών, αγελάδων, προβάτων, χοίρων κ.τ.λ. που χρησιμοποιούνται διά την παρασκευήν των διά την βιομηχανίαν προοριζόμενων δερμάτων, κατ' αρχάς πλένονται προσεκτικά και μετά βρέχονται επί ημέρας σε τρεχούμενο νερό.

2. Τα κρεμόν μέσα σε κλειστό χώρο, όπου καπνίζονται επί μακρόν ή καλύτερα τ' αφήνουν επάνω από τους ατμούς βρασμένου νερού. Σκοπός της προεργασίας αυτής είναι το φούσκωμα των πόρων του δέρματος...

3. ... και ή κατ' ακολουθίαν διευκόλυνσις της αφαίρεσας των τριχών. Δια την νέαν αυτήν επεξεργασίαν, τα δερμάτα τοποθετούνται σ' ένα ξύλινο υποστήριγμα και αποξένονται με το χέρι ή με μηχανή, με ένα στρογγυλεμένο μαχαίρι.

4. Ξύνουν κατά τον ίδιο τρόπο και το κρέας που τυχόν έμεινε κολλημένο επάνω στο δέρμα, και μετά το ξαναβρέχουν πάλι επί μακρόν μέσα σ' ένα ειδικό υγρό που βγαίνει από το ξέπλυμα του δέρματος, που θα καταστή δρυοφλοιοχρύν.

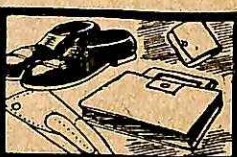
5. Τα δερμάτα, αφού σκεπασθούν με στρώματα κοπανισμένου φλοιού δρυός, στοιάζονται μετά μέσα σε τοιμενένιους λάκκους. Κάθε λάκκος είναι κλεισμένος με σανίδες και βαρείες πέτρες, που είναι καταβρεγμένες με χυμόν δρυοφλοιού.

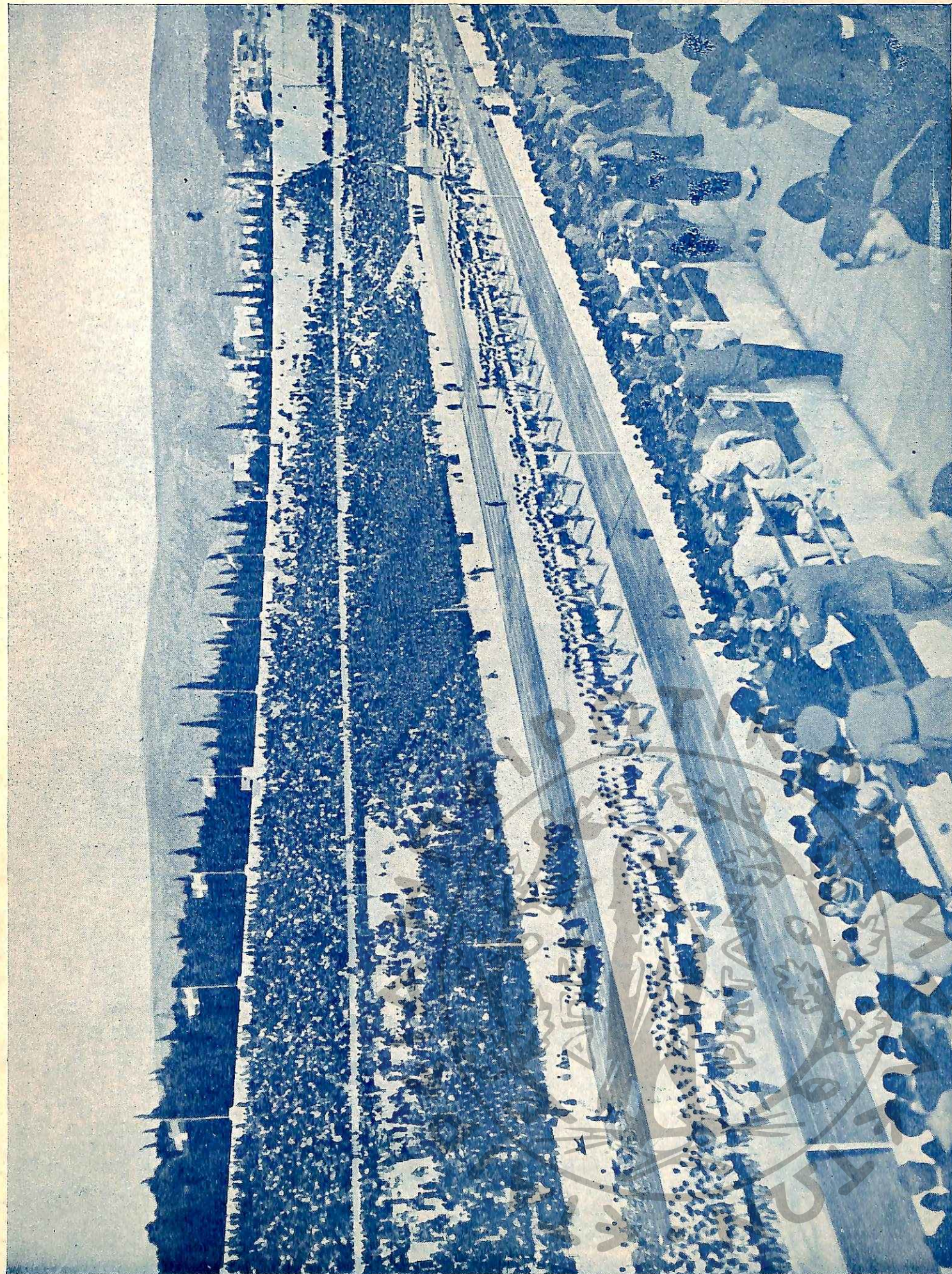
6. Ο δρυοφλοιός παρασκευάζεται από το κοπάνισμα του φλοιού δρυός, ίτεας, σημύδας κ.τ.λ. Περιέχει μίαν ειδικήν ουσίαν, την «δρυοφλοϊδίδα», ή οποία καθιστά τα δερμάτα αδιάβροχα ή άσπητα.

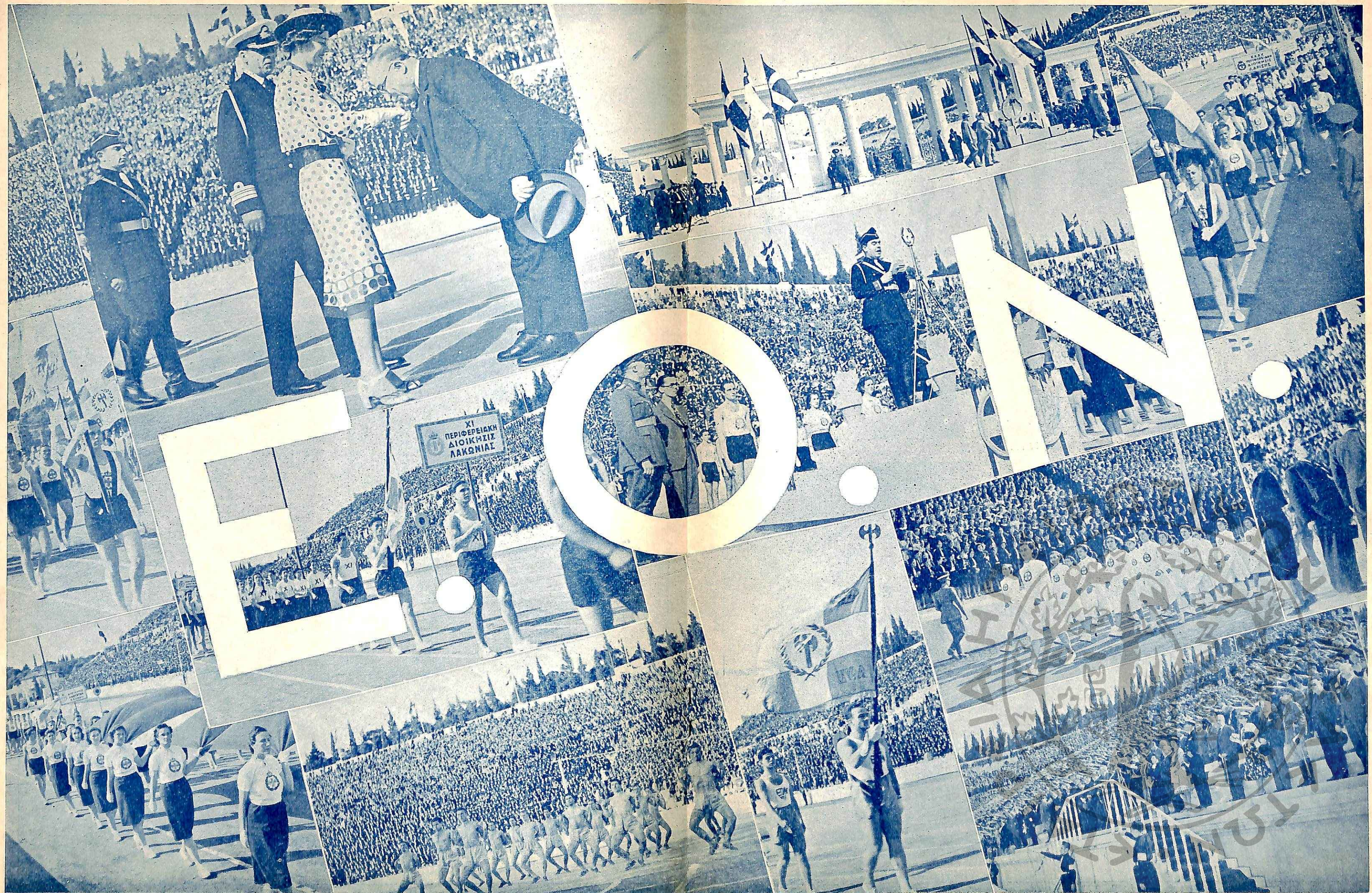
7. Τα δερμάτα διαβρέχονται διακόπως με χυμόν δρυοφλοιού και κάθε τρεις μήνες αλλάζουν τους φλοιούς της δρυός που περιέχονται μέσα στον κάδο. Στην αρχή του δωδεκάτου προς τον δέκατον τρίτον μήνα, τα δερμάτα, που είναι πλέον έτοιμα, πλένονται και ξηραίνονται...

8. Κι' έτσι μπορούν να δοθούν στην βιομηχανία, ή οποία τα χρησιμοποιεί διά την κατασκευήν υποδημάτων, ένδυμάτων, γαντιών κ.τ.λ.

Γενική άποψις του Σταδίου κατά την πρώτην ημέραν των Α. Πανελληνίων Αγώνων της Ε. Ο. Ν.

Ο αγών πορείας 10.000 μέτρων.

Παρέλασις Φαλαγγιτισσών κατά την τελευταίαν ημέραν τών αγώνων.

Το όπωροφόρο δένδρο είναι πηγή πλουτισμού!

νει, μαραίνεται και τέλος ξεραίνεται.

Το δένδρο λοιπόν για να προκόψη έχει ανάγκη από τις φροντίδες μας και τις περιποιήσεις μας. Θέλει το απαραίτητο ξελάκι και το πότισμα το καλοκαίρι, το ασθέστωμα τόν

ται, είναι απαραίτητο να τροφοδοτούνται καλά.

Μπορεί το σύστημα του κλαδέματος, να επιτρέπη το κανονικό μοίρασμα των καρπών επάνω στο δένδρο. Μπορεί να τους εκθέτη εις την ευεργετική επίδρασι του φωτός και του αέρος, να διευκολύνη τα ραντίσματα και όλα τα άλλα θεραπευτικά μέσα.

Αλλά πώς θα σχηματισθούν μεγάλοι καρποί και εύχυμοι, πώς θα αναπτυχθούν κανονικά, πώς θα διατηρηθούν έως να ώριμάσουν επάνω στο δένδρο, όταν λείπη η τροφή, ή κοπριά δηλαδή ή το λίπασμα;

Τώρα δεν έχουμε ούτε πολλά, ούτε καλά φρούτα, γιατί δεν τα τροφοδοτούμε καθόλου.

Αν προσέξουμε και τροφοδοτήσουμε τα δένδρα μας καταλλήλως, έχουμε να κερδίσουμε πάρα πολλά. Τα φρούτα μας σιγά-σιγά, καταλαμβάνουν μίαν καλήν θέσιν εις το εξωτερικό. Έχουμε το προσόν, δ-

χειμών, το ράντισμα για να το προφυλάξουμε στην ώρα του από τις αρρώστειες και τα μαμούνια.

Πρό παντός όμως έχει ανάγκη από το επιστημονικό κλάδεμα και από την λίπανσι ή το κόπρισμα.

Έχει αποδειχθή από την πείρα και από την επιστήμη, ότι όσο τελειότερο γίνεται το κλάδεμα, τόσο το δένδρο τρέφεται άφθονότερα.

Ρίχνει φυσικά μέσα στο έδαφος βαθειές ρίζες και τραβά απ' εκεί κάθε χρησιμη και θρεπτική ουσία για την πρόδοδ του.

Αλλά αυτή μονάχα δεν αρκεί. Έχει παρατηρηθή και κάτι άλλο σε χώρες, όπου η όπωροκομία εσημείωσε προόδους στην ποιότητα του φρούτου και την άφθονιά της έσοδείας, ότι τα δένδρα που κλαδεύονται καλά και επιστημονικά, για να αποδίδουν επί πολ-λά χρόνια άφθονους καρπούς χωρίς να ξαναλου-

στρεμμάτων πουλιέται σε τιμές αφάνταστες. Μέχρι 50.000 δραχμές. Αν ο γεωργός προσέχη τα δένδρά του και τα περιποιηται και δεν του παίρνουν τη παραγωγή τα μαμούνια και ή αρρώστειες, μπορεί, βοηθούμενος και από τα άλλα του προϊόντα, να πιάση μαγιά, να περνά κάπως καλά και σιγά-σιγά πιάνεται.

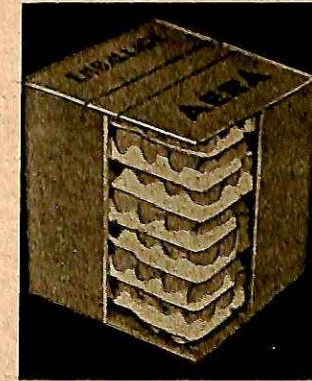
Η ΤΟΜΑΤΑ

Το καλοκαίρι ή τομάτα άποτελεί μιά από τις κυριότερες συνισταμένες της τροφής του λαού. Τρώγεται ωμή και σαλάτα, αλλά και σχεδόν σε όλα τα φαγητά είναι απαραίτητο συμπλήρωμα ατούσια ή σε πολύ (πελτέ).

Σε σπορεία σπείρεται κατά το τέλος του φθινοπώρου ή και ενωρίτερα και μεταφυτεύεται επί τόπου κατά τας αρχάς της άνοιξεως. Σε μέρη όμως όπου κατά τας αρχάς της άνοιξεως πέφτουν παγωνιές φυτεύεται και πολύ αργότερα, κατά τον Μάιον. Η τομάτα από της έποχής της σποράς της εις σπορεία μέχρι της καρποφορίας πρέπει να συμπληρώση 150 ημέρας περίπου. Είναι ευπαθέστατη εις το ψυχος και προς πρόληψιν ασθeneιών πρέπει να ραντίσθη μιά ή δυο φορές με γαλαξόπετρα προς πρόληψιν του περονουσπόρου και να θειαφισθή επίσης διά την πρόληψιν του ωιδίου (στακτιάσματος).

Απαιτεί επίσης συχνά ποτίσματα. Η άπόδοσίς της μπορεί να υπερβή τις πέντε όκάδες κατά φυτόν. Είς γλυκά κλίματα ή καλλιέργειά της, ως θψιμης διαρκεί και πέραν του Δεκεμβρίου. Διά την περίπτωσιν αυτήν οι κηπουροί την στηρίζουν σε κάθετα δικτυωτά από καλάμια και έτσι διατηρείται καλύτερα. Η καλλιέργειά της είναι πολύ συμφέρουσα διά τους καλλιεργητάς. Υπάρχουν δε άπειραι ποικιλίαι πρώιμοι και θψιμοι.

Ως τροφή είναι θρεπτική λόγω των βιταμινών που περιέχει.

Νέος τρόπος συσκευασίας φρούτων.

Πώς συσκευάζονται τα φρούτα για να μεταφερθούν εις μακρινάς αποστάσεις.

τι είναι γλυκά, αφράτα και νόστιμα. Έχουν ακόμη το προτέρημα, να αντέχουν στις μεταφορές.

Έφ' όσον λοιπόν προτιμούνται, πρέπει να προσέξουμε τα δένδρα μας. Παράδειγμα το Πήλιον. Έρχεται χρονιά που ο καρπός χωρίς να ξαναλου-

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Δεν έβγαιναν παρά στην αλή, για να περιποιοῦνται τὰ κατοικίδια, πού δεν άπαιτοῦσαν καί λίγες φροντίδες. Έπειτα ήταν οί δουλειές του σπιτιού, ή κατασκευή τών κονσερβών, πού τούς άπασχολούσαν. Καί κάποτε, όταν ξανόιγε ο ούρανός, πήγαιναν καί ψάρευαν, πότε στο στόμιο του ρεύματος τών Τσακαλιών, πότε στους παραθαλάσσιους βράχους του Φελσενχάιμ.

Τήν πρώτην εβδομάδα του 'Ιουνίου ο καιρός χειροτέρευε ακόμη. Στιγμή σχεδόν δεν έπαυε ή βροχή, πότε σιγανή, πότε κατακλυσμός. Ούτε στην αλή δεν μπορούσαν τότε να βγαίνουν χωρίς αδιάβροχο. Τό περιδόλι, οί άγροί, οί φυτείες, ύπερσαν δεινά από τις άτελείωτες αυτές νεροποντές κι' από τὰ ύψη του βράχου, πού στά σπλάχνα του ήταν σκαμμένο το Φελσενχάιμ, έπεφταν ένα σωρό νεροσυρμές, με κρότο, σαν μικροί καταρράκτες.

Αν καί κανείς δεν έβγαινε έξω, παρά σαν ήταν μεγάλη ανάγκη, οί δρες περνούσαν χωρίς στενοχώρια. Α'νάμεσα στις δυο οικογένειες έβασίλευε όμόνοια κι' όμοφωνία, ώστε ποτέ να μη γεννιέται φιλονικία. Περιττό να πούμε για την ειλικρινή φιλία πού έωνε τόν κ. Ζερμάττ με τόν κ. Ουόλσταν, καθώς καί τις γυναίκες τους, τόσο σύμφωνες κι' αγαπημένες. Ο Τζάκ, πάντα φαιδρός, πάντα ζωηρός κι' ευχαριστημένος, ένα μόνο παράπονον είχε: ότι δεν μπορούσε τώρα να ίκανοποιητ ή κυνηγητικά του ένστικτα. Όσο για τόν Έρνέστο καί την Άννα, οί γονείς τους είχαν παρατηρήσει ότι τους έδενε ένα ασίσθημα, ζωηρό από άλλη φιλία.

Η Άννα, δεκαεπτά χρονών τότε, σοδαρή, φρόνιμη, μετρημένη, έξυπνη, δεν μπορούσε παρά ν' άρέσει στον έπίσης σοδαρό καί φρόνιμον Έρνέστο. Τά παιδιά ταίριαζαν στην έντέλεια. Καί με πολλή τους ευχαρίστησι οί δυο οικογένειες έβλεπαν αυτό το ασίσθημα, πού ίσως μιά μέρα, άργά ή γρήγορα, θα έσφιγγε ακόμη περισσότερο τούς δεσμούς τους. Άλλ' άφιναν τὰ πράγματα να τρέχουν μόνα τους. Είχαν καίρο, δεν τους έβίαζε τίποτα. Έπειτα έπρεπε να γυρίση κι' ο «Ξιφίας» πού θα έφερνε τόν Φρίτς καί την Τζένυ ναπαιτρεμένους. Μόνον ο Τζάκ έκανε κάπου - κάπου κανένα υπαινιγμό. Α'κακο όμως, γιατί, με την ιδέα πού είχε αυτός να μην ναπαιτρευτ ποτέ, δεν έζήλευε καθόλου τόν Έρνέστο, πού ευτύχησε ν' άπαντήση ένα τόσο καλό κορίτσι σαν την Άννα Ουόλσταν.

Στά γεύματα, στις βεγγέρες, πάντα οί άπόντες άποτελούσαν το θέμα της συνομιλίας. Δεν ξεγνοῦσαν ούτε τόν συνταγματάρχη Μόντροζ, ούτε τόν

Τζέιμς, ούτε τη Σουζάνα Ουόλσταν, ούτε την Ντόλλυ, ούτε τόν Φραγκίσκο, κανένα από εκείνους πού θάκαναν τη Νέα Έλβετία δεύτερη πατρίδα τους. Ένα βράδυ, ο κ. Ζερμάττ έκαμε τόν άκόλουθο ύπολογισμό:

— Σήμερα έχουμε 15 'Ιουνίου. Ο «Ξιφίας» έφυγε στις 20 του περασμένου Οκτώβρη, άρα λείπει όκτώ μήνες σωστούς... Θα έτοιμάζεται λοιπόν τώρα ν' άφήση τις ευρωπαϊκές θάλασσες, για να μπη στον 'Ινδικό Όκεανό.

— Τι λές έσύ, Έρνέστε; ρώτησε ή κυρία Ζερμάττ.

— Λέω ότι, λογαριάζοντας καί τόν καιρό πού έμεινε στο 'Ακρωτήρι, ή κορβέτα θα άπόρρεσε να φθάση στην Άγγλία σέ διάστημα τριών το πολύ μηνών. Άλλο τόσο θα χρειαζόταν για να γυρίση. Άλλ' άφού είχαμε συμφωνήσει να λείψη ένα χρόνο δόκλητρο, θα θέλησε να μείνη έξ μήνες τουλάχιστο στην Ευρώπη. Καί συμπεραίνω, πως εκεί θα βρίσκεται ακόμη.

— Όπωςδήποτε, τώρα θα έτοιμάζεται για ταξίδι, είπε ή Άννα.

— Πολύ πιθανόν! άποκρίθηκε ο Έρνέστος.

— Άλλά μπορεί καί να συντόμεισε τη διαμονή της στην Άγγλία, παρετήρησεν ο κ. Ουόλσταν.

— Κι' αυτό πιθανόν! άποκρίθηκε ο Έρνέστος! Άν καί έξη μήνες δεν ήταν μεγάλη προθεσμία για όσα είχε να κάμη εκεί. Ξέρετε, οί λόρδοι του Ναυαρχείου μας δεν διεκπεραιώνουν γρήγορα τις υποθέσεις...

— Άς είναι, είπε ο κ. Ζερμάττ, όταν πρόκειται περί κατοχής...

— Η ύπόθεσι τελειώνει άψε-σβύσε! συμπλήρωσε ο Τζάκ. Τό ξέρετε ότι κάνουμε ένα ωραίο δώρο στην πατρίδα σας, κύριε Ουόλσταν;

— Συμφωνώ, αγαπητέ μου Τζάκ.

— Καί όμως ήταν μιά καλή εύκαι-

ρία, για ν' άρχιση καί ή αγαπητή μας Έλβετία να κάνη άποικίες... Ένα νησί πού έχει όλα τὰ φυσικά καί τὰ ζωικά πλούτη της θερμής ζώνης... ένα νησί τόσο καλά τοποθετημένο στη μέση του 'Ινδικού Όκεανού για το εμπόριο με την άπώτατη Άσία καί με τόν Ειρηνικό...

— Πάλι πήρε δρόμο ο Τζάκ, σά νάταν καθάλλα στον Μπρούμπερ ή στον Λάιτφους! έφώναξε ο κ. Ουόλσταν.

— Τι βγαίνει λοιπόν από τούς λογαριασμούς πού κάναμε για τόν «Ξιφίας»; ρώτησε ή Άννα τόν Έρνέστο.

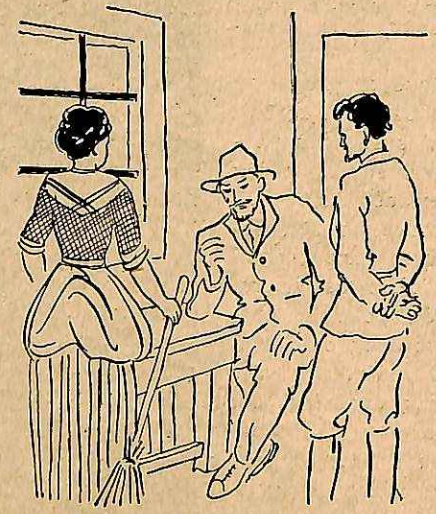
— Ότι τις πρώτες ημέρες του 'Ιουλίου, το βραδύτερο, άποκρίθηκε ο νέος, θα κάμη πανία για να γυρίση έδω με τούς αγαπημένους μας καί με όσους άλλους άποίκους θ' άποφασίσουν να τούς άκολουθήσουν. Θα πάη πρώτα στο 'Ακρωτήρι, όπου θα μείνη ίσως ως τὰ μέσα Αυγούστου. Όποτε δεν λογαριάζω να τόν ιδώ να προβάλη από το 'Ακρωτήρι της Ψεύτικης - Έλπίδας παρά κατά τὰ μέσα του Οκτώβρη.

— Ακόμα τέσσερες άτέλειωτοι μήνες! ψιθύρισε ή κυρία Ζερμάττ... Τι μαρτύριο να συλλογίζεται κανείς ότι ταξιδεύουν στον άκεανό εκείνοι πού αγαπά!... Ο Θεός να τούς φυλάη!

Αν οί γυναίκες δεν είχαναν ούτε ώρα, άπασχολημένες με τις εργασίες του σπιτιού, δεν πρέπει να υποθέση κανείς πως οί άνδρες έμεναν άργοί. Συχνότατα άντηχούσαν οί κρότοι του σιδηρουργείου καί του τόννου. Έκάνωτατος μηχανικός ο κ. Ουόλσταν, ώδηγούσε καί τούς άλλους να κατασκευάζουν μαζί του διάφορα χρήσιμα πράγματα, προωριωμένα να συμπληρώσουν το ύλικό του Φελσενχάιμ.

Όστερ' άποφασίσθηκε καί το κτίσιμο της εκκλησίας. Τό ζήτημα της τοποθεσίας έδωσε άφορμή σε πολλές συζητήσεις. Άλλοι την ήθελαν στην παραλία, στά μισά του δρόμου από το Φελσενχάιμ ως το Φαλκνχόρστ, για να μπορούν να πηγαίνουν με την ίδια ευκολία κι' από τις δυο κατοικίες. Άλλοι προτιμούσαν μιά θέσι πιο προφυλαγμένη από τούς άνέμους καί τὰ κύματα κι' επέμεναν να κτισθ ή κοντά στο ρεύμα τών Τσακαλιών πέρ' από τόν καταρράκτη. Άλλά ή κυρία Ζερμάττ κι' ή κυρία Ουόλσταν έκριναν, με το δική τους, πως εκεί θάταν πολύ μακριά. Καί στο τέλος άπεφάσισαν να την κάμουν δίπλα στο λαχανόκηπο, σ' ένα μέρος πού το προφύλαγαν άρκετά οί ψηλοί βράχοι.

Ο κ. Ουόλσταν έπρότεινε τότε να μεταχειρισθουν ύλικά πιο στερεά καί πιο διαρκή από έύλο καί μπαμπού. Γιατί άξαφνα να μη κτίσουν την εκκλησία με πέτρες ή με χαλίκια της άκρογιαλίας, όπως τó κάνουν στά παραθαλάσσια χωριά; Όσο για ασθέστη, εύκολα θα μπορούσαν να κατασκευάσουν από τὰ κογγύλια, άφού τὰ

Οί ώρες περνούσαν χωρίς στενοχώρια.

έπιναν πρώτα στο φούρνο, για να φύγη το άνθρακικό δέυ.

Αυτή λοιπόν την εργασία έκαναν όταν το συγχωρούσε ο καιρός, καί λογαριαζαν πως θα τούς έθαναν τρεις μήνες για να τελειώσουν.

Τόν 'Ιούλιο, πού είναι ή καρδιά του χειμώνα σ' εκείνα τὰ μέρη, δεν μπορούσαν σχεδόν καθόλου να βγαίνουν έξω. Τά στοιχεία έπάλαιν με μανία άφάνταστη. Θεόρατα σηκώνόνταν τὰ κύματα καί κτυπούσαν τούς βράχους της άκρογιαλίας. Πόσες φορές δεν περνούσαν πάνω άπ' τόν γρανίτινο τοίχο καί δεν έβρεχαν τὰ δένδρα πού ήταν από πλώι! Ήταν ώρες πού από τη βροχή, την τρικυμία καί την παλίρροια, τὰ νερά του ρεύματος τών Τσακαλιών σπρωχόνταν ως τόν καταρράκτη κι' άπειλούσαν να ξεχειλίσουν εκεί καί να καταστρέψουν όλες τις φυτείες του Βάλντεγκ. Γι' αυτό ο κ. Ζερμάττ άναγκάστηκε να κόψη προσωρινά τόν άγώγ πού έωνε το ρεύμα με τη λίμνη τών Κύκνων. Άνησυχίες έπίσης προένοῦσε κι' ή πινάσσα στο βάθος του όρμικου. Πολλές φορές πήγαν να ιδούν οι άγκυρες βαστούσαν καλά ή να διπλασιάσουν τὰ σχοινιά, για ν' άποφύγουν καμιά σύγκρουσι με τούς βράχους.

Όπωςδήποτε, έδω δεν έγινε καμιά σπουδαία ζημία. Άλλά σέ τι κατάστασι θα βρισκόνταν τ' άλλα κτήματα, το Βάλντεγκ πρδ πάντων καί το Πρόσπεκτ - Χίλλ, πιο εκτεθειμένα από το Φελσενχάιμ, έπειδή ήταν κοντά στην άκτή εκείνη, πού την κτυπούσε ή θύελλα με την μεγαλειότερη μανία; Γι' αυτό ο κ. Ζερμάττ, ο κ. Ουόλσταν, ο Έρνέστος καί ο Τζάκ θέλησαν να έπωφεληθουν από ένα διάλειμμα της μεγάλης κακοκαιρίας, για να πάνε ως το 'Ακρωτήρι της Ψεύτικης - Έλπίδας.

Οί φόβοι τους δεν ήταν άβάσιμοι. Τά δυο εκείνα κτήματα είχαν υποστή ζημιές σημαντικές καί χρειαζόταν πολλή εργασία για να διορθωθούν.

Η εργασία όμως αυτή δεν μπορούσε να γίνη τώρα καί την ανέθεσαν για την άνοιξη.

Στη σάλα της βιβλιοθήκης περνούσαν συνήθως τις βραδυές τους οί δυο οικογένειες. Ξέρομε πως τὰ βιβλία δεν έλειπαν. Άλλα είχαν κουβαλήσει από το Λά ν δ λ ο ρ δ, άλλα τούς είχε χαρίσει ο υποπλοίαρχος Λίτλστων, κι' άλλα ήταν του κ. Ουόλσταν.

Ενφ ή θύελλα μούγγριζε απέξω, ή άνάγνωσι γινόταν δυνατά. Έπειτα μιλούσαν, πότε άγγλικά καί πότε γερμανικά, δυο γλώσσες πού τις μιλούσαν τώρα κι' οί δυο οικογένειες άρκετά καλά, άν καί συχνά έπρεπε ν' άνοίγουν το λεξικό. Άλλά καί γαλλικά, άν καί με λιγώτερη ευκολία, μιλούσαν κάποτε ο Έρνέστος κι' ή Άννα.

Είπαμε ότι ο 'Ιούλιος είναι ο χειρότερος μήνας σ' εκείνα τὰ κλίματα. Όταν έπεφταν λίγοι άνεμοι, πυκνές όμίχλες σκέπαζαν όλο το νησί. Πλοίο πού θα περνούσε απέξω, δεν θα μπορούσαν να τó διακρίνουν ούτε από τὰ ύψώματα του κέντρου, ούτε από τ' άκρωτήρια.

(Ακολουθεί)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΥ

Η πρόωρη ανάπτυξι

Νά ένα ευχάριστο θέμα, πολύ ένδιαφέρον δια τούς νεαρούς μου άναγνώστας καί το όποιον έχει άμεση σχέση με τὰ προηγούμενα άρθρα μας. Πολύ συχνά άκούμε από τόν κόσμο τις φράσεις αυτές: «Τό παιδί μου έχει πρόωρη ανάπτυξη ή ή κόρη μου ψηλάσσει πολύ τόν τελευταίο της ζωής μαί πολύ». Λέγοντες δέ αυτά έννοούν ότι τὰ παιδιά των είναι άρρωστα, διότι ψηλάσσαν απότομα ή έχουν καί την έπειδή ο γιατρός δεν θέλει να τούς πη την αλήθεια ή δεν την θέλουν οί ίδιοι, κολλούν τόν όρον «πρόωρη ανάπτυξι». Άς δοῦμε όμως πρώτα τί είναι ή ανάπτυξι του παιδιού καί ύστερα άν ύπάρχη πρόωρη ανάπτυξη ή έπικίνδυνο ψηλάσμα. Η ανάπτυξι! 'Ιδού το πρώτο μυστήριο της ζωής του ανθρώπου. Τό παιδί όταν γεννηθή είναι 3 κιλά, στο χρόνο επάνω γίνεται 10, στά δύο χρόνια 12 με 14 καί στά 15 χρόνια φθάνει τα 50 κιλά. Πώς γίνεται αυτό το θαῦμα χωρίς καλά-καλά να τó καταλάβουμε; Μόνον σ' αυτά τὰ θαῦματα βλέπει κανείς τη θεϊκή έέργεια, μόνον ή δύναμις του Θεού μπορεί να δημιουργήση ένα άνθρωπο τέλει, από ένα πλάσμα άτελές.

Στην ανάπτυξη του παιδιού συναντούμε δυο περιόδους ταχείας ανάπτυξης. Πρώτον στη βρεφική ηλικία, πού όπως είπαμε το βρέφος από τρία κιλά γίνεται στά δύο χρόνια 12-14, δηλαδή τετραπλασιάζει το βάρος της γέννησής καί στην έφηβική ηλικία, πού από 30 κιλά πού είναι 12 έτών φθάνει τὰ 50 κιλά στά 15 χρόνια καί ψηλώνει από 1.35 σέ 1.60 άναλόγως της ζωής πού κάνει.

Μέσος όρος βάρους καί άναστήματος από παρατηρήσεις πού έκαμα σέ παιδιά της περιοχής Άθηνών:

Ηλικία	Βάρος εις κιλά	Ύψος	Ανάστημα εις μέτρα	Άρρεν	Θήλυ
1ον Έτος	9.500	9	0.74	0.72	
2ον »	12.500	12.300	0.84	0.82	
3ον »	13.500	13.100	0.90	0.88	
4ον »	14.800	14.300	0.98	0.95	
5ον »	15.700	15.500	1.07	1.02	
6ον »	19	18.500	1.11	1.09	
7ον »	19.500	19.500	1.20	1.15	
8ον »	23	23.300	1.24	1.22	
9ον »	24.500	25	1.30	1.27	
10ον »	26.500	26.500	1.34	1.32	
11ον »	29.500	30	1.38	1.39	
12ον »	32	33	1.40	1.42	
13ον »	38	40	1.48	1.49	
14ον »	45	47	1.55	1.53	
15ον »	50	49	1.62	1.55	

Παιδάκι 10 έτών, πού μοιάζει με 2 έτών, άρρωστο από μυζούδημα, δηλ. βλάση του θυρεοειδούς αδένος.

Από 2-11 έτών πού λέγεται 2α παιδική ηλικία, ή ανάπτυξι είναι βραδεία, δηλ. από 14 κιλά πού είναι 3 έτών φθάνει τὰ 25-30 κιλά σέ ηλικία 11-12 έτών. Η ανάπτυξι καί στις τρεις παιδικές ηλικίες έχει περιόδους ταχείας ανάπτυξης καί βραδείας κατά τόν χειμώνα από τόν κόσμο τις φράσεις αυτές: «Τό παιδί μου έχει πρόωρη ανάπτυξη καί ή κόρη μου ψηλάσσει πολύ τόν τελευταίο της ζωής μαί πολύ». Λέγοντες δέ αυτά έννοούν ότι τὰ παιδιά των είναι άρρωστα, διότι ψηλάσσαν απότομα ή έχουν καί την έπειδή ο γιατρός δεν θέλει να τούς πη την αλήθεια ή δεν την θέλουν οί ίδιοι, κολλούν τόν όρον «πρόωρη ανάπτυξι». Άς δοῦμε όμως πρώτα τί είναι ή ανάπτυξι του παιδιού καί ύστερα άν ύπάρχη πρόωρη ανάπτυξη ή έπικίνδυνο ψηλάσμα. Η ανάπτυξι! 'Ιδού το πρώτο μυστήριο της ζωής του ανθρώπου. Τό παιδί όταν γεννηθή είναι 3 κιλά, στο χρόνο επάνω γίνεται 10, στά δύο χρόνια 12 με 14 καί στά 15 χρόνια φθάνει τα 50 κιλά. Πώς γίνεται αυτό το θαῦμα χωρίς καλά-καλά να τó καταλάβουμε; Μόνον σ' αυτά τὰ θαῦματα βλέπει κανείς τη θεϊκή έέργεια, μόνον ή δύναμις του Θεού μπορεί να δημιουργήση ένα άνθρωπο τέλει, από ένα πλάσμα άτελές.

Στην ανάπτυξη του παιδιού συναντούμε δυο περιόδους ταχείας ανάπτυξης. Πρώτον στη βρεφική ηλικία, πού όπως είπαμε το βρέφος από τρία κιλά γίνεται στά δύο χρόνια 12-14, δηλαδή τετραπλασιάζει το βάρος της γέννησής καί στην έφηβική ηλικία, πού από 30 κιλά πού είναι 12 έτών φθάνει τὰ 50 κιλά στά 15 χρόνια καί ψηλώνει από 1.35 σέ 1.60 άναλόγως της ζωής πού κάνει.

Μέσος όρος βάρους καί άναστήματος από παρατηρήσεις πού έκαμα σέ παιδιά της περιοχής Άθηνών:

Ηλικία	Βάρος εις κιλά	Ύψος	Ανάστημα εις μέτρα	Άρρεν	Θήλυ
1ον Έτος	9.500	9	0.74	0.72	
2ον »	12.500	12.300	0.84	0.82	
3ον »	13.500	13.100	0.90	0.88	
4ον »	14.800	14.300	0.98	0.95	
5ον »	15.700	15.500	1.07	1.02	
6ον »	19	18.500	1.11	1.09	
7ον »	19.500	19.500	1.20	1.15	
8ον »	23	23.300	1.24	1.22	
9ον »	24.500	25	1.30	1.27	
10ον »	26.500	26.500	1.34	1.32	
11ον »	29.500	30	1.38	1.39	
12ον »	32	33	1.40	1.42	
13ον »	38	40	1.48	1.49	
14ον »	45	47	1.55	1.53	
15ον »	50	49	1.62	1.55	

Επειδή το θέμα μας είναι ένδιαφέρον καί άρκετά μεγάλο θα έξακολουθήσωμε εις το έπόμενο άρθρον.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Ο ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΝΤΖΕΛΟΤΙ

Η απόλλωνια ελληνική ωμορφιά που ήσυχάζει από όλα τα μέρη στρογγυλεμένη στην απόλυτη της τελειότητα, ξεφράστηκε με τη γλυπτική, την Τέχνη των τριών διαστάσεων, την ανώτερη και πιο παραστατική από όλες τις ώρες τέχνες. Αντιπρόσωποι χαρακτηριστικοί της ήταν τρία άστέρια που έλαμψαν στον ελληνικόν ουρανόν κατά τον 5ον αιώνα. Οι από την Αττική Μύρων και Φειδίας και ο Αργείτης Πολύκλειτος. «Οι έτοιμασαν οι αιώνες στο δύσκολό τους ανέδασμα, ξεπελήρωσαν αυτοί οι τρεις σε συμπυκνωμένη και αφάνταστα ωραία έκφραση. Βρήκαν την έξισωσι, ανέκαλυσαν την Ισορροπία μεταξύ της τέχνης, ως της ανώτατης όρατης έκφρασης του ανθρωπίνου πνεύματος και της φύσεως ως αιώνια νέου και άκαταλύτου προτύπου.

Τα έργα των είναι φυσικά σαν ένα από τα τελειότερα κατασκευάσματα της φύσεως. Όμως το έρευνητικό μάτι διαβλέπει μέσα τους την ενέργεια ύψι- του πνεύματος, τελείας γνώσεως και ικανότητας. Τα έργα των δεν χρειάζονται το νιάσιμο και την αντικειμενική αντίληψη για να δημοφιλούνται. Ξεκουράζονται περήφανα στον έαυτό τους σαν ένα δέντρο που εξέλισσεται και ανθίζει χωρίς να το νοιάζει για κείνον που το βλέπει και το καμαρώνει.

Τα έργα των καλλιτεχνών αυτών δεν σώθηκαν άκέραια. Μόνον οι αιώ- νες μάς φύλαξαν εκτός από την εί- κόνα της Θεάς του Φειδία, που έκανε για τον Παρθενώνα πάνω στην Ακρό- πολι των Αθηνών και τα στολίσματα των ναών, που έβαλε το χέρι του. Κι αυτό γιατί τα περισσότερα των έργων των ήταν από πολύτιμο υλικό, ορεί- χαλκο, χρυσό ή έλεφαντόδοντο κι έ- τσι χάνονται στη φωτιά ή στη λη- στεία. Όμως η μετέπειτα εποχή, που ακόμα βαστούσαν τα έργα τους αυτά, τα περιέγραψε ή τ' αντίγραψε σε μάρμαρο, που δεν διέτρεχε τόσο τον κίνδυνο της άπωλειας.

Όταν λοιπόν παρουσιάζονταν τέ- τοια έργα, προ πάντων από το χρώμα της Ρώμης, μάλιστα κάποτε σε γύψο, αναγνωρίζονταν ως άμιμητα στην ω- μορφιά τους πιστά αντίγραφα και με τη βοήθεια των περιγραφών των τότε συγχρόνων συγγραφέων έπαιρναν τη θέση που τους έπρεπε. Κάποτε πάλι με τη βοήθεια του γραπτού λόγου έγέ- νετο ή συμπλήρωσι ενός τόρσο, ενός μέρους του πρωτοτύπου, ενός συντριμ- μίου. Συχνά όμως αποτελούσαν αυτά μια σκιά του πρωτοτύπου ή από το βιαστικό και μη καλλιτεχνικό χέρι ή από την έλευθερία με την οποία προσπαθούσε ο τεχνίτης να διορθώσει ή να αντιγράψει το πρωτότυπο.

Έμενε τότε μόνο το αρχικό μοτίβο, ενώ η γνήσια αρ- χική μορφή αντικαθίστατο με μια ξένη που ήταν μόνο έξωτερική, ενώ η ουσία της αρχαίας εκείνης τέχνης ή- τανε τελεία μορφή, συνδεμένη με βαθειά έσωτερικότητα. Δυστυχώς και σήμερα πολλά τέτοια έργα δρίζουν την παράστασι της ελληνικής τέχνης, αν και οι ανασκαφές, που έγιναν στην Ελλάδα κατά τα τελευταία εκατό χρό- νια, έφεραν πολλά καλά έργα στο φώς.

Αυτό, που είπαμε πάρα πάνω, ισχύει για το πλήθος απομιμήσεων, που έγιναν τότε στη Ρώμη για διακοσμη- τικούς σκοπούς. Εύτυχως υπήρξαν και τότε αληθινοί έ- ραστές της Τέχνης, που ήθελαν να έχουν μια πιστή αντι- γραφή και απόδοσι ελληνικών έργων. Για το σκοπό αυτό δούλεψαν και στη Ρώμη και στην Αθήνα Έλλη- νες καλλιτέχνες, που κι αυτών τα έργα φυσικά δεν δια- φυλάχτηκαν άκέραια ως την εποχή μας. Πάντοτε όμως

δεν μπορεί να πη κανείς ότι έχουμε τελεία και ακριβή αναπαραστάσι των καλλιτεχνημάτων.

Αυτό συνέβαινε ως τα τώρα και για ένα σπουδαίο έργο του Μύρωνος, το όποιον αναφέρει ο Λουκιανός: «Μιλῶς για το δισκοβόλο του Μύρωνος που στέκει μαζε- μένος σε θέσι βολής με στροφή προς το χέρι που κρατά το δίσκο με χαλαρά κλίσι του γόνατος στο ένα σκέλος, κάνοντας την εντύπωσι πως έτοιμάζεται να τιναχτή πάλι ψηλά μετά τη βολή;» Επίσης και ο Κοϊντλιανός λέγει: «Υπάρχει κάτι άλλο πιο πολύπλοκα και πιο καλλιτεχνικά έργασμένο από κείνον τον δισκοβόλον του Μύρωνος;»

Μ' αυτές τις περιγραφές έγινε δυνατό από σειρά έπα- ναλήψεων του έργου, που έγιναν στην τότε εποχή, να αναγνωρίζεται το περίφημο και στην αρχαία και στη νέα εποχή άγαλμα. Η πλέον γνωστή του αντιγραφή στέ- κει στο Βρετανικό Μουσείο και στο Βατικανό. Και οι δύο βρέθηκαν σε συντριμμία στο Βατι- κανό, στην περίφημη βίλλα του Αυτο- κράτορος Αδριανού, κοντά στο Τί- θολι. Κατά τον 18ον αιώνα τα συνε- πλήρωσε ο γλύπτης Κάρολ Αλμπα- τσίνι, καταστρέφοντας όμως τη ροή της κινήσεως με τα κατ' ευθείαν στραμμένα κεφάλια, που τους προσέ- θεσε.

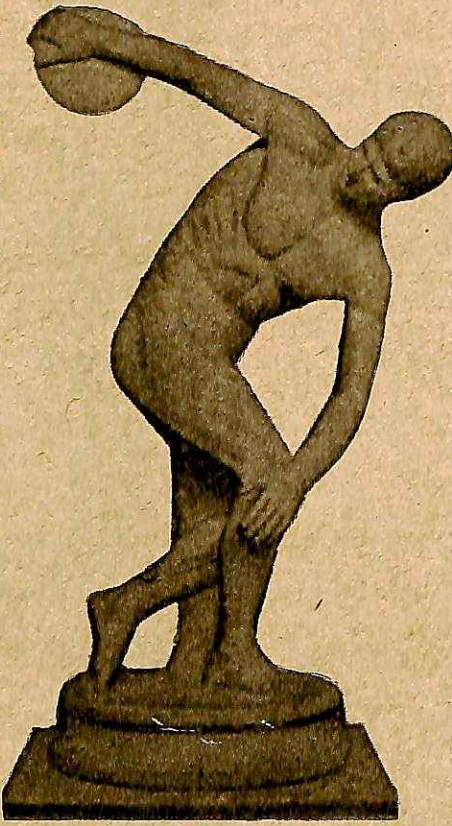
Ένα μικρό αντίγραφο από ορεί- χαλκο, κατά το ύλικό του πρωτοτύ- που, βρίσκεται στο μουσείο τέχνης κομψοτεχνημάτων του Μονάχου.

Αυτό δίνει το κεφάλι σε σωστή στροφή όμως, σε τεχνολογία της έ- ποχής που έγινε.

Ως καλλίτερη απόδοσι του σώμα- τος έθεωρείτο γενικά ένα τόρσο, που βρέθηκε το 1906 στο Καστέλ-Πορ- τζιάνο, το αρχαίο Λαρουέντουμ, που εκτός από το κεφάλι του λείπουν και τα δυο πόδια και το χέρι με το δίσκο. Βρίσκεται σ' ένα μουσείο της Ρώμης. Πάνω σ' αυτή τη βάση ο αρχαιολόγος Ρίτσο έκανε μια αναπαραστάσι, που σε άπειρα αντίγραφα και φωτογραφί- ες είναι ξαπλωμένη στον κόσμο και φαίνεται να αποδίδει καλλίτερα το έργο του Μύρωνος.

Για το κεφάλι μεταχειρίστηκε ο Ρί- τσο ένα άλλο, του δισκοβόλου, του μό- νου που σώθηκε και που είναι καλά στη θέσι του. Αυτό βρέθηκε στη Ρώμη το 1781 στην περιοχή της βίλλας Παλομ- πάρα, στο Έσκβιλίν, που ανήκε τότε στη γενιά του ήγεμόνος Μασσίνι και που έγιναν εκεί πολλά ευρήματα. Έ- κει ήτανε ένα πάρκο της εποχής των αυτοκρατόρων της Ρώμης, που έκείτο

μεταξύ των σημερινών οδών Μερουλάνα και Κρότσε, καθώς στα γύρω της Πιάττσα Ντάντε. Στην περιοχή αυτή βρέθηκαν το 1583 η περίφημη Νιόβη με τα παιδιά της και μια ομάδα παλαιστών, που βρίσκονται τώρα στο μουσείο της Φλωρεντίας, καθώς και το άγαλμα γυνμής κόρης, που είναι γνωστό υπό το όνομα «Αφροδίτη του Έσκβιλίν» και ένας μπούτσος του αυτοκράτορος Κόμον- τος ως Ηρακλή. Κι από τον τόπο λοιπόν της εύρέσεως καταφάνεται η σημασία του δισκοβόλου. Η ανακάλυψι του προκάλεσε μεγάλο θαυμασμό, μάλιστα οι γνώσται έλεγαν πως αυτό είναι το πρωτότυπο έργο του Μύρω- νος. Το άγαλμα αυτό το έβλεπε κανείς πολύ σπάνια γιατί έμεινε κτήμα της οικογενείας Μασσίνι, που άργότερα επί τη βάσει μιας διαθήκης, πήρε το όνομα Λαντζελότι, όπως ονομάζεται και σήμερα το έργο. Έτσι έφευγε την τύχη που έχουν συχνά τα άγαλματα. Δεν καθαρίστηκε ή επί- φάνειά του και πάνω της φαίνονται ακόμα τα σχέδια των ριζών που χαράχτηκαν όταν έμενε ακόμα μέσα στα σπλά- χνα της γής. Η καλή του διατήρησι προκαλεί την έκ-

Ο δισκοβόλος του Μύρωνος.

πλήξι. Μόνο το δεξί κάτω μέρος του μηρού και μέρος του στήριγματος έλειπαν, όπως και τα δάχτυλα του άριστε- ρού χεριού. Ο βραχίον που κρατεί τον δίσκο και τα δυο πόδια ήτανε σπασμένα, προσκολλήθηκαν όμως χωρίς βλάβη. Η αρχαία πλίνθινη έγινε μοντέρνα βάση, που πάνω της σε λατινική γραφή μπήκε ο τόπος και ο χρόνος της εύρέσεως του έργου. Το σπάνια καλά διατηρημένο κε- φάλι έχει μικρά χτυπήματα μόνο πάνω από το άριστερό μάτι και τ' άριστερό αυτί. Δυο μικρά ξεγοκώματα στα μαλλιά φανερώνουν τα μετρίδια του αρχαίου γλύπτη. Το άγαλμα αυτό θέλησε με κάθε θυσία να αγοράσει ο διά- δοχος της Βαυαρίας και κατόπιν βασιλεύς Λουδοβίκος ο πρώτος, μά δεν του έγινε δυνατόν.

Ποιός μπορεί να περιγράψει με λίγα λόγια την ωμορ- φιά και τη διαύγεια, την τελειότητα της αποδόσεως του σώματος, τη δυναμικότητα της κινήσεως στο έργο αυτό; Το καλλιτέχνημα αυτό είναι ζήσιμο, είναι ζωή και όχι τέχνη.

Ο δισκοβόλος του Λαντζελότι στέκει στην πρώτη γραμμή της παραδόσεως του έργου του Μύρωνος. Όλα είναι αποδομένα με μια αρμονία αφάνταστη. Το κεφάλι ακολουθεί την όρμητική κλίσι του προς τα πίσω τρα- θηγμένου βραχίονος, το σώμα μαζεύεται για να κρατήσει την Ισορροπία κι αυτή την κίνησι ακολουθούν πάλι ο ά- ριστερος βραχίονας και το άριστερό σκέλος, που παίρνει το γύρισμα της φόρας για βολή με άκαμπτα δάχτυλα του ποδιού, ενώ ολόκληρο το βάρος ήσυχάζει πάνω στο δε- ξί σκέλος, που άπτεται τον άξονα της συνθέσεως. Το άγαλμα αυτό σηκώνεται, βλαστάνει σαν ζωντανό λου- λούδι, ανυψώνεται με μια θαυμασία διαύγεια προς τον ουρανόν. Το πολυσύνθετο μοτίβο, εξελιγμένο στην επιφά- νεια μιας κυρίας θέας με ύψιστη τέχνη, είναι άμιμητο. Φαίνεται από αυτό πως το έργο ανήκει στην αρχή της κλασσικής τέχνης και οι δυνατόι έπεξεργασμένοι μύς εί- ναι δείγματα που εξέλεξε η αρχαϊκή τέχνη και που κυ- ριαρχούσαν στην εποχή της αυστηρής τεχνολογίας στο πρώτο ήμισυ του 5ου αιώνας. Τα ίδια τεχνολογικά δείγ- ματα παρουσιάζονται στο σχέδιο του προσώπου και στην οικονομία του σχηματισμού της κόμης, που διεφύλαξε ιδιαίτερα καθαρά τον χαρακτήρα του αρχαίου χαλκι- νου πρωτοτύπου.

Ο αρχαίος γλύπτης προσέθεσε μόνον πολύ επιτή- δεια, χωρίς επίδρασι πάνω στη σύνθεσι το στήριγμα σε μορφή κορμού φοινικιάς, ακόμα και το μαρμάρινο συνδε- τικό των βραχιόνων με το σώμα. Η τεχνολογία της έπο- χής του προσδίδεται μόνο στην απόδοσι του τριχώματος της αλδοῦς και σε μια άχνα τρυφερής μαλακότητας, που έσπλώνεται στα αυστηρά χαρακτηριστικά του προσώπου. Η εργασία λοιπόν αυτή θα έγινε κατά την γνώμη των ειδικών την εποχή του Αυτοκράτορος Αδριανού 117-138 ή κάπως άργότερα.

Κάποτε ρίχτηκε το έρώτημα, αν η παράστασι του δι- σκοβόλου του Μύρωνος είναι ρεαλιστικά όρθη. Η θέσι του έρωτήματος είναι σφαλερή. Γιατί ένα έργο τέχνης δεν πρέπει, όπως η φωτογραφία, να συλλαμβάνει μια ωρι- αμένη στιγμή από μια κίνησι. Σκοπός του καλλιτέχνη είναι να κερδίσει από την παρατήρησι ενός γεγονότος μια συνολική και περιεκτική εικόνα της κινήσεως και να την ένωματώσει σ' ένα αιώνιο έργο, χωρίς να πληγώνει τον νόμο της ήσυχίας που πρέπει να πληροί κάθε άγαλμα. Ο Μύρων έλυσε το σκοπό αυτό μ' έναν τρόπο που η εί- κόνα του δισκοβάλλοντος εφέβου έμεινε και θα μείνι άμιμητη ανάμεσα στους αιώνες.

Ποῦ στέκονταν το πρωτότυπο, δεν μάς είναι γνωστό. Δεν μένει αμφιβολία όμως, πως κάποιος νικητής δισκο- βόλος το αφιέρωσε σε κάποιο άθλητικόν ιερόν. Γιατί ο ελληνικός άθλητισμός ξεπετάχτηκε από τις ιεροτελεστείς και δεν έχασε τη σύνδεσι του προς τη θρησκεία ενόσω άνθιζε και δεν είχε γίνει επαγγελματικός.

Και αφού η ελληνική θρησκεία έναρκοῦται σε θεϊκές μορφές που αγαποῦν, αγωνίζονται μάλιστα και πονοῦν όπως ο άνθρωπος, αφού έχουν τέλεια ὑπαρξί, το κάθε τι όρατό είναι συγγενικό τους και μέσο αυτών αγια- σμένο. Έτσι και η ὕψιστη πραγματοποίησι του άπoluta τελείου του ανδρικού σώματος. Και σ' αυτό μόνο αξίζει στον άνθρωπο τὸν άριστον το ιερό στεφάνι της νίκης.

Ο καλλιτέχνης όμως, που δημιούργησε το έργο του, μορφοποίησε από το πνεῦμα του με δημιουργικά χέρια μια νέα πραγματοποίησι ὕψιλοτέρας φύσεως. Κατά τον

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΟΥ

Τὸ σπουδαιότερον και πλέον ενδιαφέρον θέμα της κοινωνικής ζωής στην αρ- χαία Ελλάδα ήταν οι ά- θλητικοί αγώνες. Ο λαός έθεωρούσε ως αθανάτους ημίθεους, ή γόνους θεών τους Ολυμπιονίκas. Και γύρω από τα πρόσωπά τους έπιστευοντο οι πιο παράδο- ξοι μύθοι. Ο ένας ήταν υιός του Ηρακλέους, άλλος του Διός, άλλος του Ασκλη- πίου. Για τον Θεαγένη έπί- στευαν ότι όταν ακόμη ήταν μικρό παιδί, είχε πιάσει έ- ναν πελώριο ταῦρο από τα κέρατα και τον είχε οδηγή- σει στο σπίτι των γονέων του, όπως άλλα παιδιά κρα- τούν τα αρνάκια. Για έναν άλλον ολυμπιονίκη, έλεγαν ότι όταν ήταν νήπιος, είχε σπάσει με τη γροθιά του έ- να σιδερένιο αλέτρι!

Αλλοίμονο όμως! Και για τους ολυμπιονίκas δεν ήταν πάντοτε ή τύχη ευνοϊ- κή έως το τέλος. Ο Θεαγέ- νης είχε στεφάνους δάφνης, που είχε κατακτήσει στις περιλάμπρες νίκες του. Η πατρίς του του ανήγειρε άν- δριάντα. Αλλά σε έναν από τους πολλούς αγώνες, δεν ξαναγύρισε πια στην πατρί- δα του. Οι αντίζηλοι του άρχισαν να τον βρίζουν μπρός στο μπρούντζινο ά-

γαλμά του. Τότε, διηγούν- ται, μόλις το άγαλμα άκου- σε τα ὕβριστικά λόγια, ζωντάνεψε, έσηκωσε τα χέ- ρια του και έχτύπησε μέ- χρις αίματος τους θρασείς ὕβριστάς. Από το χτύπη- μα, μάλιστα, ένας έμεινε στον τόπο! Οι συγγενείς του έκαναν... μήνυσι κατά του ανδριάντος στον δικα- στή της Θάσου επί φόνω. Και ο δικαστής κατέδικασε το άγαλμα σε θάνατο! Το πέταξαν στη θάλασσα.

Αλλά από την ημέρα έ- κεινη όλων των ειδών τα δεινά, επιδημίες και συμφο- ρές ένεόκηψαν στην πατρί- δα του Θεαγένη. Ξεράθη- καν ή έληές, τα άμπελεια και όλα τα καρποφόρα δέν- δρα. Ανομοθρία και θανατη- φόρες άρρώστειες άρχισαν να θερίζουν τους κατοί- κους. Απευθύνθηκαν τότε στο μαντείο των Δελφών, το όποιον απήντησεν ότι έ- πρεπε να ξανάλθουν ὅλοι οι έξόριστοι Θάσιοι στην πατρίδα τους, πράγμα που έγινε φυσικά άμέσως. Οι πληγές όμως έξηκολούθη- σαν, ὥσπου στο τέλος κά- ποιος σκέφθηκε και άνέσυ- ρε το άγαλμα του Θεαγένη από τον βυθό της θαλάσ- σης. Και έτσι ή θάλασσα έμπερσε στο μπρούντζινο ά-

τρόπο αυτό μόνον ξεπήδησαν έργα που ήταν άξια να παραστήσουν το Θεό και τον άνθρωπο.

Εδώ αγγίζονται βαθειά έσωτερικά ή ελληνική θρη- σκεία και ο ελληνικός άθλητισμός κι από δώ μονάχα μπορεί να κατανοηθί το θαῦμα της ελληνικής τέχνης, ή πλαστική της δύναμι, που εκπληροῦται στην πραγματο- ποίησι σωματικής μορφής.

Και τώρα που η πνοή του έργου αυτού μοτίβου του ελληνικού αρχαίου πνεύματος φύσηξε τον τελευταίον καιρό ολόκληρο τον πολιτισμένο κόσμο με το θριαμβικό του στήσιμο στην Γλυπτοθήκη του Μονάχου, στερνά από μια λαχτάρα του αρχηγού του γερμανικού λαού, ανα- φτερώνει και τη δική μας ψυχή. Κάτι κινείται ὑπολανά- νοντας μέσα της. Ο Μύρων, πριν από 2.500 χρόνια, δικός μας κάτω από τον ίδιον άττικόν ουρανόν, ξεπήλωσε το θαῦμα που ζή και συγκινεί. Η ψυχή αναταράσσεται και το πνεῦμα θυμάται τα λόγια του Νίτσε: «Ψυχή μου, σοῦ απέδωσα την έλευθερία προς τα περασμένα πάνω από δημιουργημένα και αδημιούργητα και ποιός ξέρει, ὥσως εῦς την ξέρεις, την ήδονή του μελλοντικού;

Ψ, ψυχή μου, δεν ὑπάρχει πουθενά άλλη ψυχή που ν' άγαποῦσε πιότερο, να περιείχε πιότερα και να συνε- λάμβανε πιότερα. Ποῦ άλλου θα βρισκότανε το μέλλον και το παρελθόν κοντήτερα παρά μέσα σε σένα;»

Αυτή είναι ή ελληνική ψυχή, αυτό είναι το πρόσωπό της, που δεν μπόρεσε ίσως ακόμα κι αυτή ή ίδια να το δῇ.

Σ. Καρ.

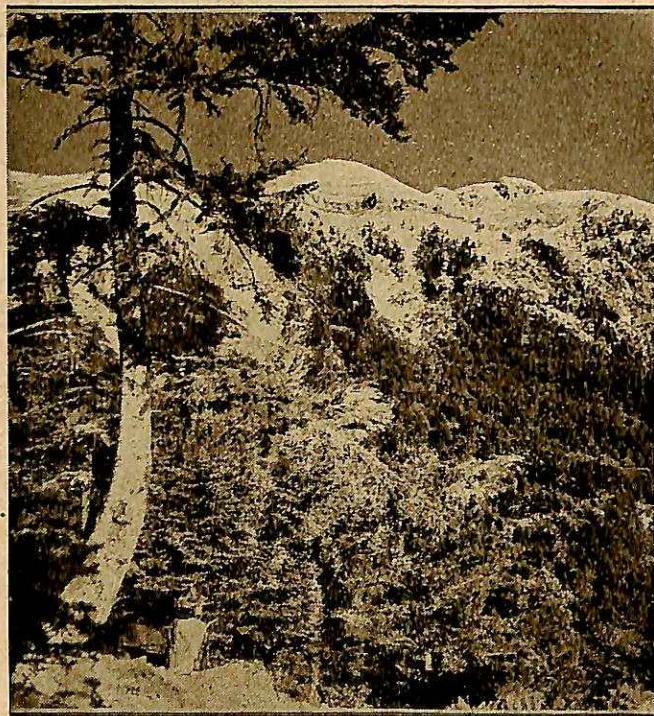
Τὰ Ἑλληνικὰ βουνά

Η ΔΑΣΟΣΚΕΠΑΣΤΗ ΠΙΝΔΟΣ

Αν ὁ λαμπρὸς "Ολυμπος μετ' τὴ φωτεινὴ του μεγαλοπρέπεια ποὺ ὑψώνεται σύμμετρα σὰ νὰός, εἶναι ἀληθινὰ μιὰ κατοικία Θεῶν, ἡ σκοτεινὴ δασοσκεπαστὴ Πίνδος εἶναι ἕνα βουνὸ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρώπινο. Συνέχεια τῶν Δειναρικῶν "Αλπεων, ἀπλώνει τοὺς δασεῖς πλοκάμους της ἀπάνου στὴ Δυτικὴ Μακεδονία καὶ τὴν "Ηπειρο, κατεβαίνουσα ὡς κάτω στὴ Στερεά. Ἀπλὲς κορυφές της εἶναι τὰ Καμβούνια, τὰ Τζουμέρκα, ὁ Τυμφρηστός, ἡ Γκιῶνα, τὰ Ἀκαρνανικά καὶ Αἰτωλικά ὄρη καὶ ποτάμια ποὺ πηγάζουν μέσ' ἀπὸ τὰ δασὰ φαράγγια της, ὁ Ἀχελῷος, ὁ Πηνειός, ὁ Ἀραχθός, ὁ Ἀῶς καὶ ὁ Ἀλιάκμων. Κανένα ἄλλο βουνὸ δὲν ἔχει τὴν ἔκτασί της, τὰ δάση της τὰ αἰωνόβια, τὰ φαράγγια της τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀπατα, μετὰ τοὺς σύσκιους λόγγους των, ποὺ μέσα τους κρύβονται κάπροι, ζαρκαδία, ἐλάφια, λύκοι, ἀκόμη κι' ἀρκοῦδες, καὶ βόσκουνε ἀμέτρητα κοπάδια. Ὅταν ἔρθῃ τὸ καλοκαίρι κι' ἀνοίξῃ ἡ ὄξυα κι' ὁ γαῦρος, ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἀκρόπόδα της ὡς πάνου τίς κορφές της, σιέεται ὁλόκληρη ἀπὸ τὰ κουδούνια. Ἀπὸ τὰ Γρεβενὰ καὶ τὴν Καλαμπάκα καὶ κεῖθε ἀπὸ τὴν "Ηπειρο ἀνεβαίνουν τὰ βλάχικα καραβάνα μετὰ τὰ κοπάδια τους τραγουδώντας στὰ ἔλατοσκεπάστα λημέρια τους. «Τὶ ὁμορφα βουνὰ ποὺ τὰ χουμε. Τὸ χειμῶνα σὰν ἀνταριάσουν οἱ κορφές φεύγουμε καὶ τ' ἀφίνουμε, φεύγουμε μετὰ τὰ κοπάδια μας κάτω στὰ χειμαδιά, κοντὰ στοὺς πατρικούς μας φίλους. Μὰ ὅταν μυρίσῃ τὸ μορφο καλοκαίρι, ὅταν ἀνοίξῃ ὁ γαῦρος καὶ ἱσκιώσῃ τὰ λημέρια μας, δὲ βλέπουμε πότῃ νὰ βγοῦμε στὰ βουνὰ μας, ποὺ γεμίζουν ἀπὸ πρόβατα».

Ἀπάνου στὰ λιθαδοτόπια τῆς Σαμαρίνας ποὺ μυρίζουν σὰν κανέλλα ἀπὸ τεντελίνα, σμίγουν κάθε ἀνοίξῃ τὰ βλάχικα κοπάδια. Ὅλη τὴ μέρα ἀκοῦς γύρω νὰ ἤχοῦν χιλιάδες κουδούνια, ὅπως ροβολοῦνε κοπαδιαστά ἀπὸ ράχη σὲ ράχη. Τὰ μεσημέρια ἡσυχάζουν κάτω ἀπὸ ἱσκιούς,

καὶ σὰν πάρῃ τ' ἀγέρι καὶ βροντήσουν τὰ ἔλατα, τὰ φέρνουν κατὰ τίς στρουγγές τους γιὰ νὰ τ' ἀρμέξουν. Χουγιάζουν τότες οἱ βοσκοὶ καὶ σφυρᾶν τὰ τζομπανόπουλα. Οἱ λόγγοι γινομίζον ὡς τὸ βράδυ ἀπὸ σφυριξίες καὶ βελάσματα,

Ἕνα ὠραῖο τοπίο τῆς Πίνδου.

γιατὶ ὅλος ὁ τόπος εἶναι γεμάτος ἀπὸ στρουγγές. ***

Ἔτσι βόσκοντας τὰ κοπάδια τους καὶ τυροκομώντας ἔξω στοὺς «φρέντζους» τους τὸ περίφημο βλάχικο κασκαθάλι καὶ τὰ παχειὰ μανούρια τους, ἐνῶ ἡ γυναῖκες ξαίνουν στὰ σπιτία τους τὰ μαλλιά καὶ ὑφαίνουν τίς φημισμένες βλάχικες μαλακές φλοκάτες ποὺ θὰ πουλήσουν στὶς Θεσσαλικὲς ἐμποροπανηγύρεις, περνοῦνε μετὰ δουλειὰ καὶ μετὰ γλέντι τὰ ὁμορφα καλοκαίρια τους. Κατὰ τὰ μεγάλα καὶ ἐπιδεικτικὰ πανηγύρια τους ποὺ τοὺς μαζεῦουν κάθε τόσο ἀπὸ βλαχοχώρι σὲ βλαχοχώρι, καὶ ποὺ γίνονται ἀφορμὴ ὅλων τῶν βλάχικων συνοικεσιῶν, εἶναι μιὰ χαρὰ νὰ τοὺς βλέπῃς μετὰ τὴν ἀσπρὴ πεντακάθαρη φουστανέλλες τους πιασμένους ἐκατὸ καὶ διακόσιους μαζί κι' ἄλλες τό-

σες γυναῖκες μετὰ τίς φαρδεῖς σουφρωτὲς φοῦστες τους νὰ χορεύουν βαρεῖα καὶ ρυθμικά μέσα στὰ ἀπλωτὰ χοροστάσια τους, ἐπαναλαμβάνοντας καὶ θετὸς τὸν ἐπωδὸ «πράσινο δεινδρι, πράσινο δεινδρι», ποὺ ἀνταποκρίνεται τόσο

μιὰ φτωχικὴ ποιμενικὴ ζωὴ ἐν ἀντιθέσει μετὰ τὴν εὐμάρεια τῶν ἐπάνω πλουσιωτάτων βλαχονομάδων. Ἀνάμεσα σ' αὐτές, ἐκεῖνοι ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴ σκληρότητα τοῦ ἥθους των καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀλλοτε βγαίνουν οἱ λησταὶ κι' οἱ ληστοτρόφοι, εἶναι οἱ Ἀρβανιτοβλάχοι κι' οἱ Κοπατσάριδες (Κοπατσῖνα θὰ πῇ βλάχικα θάμνος, ἄρα θαννίτες, ὅπως τοὺς λένε περιφρονητικὰ οἱ ἐπάνω βλάχοι). Οἱ τελευταῖοι μένουν ὁλοχρόνις στὰ χωριά τους, ἐνῶ οἱ ἐπάνω βλαχονομάδες τὸ χειμῶνα κατεβαίνουν καὶ κατακλύζουν τοὺς κάμπους καὶ τ' ἀστικά κέντρα τῆς Θεσσαλίας, τόσο ποὺ ἐπὶ τῶν Κομνηνῶν ἡ Θεσσαλία ν' ἀναφέρεται ὡς μεγάλη Βλαχία. Ἡ μετοικεσίς τους αὐτὲς ποὺ τοὺς ἀνέδειξαν σπουδαῖα ἐκπολιτιστικὰ στοιχεῖα καὶ φορεῖς πολιτισμοῦ σ' ὅλο τὸ νότιο τοῦτο τμήμα τῆς Βαλκανικῆς, ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο.

Μόλις θὰ μπῇ ὁ χινὸς ποὺ καὶ πιάσῃ νὰ μπουμπουνίζῃ φθάνουν ἐδῶ ἡ νεροποντὲς καὶ τὸ μαῦρο χάος. Στὶς κορφές ποὺ βόσκανε τὰ κοπάδια, τώρα βαρεῖς ἀντάρεις κλώθουν ἀπὸ φουρτουνιασμένο ἀγέρι, ἐνῶ στὰ λιθαδοτόπια πέφτουν τὰ σύννεφα μετὰ τὸ τσουβάλι ὅλη τὴ μέρα βροχὴ τὴ νύχτα πάχνη, ἡ φτέρη σάπισε στὴ γῆ, τὰ φύλλα πέσαν. Ἐδῶ πιά ζήσῃ δὲν ὑπάρχει. Οἱ βλάχοι παίρνουν τὰ πράγματά τους καὶ φεύγουν βιαστικοὶ γιὰ τὰ χειμαδιά τους. Νύχτα μέσα στὴν ἀντάρκα κατεβαίνουν τώρα τὰ κοπάδια. Γύρω βουίζουν λυπητερὰ τὰ δάση, τὰ πρόβατα βελάζουν, τὰ σκυλιὰ γαυγίζουν μέσα στὴ νύχτα. Κι' οἱ βλάχοι ὡς ποὺ νὰ φτάσουν στὰ χειμαδιά τους ξεμένουν στοὺς δρόμους μέσα στὰ ἔρημα βουνά. Στὸ καλὸ ἐκεῖ ποὺ πᾶτε ὄρφανὰ παιδιὰ τῆς Πίνδου, γερούς νὰ σὰς φέρῃ πάλι ὁ χρόνος μαζί μετὰ τὰ πρόβατά σας.

Στρατῆς Δούκας

Κρυπτογραφικὸν
12345671894 = Ἀρχ. ποιητής.
71812368 = Φέγγει.
453764 = Ἀτακτος στρατός.
1251 = Ἑλληνικὴ πόλις.
71241 = Κωμωδία.
121567 = Ἀρχαία προσωπικότης.
437864 = Νῆσος τοῦ Αἰγίου.
71264 = Φοτίζει.
941314 = Προφήτης.
6359 = Ὅρος τῆς Ἑλλάδος.

Δ. ΧΑΤΖΑΡΑΣ

Ἀπὸ τὰ ἀντίθετα

Μέσον, ἀγάπη, ἀγνοῶ, βραδύς.
Νὰ εὑρεθοῦν λέξεις ἀντιθέτου σημασίας τῶν ἀνωτέρω λέξεων. Καὶ τὰ δεύτερα γράμματα τῶν νέων λέξεων νὰ ἀποτελοῦν ἀσιατικὸν κράτος.

Μιὰ πόλις

Φθόγγο μουσικὸ
κι' ἀριθμητικὸ ἐνῶν
καὶ μιὰ πόλι τῆς Ἑλλάδος
στὴ στιγμή σου φανερώνω.
Γ. ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

Μεταγραμματισμός

Μὲ ὀλίγη προσοχὴ
Βγάλε θῆ καὶ βάλε χι
Τὰ βιβλία παρατῶ
Καὶ στὸν πόλεμο πετῶ.
Ε. ΤΣΕΚΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 31ου φύλλου

Κυκλόλεξον: 1 ἀκακία, 2 Αἴγινα, 3 ἀγαθόν, 4 ἄλλος, βία, ἀγνοία.

Τετράγωνο: Γάτα, Ἄλυσ, τυρί, Ἀσία—ἔρις, ρῆμα, ἰμάς, σασί.

Ἀκροστιχίς: Πηνειός (Περσικόν, Ἡρακλῆς, Νικηφόρος, Ἐπαμεινώνδας, Ἰούλιος, Ὀμηρος, Σέρραι).

Τρίγωνο: Ὑδρα, διά, Ρᾶ, α καὶ Σάμος, Ἀρης, μῆν, ὄς, ε.

Λεξιγρίφος: Κατάστρωμα (κατά-στῶμα).

Ἡ ἡλικία: Ὁ πατέρας 46 καὶ ὁ γιὸς 16 ἐτῶν (46 - 16 = 30 καὶ 38 + 8 = 46).

Οἱ φθόγγοι: μῆλα (μῆ-λά).

ΠΟΣΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ
ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ
ΚΑΙ ΠΟΙΑ ;

Ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ θὰ ρίξετε στὴν εἰκόνα, ποὺ παραθέτομε σὲ κάτω μέρος τῆς σελίδος, θὰ σχηματίσετε ἀσφαλῶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ σκιτογράφος ποὺ τὴν κατεσκεύασε θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ἀνισόρροπος...

Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Ὁ σκιτογράφος εἶναι πολὺ καλὰ στὴν διανοητικὴ του κατάστασιν καὶ ἂν ἔκανε ὀρισμένα σφάλματα, κατὰ τὴν κατὰσκευὴ τῆς εἰκόνης, τὰ ἔκανε ἐπιτηδες, γιὰ νὰ κρίνῃ τὴν παρατηρητικότητὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν δηλαδὴ εἶναι εἰς θέσιν οἱ ἄλλοι, κυττάζοντας προσεκτικὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ, νὰ εὑροῦν τὰ λάθη ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτή...

Καὶ ἀκριβῶς καλεῖσθε γιὰ νὰ εὑρετὰ τὰ λάθη αὐτά. Εἶναι ἀρκετὰ καὶ τὰ περισσότερα γίνονται ἀντιληπτὰ μετὰ τὴν πρώτη ματιὰ. Ἀλλὰ ὅμως εἶναι κάπως δυσκολώτερα καὶ γιὰ νὰ τὰ ἀνακαλύψετε πρέπῃ νὰ κάνετε ὀρισμένες συγκρίσεις τῶν εἰκονιζομένων πραγμάτων, νὰ ἐξετάσετε τὴν εἰκόνα προοπτικὰ ἢ καὶ νὰ συμπεράνετε ὀρισμένα πράγματα, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ τὰ καταλάβῃ κανεὶς ἐκ πρώτης ὀψεως.

Πιθανὸν τὰ λάθη νὰ εἶναι μικρά. Πρέπῃ ὅμως νὰ τὰ σημειώσετε ὅλα, γιὰτὶ ὑποτίθεται ὅτι ἡ εἰκὼν θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχε γίνῃ ἀκριβὴς καὶ στὶς παραμικρότερες λεπτομέρειες.

Στὴν ἀσκήσιν αὐτὴ τῆς παρατηρητικότητος θὰ δώσουμε τὴ μορφή ἑνὸς μικροῦ διαγωνισμοῦ. Ὅσοι θέλουν νὰ ἀπαντήσουν πρέπῃ νὰ στείλουν τὴν λύσιν στὸ περιοδικὸ «Νεολαία» γιὰ τὸ τμήμα «Πνευματικῶν Ἀσκήσεων».

Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τῆς Ἑλλάδος :

1) Πόλις τῆς Ἀλβανίας, 2) Θηρίον, 3) Πρωτεύουσα Βαλκανικοῦ κράτους, μὴ συνορεύοντος μετὰ τὴν Ἑλλάδα, 4) Κράτος τῆς βορειοδυτικῆς Εὐρώπης, 5) Προφήτης, πόλις τῆς Ἡπείρου.

Ε. ΧΑΤΖΗΓΟΥΛΑΣ

Τρίγωνον

* * * * = Ἑλληνικὴ νῆσος.
* * * = Διηγήριον.
* * = Ἀντανυμία.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Κ. ΠΑΠΑ-Γ. ΔΑΝΝΙΔΗΣ

Φωνηεντόλιπον

Σ - ΔΝ - ΦΤΝ - + ΛΠ - Τ - ΚΝ - ΚΡΜΣΤΡ

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω συμφώνων νὰ τοποθετηθοῦν τὰ κατάλληλα φωνήεντα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ μιὰ λαϊκὴ παροιμία.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ σταυροῦ θὰ τοποθετηθῇ ἄρθρον.

Π. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τρίγωνον

* * * * = Ἡλικία.
* * * * = Σπλάγγχον.
* * = Τίτλος Ἀθῆσαινοῦ.
* * = Μονὰς μετρήσεως.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Α. Ν. ΣΙΑΝΝΟΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 32ου φύλλου

Ἡ εἰκονογραφημένη ἀσκήσις: Ἰστιοδρομία (ὀρίζων τίς: Λιμένες, πρᾶξιον, κράτιστος, ριγνῶμακτρον, ἀρχαιολόγος, ἀνάνδρος, γλάρος, γήλοφος, Θεμιστοκλῆς, Τρίπολις, Θάσος, γαρίδες).

Τετράγωνο: λάμα, ἄπας, μαζί, Ἀσία—βᾶσα, αἶας, τάμα, Ἀσάν.

Τὶ εἶναι: 1 πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς, 2 Ἀραβες, 3 Βασιλεὺς τῶν Βαυθάλων, 4 ἀρχαιολόγος, 5 Ἰστιοφόρος, 6 νῆσος, 7 πόλις.

Δύο γράμματα: Πάρνης—Ἄρης.

Γεωγραφικὴ ἀκροστιχίς: Μαθαγασκάρη, (Μακεδονία, Αἴτνα, Δανία, Ἀλάσκα, Γαλλία, Ἀφρικὴ, Σηκουάνας, Κεφαλληνία, Ἀθῆναι, Ρόδος, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι).

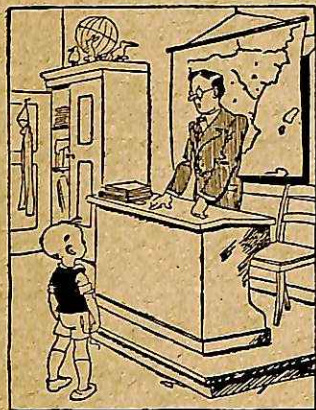
Μεταγραμματισμός: Κύκλος—Κύκνος.

Πρόβλημα: 38 - 76.

λίγη ευθυμία

ΤΑ ΙΣΑ ΜΕΡΗ

Ο δάσκαλος: "Αν σου δώση ο πατέρας σου δέκα μήλα και σου πη νά δώσης τὰ μισά στην αδελφή σου, πόσα θα κρατήσεις;
Ο μαθητής: "Εννέα!

Ψυχραιμία!

"Ενα μεγάλο ξενοδοχείο είχε πιάσει φωτιά. Κατέφθασε η πυροσβεστική υπηρεσία και άρχισε τις προσπάθειές της να σβύση τη φωτιά, ενώ οι ένοικοι έβγαζαν έντρομοι απ' το ξενοδοχείο.

Κάποιος απ' αυτούς βγήκε από την πόρτα του ξενοδοχείου και πλησίασε ένα δμילו γνωστών του που είχαν σωθῆ κι' αυτοί και παρακολουθούσαν απ' το αντικρινό πεζοδρόμιο την πυρκαϊά.

— Τί κάνετε ἔτσι; τοὺς εἶπε. "Εσείς αλλάξατε χρώμα. Δὲν ἔχετε λίγη ψυχραιμία;

— Τί ψυχραιμία! ἀπῆλ-
τησε ἕνας απ' τὸν δμילו
Κόντεψε νά καούμε ζωντα-
νοί και σεις μάς λέτε ψυ-
χραιμία!

"Αλλά ὁ «ψυχραιμος» ἐ-
πέμενε:

— Μπα σέ καλὸ σας! Δὲν βλέπετε ἐμένα; Εἶμαι ψυχραιμότατος. "Όταν ἀ-
κουσα τις φωνές «φωτιά, φωτιά», ἤμουνα στὸ κρεβ-
βάτι. "Εσηκώθηκα λοιπὸν ψυχραιμότατα, χτενίσθηκα ψυχραιμότατα, ἔβαλα τὴ γραββάτα μου ψυχραιμό-
τατα... Γιά νά καταλάβε-
τε μάλιστα τὴ ψυχραιμία

ΔΕΝ ΗΣΑΝ ΚΟΥΦΟΙ!

Ο Κουφιοκεφαλῆκης εἶχε ἀκούσει ὅτι στὸ γειτονικό του χωριό, οἱ περισσότεροί κάτοικοι ἦσαν κουφοί. Τοῦ τὸ εἶπε κάποιος φίλος του, ἀλλὰ ὁ Κουφιοκεφαλῆκης δὲν τὸ ἐπίστευσε.

— Πῶς εἶναι δυνατόν; ρώτησε.

— Εἶναι καὶ πάρα εἶναι δυνατόν. "Όλοι σχεδὸν εἶναι κουφοί. "Αν θέλῃς μάλιστα, πῆγαινε νά πεισθῇς.

Κάποια Κυριακὴ λοιπὸν ὁ Κουφιοκεφαλῆκης ἔκανε τὸν περίπατό του στὸ γειτονικό χωριό. Στὰ πρῶτα κιό-
λας σπιτία, ἀντάμωσε ἕνα μικρὸ.

— "Ακοὺς καλά, μικρέ μου;

— Δώδεκα χρονῶν, ἀπάντησε ὁ μικρός.

— "Ωστε ἀκοὺς καλά!

— Στὴν τετάρτη δημοτικὸν.

Ο Κουφιοκεφαλῆκης προχώρησε, χωρὶς νά δώση ση-
μασία. Συνήντησε στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ πέντε ἀν-
θρώπους. Καὶ ρώτησε:

— Πῶς πάνε τ' αὐτιά; "Ακοῦτε καλά;

Καὶ κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ἔδωσε καὶ διαφο-
ρετικὴ ἀπάντησι:

— Μισὴ ὥρα μὲ τὰ πόδια.

— "Ο παπᾶς πῆγε στὸ γειτονικό χωριό.

— Τὸ χαλάζι κατέστρεψε τὴν παραγωγὴ μας.

— "Εστιατόριο; Δὲν ἔχει τὸ χωριό μας τέτοιο πρᾶμα.

— Καλά! Κι' ἔλθου σου;

Ο Κουφιοκεφαλῆκης προχώρησε. Στὴ βρύση ἦταν μιά
γυναίκα.

— Καλημέρα, κυρία, τῆς εἶπε.

— Καὶ ποὺς σοῦ εἶπε ὅτι ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ γιατρό;
τοῦ ἀπῆντησε ἐκείνη.

Συνέχισε τὴν περιοδεία του ὁ ἀνθρωπὸς μας. Δυὸ γέ-
ροι καθόνταν στὴ σκιά ἐνὸς πλατάνου.

— Εἶναι ἀλήθεια πῶς δὲν ἀκοῦτε στὸ χωριό σας;

— Τὸ μπακάλικο εἶναι κλειστό, εἶπε ὁ ἕνας.

— Χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν, ἀπῆντησεν ὁ ἄλλος.

Ο Κουφιοκεφαλῆκης ἐπέστρεψε στὸ χωριό του.

— Λοιπὸν; τὸν ρώτησε ὁ φίλος του. Δὲν εἶναι ὅλοι
κουφοί;

— Νὰ σοῦ πῶ, εἶπε ὁ Κουφιοκεφαλῆκης. "Απὸ ὅσα
εἶδα, εἶναι ἀπολύτως καλὰ στ' αὐτιά τους. "Εγὼ τοῦλά-
χιστον δὲν κατάλαβα ὅτι εἶναι κουφοί.

Καὶ κατέληξε:

— Πῶς μπορεῖ νά εἶναι κουφοί, βρὲ ἀδερφέ, ἀνθρωποι
ποῦ τοὺς μιλάς και σοῦ ἔχουν ἀμέσως ἐτοιμὴ τὴν ἀπάν-
τησι;

μου ἀρκεῖ νά σᾶς πῶ ὅτι
ἔλυσα τὸν κόμπο τῆς γραβ-
βάτας μου, ἐπειδὴ δὲ μοῦ
ἄρεσε, ὅπως τὸν εἶχα δέ-
σει, και τὸν ξανάδεσα. "Αλ-
λὰ πάλι δὲ μ' ἄρεσε. Τὸν
ξανόλυσα λοιπὸν και τὸν
ξανάδεσα και τὸν...

Κάποιος ὅμως τὸν διέ-
κοψε:

— Αὐτὰ κύριε ποῦ μάς

λέτε περὶ γραββάτας και
κόμπου, πιθανὸν νά εἶναι
ἀλήθεια. Δὲν μάς ἐξηγεῖτε
ὅμως, γιατί δὲν φορεῖτε τὸ
παντελόνι σας;...

Σκοπευτής!

Ο κ. Πρόδρομος Ισχυρί-
ζετε ὅτι ἦταν ὁ σπουδαιότε-
ρος σκοπευτὴς τοῦ κόσμου.
Καὶ συνήθιζε τακτικὰ νά

ΑΠΟΡΙΑ

Ο μικρὸς ἔχει μιά ἀπο-
ρία:

— Γιατί πατέρα, ἀφοῦ εἶ-
ναι τόσο ὠραία αὐτὴ ἡ
μπάλλα, δὲν τὴν θέλει κα-
νεὶς και τὴν πετᾷ ὁ ἕνας
στὸν ἄλλον;

διηγῆται τὰ κατορθώματά
του.

— Μιά μέρα, εἶπε κάποτε
σ' ἕνα φίλο του, εἶδα τὸν
Κώστα σ' ἕνα νησάκι ποῦ
βρίσκεται κοντὰ στὴν ἁ-
κτὴ. "Εγὼ βρισκόμουν ἀ-
κριβῶς στὴν ἁκτὴ, ὅταν ἀ-
κουσα τὸν Κώστα νά φω-
νάει. «Τί θέλεις;» τοῦ εἶπε.
«Φωτιά, μοῦ εἶπε, «σπίρ-
τα». Πραγματικά, βαστοῦ-
σε στὰ χέρια του ἕνα τσι-
γάρο και δὲν μποροῦσε νά
τ' ἀνάψῃ γιατί δὲν εἶχε
φωτιά. "Εννοεῖται ὅτι μόνον
ἐγὼ μποροῦσα νά διακρίνω
ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τσιγά-
ρου, γιατί ὡς γνωστὸν ἔ-
χω σπουδαῖο μάτι. Βρέθη-
κα λοιπὸν σὲ δύσκολη θέσι.
Πῶς νά τοῦ εἶδνα φωτιά ἀ-
φοῦ μεσολάβησε μεταξύ
μας ἡ θάλασσα και βρι-
σκόμουν χίλια μέτρα περὶ-
που μακριὰ του;

— Λοιπὸν;
— Λοιπὸν, ἔβγαλα τὸ πι-
στόλι μου. Φώναξα τοῦ
Κώστα και ἔβαλε τὸ τσι-
γάρο στὸ στόμα του. Λοι-
πὸν πυροβόλησα μιά, δυό,
τρεῖς. Ντρέπομαι φίλε μου
νά συνεχίσω. Γιατί φαίνε-
ται ὅτι ἐκείνη τὴν ἡμέρα
δὲν εἶχα πολὺ σταθερὸ χέ-
ρι. Καὶ μόλις στὴν ἔκτη
βολὴ κατάρθωσα νά ἀνά-
ψω τὸ τσιγάρο τοῦ φίλου
μου τοῦ Κώστα...

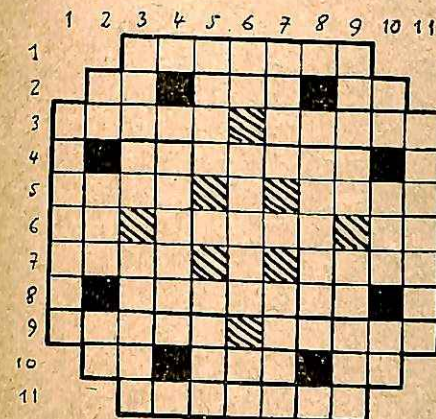
Γιὰ νὰ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Σταυρόλεξον

Οριζοντίως:

1. "Ηρως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστά-
σεως.
2. Γράμμα — «Τὰ πάντα...» — "Αρ-
θρον (πληθ.).
3. "Αστρα — Δὲν παρουσιάζουν ἀνω-
μαλίας.
4. Προσωποποίηση τοῦ χρήματος,
κατὰ τὴν Γραφήν.
5. Μάρκα αὐτοκινήτου — Σφάλματα.
6. Ζῶν (ἀρχ.) — "Η ἐξωτερικὴ μορ-
φὴ ἐνὸς πράγματος (φόρμα) — "Ο
ὕπαρχων.
7. Εἰς αὐτὸ βάζομε διάφορα οἰκιακὰ
σκεῦη — Κιβώτιον.
8. Κάτι ποῦ εἶναι πλησίον τῆς ἀκτῆς
(γεν.).
9. Γυναικεῖον ὄνομα (γεν.) — Κάτοι-
κος τῶν πόλεων.

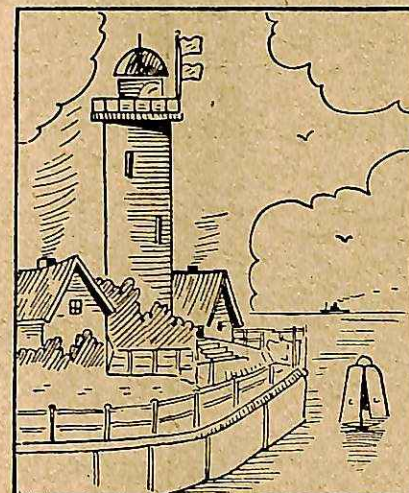
10. ΣΟ — Στρατιωτικὸν παράγγελμα
— τῆς ὁποίας.
11. Γραμμές, ἀράδες (δοτ. πληθ.).

Καθ' ἑξῆς:

1. Λεῖα πολέμου.
2. Νότα — "Ιδια, ὅμοια. —
Προτρεπτικόν.
3. Βασιλεὺς τῆς Ρώμης
(γεν.). — Φωτίζει.
4. "Ημερον ζῶν.
5. Μέσον συγκοινωνίας —
Ποτόν.
6. "Ανώνυμος ἐταιρεία —
Κατώκησα (ἀρχ.). — Δύο
ὅμοια σύμφωνα.
7. "Ακρωτήριο τοῦ Κοριν-
θιακοῦ — "Εχει σχέση
μὲ τὴν θεραπευτικὴν.
8. "Οχι σκληρός.
9. Γυναικεῖον ὄνομα — Δει-
κτικὴ ἀντωνυμία (γεν.).
10. ΑΛ — Μικρὸν ἄγριον
ζῶν — "Οστis.
11. Πρωτεύουσα Βαλκανι-
κοῦ κράτους (δοτ. πλη-
θυντικὴ).

Γ. ΣΙΛΙΤΖΟΓΛΟΥ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Στὴ μαγικὴ μας εἰκόνα φαίνεται
ἕνας φάρος στὴ θάλασσα.

Ποῦ εἶναι ὅμως ὁ φαροφύλακας;

Τὸ σταυρόλεξον τοῦ 32ου φύλλου

Οριζοντίως 2 Κῶς, 3 Ρέμος, 4 Κα-
νάρης, 5 σανός, 6 ἴος, 9 "Ηράκλειον,
10 Ρέν, 11 ἐμός, 12 "Ανανίας.

Καθ' ἑξῆς 3 Ράς, 2 κενά, 1 Ρωμα-
νός, 7 σορός, 8 σῆς, 9 "Ηρα, 13 Ρέν,
14 ἀνά, 15 λεί, 16 ἐμά, 17 ἴος, 18 δς.

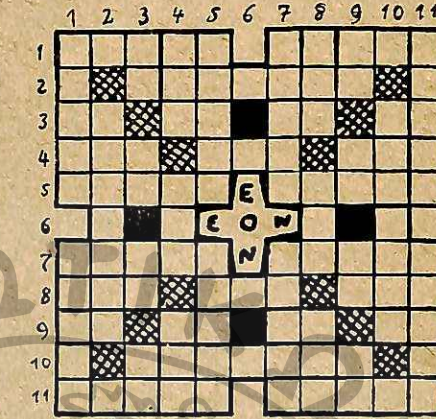

Μὲ τὸ διαδῆτη καὶ μὲ ὀλί-
γη ἐπιδεξιότητα, φτιάχνετε
μια εἰκόνα, ὅπως αὐτὴ ποῦ
εἶναι δεξιὰ, τὴν ὁποία ἐπι-
τα χρωματίζετε.

Σταυρόλεξον

Οριζοντίως:

1. Χωρὶς κόπον (πληθ. οὐδ.) — Μι-
κρὰ ποσότης ὕγρου (δημ.).
2. Νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ.
3. Αἰγυπτιακὴ θεοτῆς — Νότα — Τῆς
ὁποίας — Λι.
4. "Αναφορικὴ ἀντωνυμία (δοτ. πληθ.)
— Σύνδεσμος — Δὲν εἶναι παληά.
5. "Ερπετὸν — Χαλινάρια (γεν.).
7. "Ημερον ζῶν (αἰτ. πληθ.) — Φτώ-
χεια.
8. Τρέξιμο νεροῦ — "Ηρως τῆς «Ι-
λιάδος» (κλητ.). — Τραγουδῶ.
9. "Αριθμὸς — Γράμμα τοῦ γαλλικοῦ
ἀλφασήτου. — Καὶ (ἀρχ.) — Μέ-
τρον ἐπιφανείας.
10. "Ελλην ποιητής.
11. Δὲν ἔχουν χάριν — "Αγορασμένος.

Καθ' ἑξῆς:

1. Καλλιεργείται ὑπὸ τῶν γεωργῶν
— Στίβος ταυρομαχίῶν.
2. Πόλις τῆς Κορσικῆς.
3. Εἰς — "Αντωνυμία — Πλανήτης —
Βυζαντινὴ νότα.
4. Λέξις ἀπὸ περιφρονη-
σπαρτιατικὴν φράσιν —
"Αρχαία θεά — "Η ὡ-
ραιότερα ἐποχὴ.
5. Κάκκινά — Αἰθουσα ὑ-
ποδοχῆς.
7. Εἶναι ἀεροπλάνων ἀλλὰ
καὶ πτηνῶν — Νῆσος
τοῦ Αἰγαίου (δοτ.).
8. "Αντωνυμία — Βιθλικὸν
πρόσωπον — "Υποθετι-
κὸς σύνδεσμος.
9. Προτρεπτικόν — Νότα
βυζαντινῆς μουσικῆς —
Δεικτικόν (δοτ.). — Νότα.
10. "Ηρως τῆς ἀρχαίας ἱ-
στορίας μας (κλητ.).
11. "Ηπειρος (αἰτ.) — Δὲν
εἶναι ὄριμος.

ΠΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1070)
Έλληνικού τούτου αγωνίσματος έχουν
ως εξής:

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Γιαταγάνας (Πρωτεύουσας) 36,
2) Τεργιαζός (Άργολ/θίας) 35.58,
3) Κατρακάζος (Σάμου) 34.68, 4)
Κουγιουμτζής (Δράμας) 31.94, 5)
Θεοφίλης (Δ.Α.Σ.) 30.77, 6) Μερτζά-
νης (Σερρών) 30.50.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Ζιωτόπουλος (Άρκαδ.) 37 μ. 02,
2) Καραμούλας (Λαρίσης) 36 μ. 52,
3) Μπροκούλιας (Άργολ/θίας) 36 μ.
42, 4) Κολοβός (Άρκαδίας) 35 μ. 40,
5) Καμάρας (Ηρακλείου) 35 μ. 12,
6) Ροντογιάννης (Πρεβέζης) 34 μ. 38.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Νάνος (Πρωτεύουσας) 38.30, 2)
Τεργιαζός (Άργολ/θίας) 36.49, 3)
Κουγιουμτζής (Δράμας) 36.16, 4) Κα-
τρακάζος Σπ. (Σάμου) 34.66, 5)
Μερτζάνης Κων. (Σερρών) 33.12, 6)
Μαυροκέφαλος (Αιγυπτου) 33.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Βράβλας (Πρωτ/σης) 40 μ. 58,
2) Πέτσας (Λαρίσης) 40 μ. 06, 3) Ζι-
ωτόπουλος (Άρκαδίας) 38 μ. 89, 4)
Άλεξιάδης (Θεσ/νίκης) 37 μ. 08, 5)
Λάρδης (Πρωτεύουσας) 36 μ. 74, 6)
Νικολάκης (Χανίων) 36 μ. 18.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Γιαταγάνας Κ. (Πρωτεύουσας)
12.72, Τεργιαζός Γ. (Άργολ/θίας)
12.66, 3) Κατρακάζος Σπ. (Σάμου)

11.61, 4) Γερασιμίδης (Δ.Α.Σ.) 11.31,
5) Παπαδάκης (Πρωτ/σης) 11.03, 6)
Κωστοκανέλλης (Δ.Α.Σ.) 11.01.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Ίσιδωρίδης (Πρωτ/σης) 16.36,
2) Μενούνος (Άχαΐας) 15.16, 3) Γα-
λανός (Σάμου) 14.14, 4) Πέτσας
(Λαρίσης) 14.10, 5) Κουμεντάκης
(Ρεθύμνης) 13.80, 6) Γερωντόπουλος
(Τρικκάλων) 13.45.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΙΘΟΒΟΛΙΑΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Καμπαφλής (Πρωτεύουσας) 17
μ. 95, 2) Θεοφίλης (Δ.Α.Σ.) 17 μ. 60,
3) Παππάς (Δ.Α.Σ.) 17, 4) Καράλης
(Καβάλλας) 15 μ. 60, 5) Τεργιαζός
(Άργολιδοκορινθίας) 15 μ. 29, 6)
Κερατζάς (Κυκλάδων) 15 μ. 12.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Κυριακόπουλος (Πρωτεύουσας)
22.50, 2) Ρούβαλης (Άχαΐας) 21.40,
3) Λιαπούσης (Τρικκάλων) 21.34, 4)
Τζωρτζής (Μεσσηνίας) 21.20, 5) Κα-
ραμούλας (Λαρίσης) 20.15, 6) Σμι-
τζής (Εύβοιας) 19.60.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙ- ΔΟΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

1) Κατρακάζος (Σάμου) 54 μ. 25,
2) Σταμέλος (Λακωνίας) 53 μ. 50,
3) Γεωργόπουλος (Πρωτεύουσας) 50
μ. 80, 4) Λάβδας (Άχαΐας) 50 μ. 66,
5) Θεοφίλης (Δ.Α.Σ.) 50 μ. 20, 6)
Λιαπούσης (Τρικκάλων) 50 μ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

Έκτος των αγώνων στίβου, εις τὸ
Σκοπευτήριο τοῦ Ὑμηττοῦ διεξήχθη-
σαν καὶ ἀγῶνες σκοποβολῆς Φαλαγγι-
τῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν. Τὰ ἀποτελέ-
σματα τῶν σκοπευτικῶν αγῶνων —
πλὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Φαλαγγι-
γισσῶν ἅτινα δημοσιεύονται μετὰ

τῶν ἀποτελεσμάτων αγῶνων στίβου
φαλαγγιτισσῶν — ἔχουν ὡς ἐξής:

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ ΔΙΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ 50 ΜΕΤΡΩΝ

Ατομικὸς

1) Κύρου Ἡλίας (Θεσσαλονίκης)
ἐπιτυχίαι 186 — /200, 2) Ψυμόρφος
Εὐάγ. (Δ.Α.Σ.) ἐπιτυχίαι 186 — /200,
3) Ἐμμανουηλίδης Χ. (Θεσσαλονί-
κης) ἐπιτυχίαι 184 — /200, 4) Γιάνκος
(Θεσσαλονίκης) ἐπιτυχίαι 182 — /200,
5) Βαλάτας Ἡλίας (Δ.Α.Σ.) ἐπιτυ-
χίαι 182 — /200, 6) Εὐσταθίου Ἀχ.
(Θεσσαλονίκης) ἐπιτυχίαι 180 — /200.

Ομαδικὸς

1) Θεσσαλονίκη 902 — /1000, 2)
Δ.Α.Σ. 878 — /1000, 3) Ἰωάννινα
808 — /1000, 4) Ἐβρου 758 — /1000,
5) Πρωτεύουσας 752 — /1000, 6) Κα-
βάλλας 723 — /1000.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΣ 10×400

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Ὁμάς Πρωτεύουσας 9' 57" 4, 2)
Ὁμάς Δ.Α.Σ. 9' 58" 6, 4) Ὁμάς Κα-
βάλλας 10' 17" 4, 4) Ὁμάς Τρικκά-
λων 10' 22" 5, 5) Ὁμάς Λακωνίας 10'
23" 6, 6) Ὁμάς Λαρίσης 10' 27" 4.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Ὁμάς Πρωτεύουσας 9' 57" 4, 2)
Ὁμάς Θεσσαλονίκης 10' 13" 8, 3) Ὁ-
μάς Ἀχαΐας 10' 18" 4, 4) Ὁμάς Λέ-
σθου 10' 23" 8, 5) Ὁμάς Δράμας 10'
26" 8, 6) Ὁμάς Εὐβοίας 10' 30" 8.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΙΒΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων Πα-
νελληνίων Ἀγῶνων Φαλαγγιτισσῶν,
αἵτινες ὁμολογουμένως ἐτίμησαν διὰ
τῶν ἐπιδόσεων τῶν τὸν ἐν τῷ γίγνε-

σθαι γυναικείον ἀθλητισμόν, ἔχουν ὡς
ἐξῆς κατ' ἀγώνισμα.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΑΠΛΟΥΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτών

1) Φιλίππη (Πρωτεύουσας) 4 μ. 70,
2) Βάρβογλη (Πρωτεύουσας) 4 μ. 66,
3) Κουγιουμτζόγλου (Πρωτεύουσας)
4 μ. 40, 4) Καλογήρου (Λαρίσης) 4
μ. 30, 5) Πολίτου (Καβάλλας) 4 μ.
26, 6) Γκατζελίδου (Ἐβρου) 4 μ. 20.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Ράλλη (Λαρίσης) 4 μ. 64, 2)
Τελειονοπούλου (Λαρίσης) 4 μ. 58, 3)
Στεφανάκη (Χανίων) 4 μ. 48, 4) Πο-
λυζώγοπούλου (Λακωνίας) 4 μ. 46,
5) Μυτιληναίου (Λέσθου) 4 μ. 28, 6)
Τάττου (Πρωτεύουσας) 4 μ. 24.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΑΛΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΥΨΟΣ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Λινάρδου (Πρωτεύουσας) 1 μ.
30, 2) Σαριθαξεδάνη (Πρωτεύουσας)
1 μ. 30, 3) Ζαρκάδη (Πρωτεύουσας)
1 μ. 25, 4) Γκατζελίδου Ἐλένη (Ἐ-
βρου) 1 μ. 25, 5) Βαϊκούση (Ἐβρου)
1 μ. 20, 6) Χριστίδου (Καβάλλας)
1 μ. 20.

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Κουκούλη (Λαρίσης) 1 μ. 30,
2) Πλακοτάρη (Πρωτεύουσας) 1 μ. 30,
3) Κοκκινάκη (Χίου) 1 μ. 30, 4) Πο-
λυζώγοπούλου (Λακωνίας) 1 μ. 25,
5) Χασάπη (Ἐβρου) 1 μ. 25, 6)
Στάγιου (Πέλλης) 1 μ. 20.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΡΟΜΟΥ 100 ΜΕΤΡΩΝ

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Βάρβογλη (Πρωτεύουσας), 13"
9, 2) Παναγιωτάκου (Πρωτεύουσας)
14", 3) Χασάπη (Κοζάνης) 14" 3, 4)

Καλογήρου (Λαρίσης), 5) Κυριακού
(Ἀττικοβοιωτίας), 6) Κορδατζή (Ἀτ-
τικοβοιωτίας).

ΤΕΛΙΚΑ ΔΡΟΜΟΥ 60 ΜΕΤΡΩΝ

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Τελειονοπούλου (Λαρίσης) 8"
9, 2) Γεωργιάδου (Πρωτεύουσας) 9"
3) Βοϊκλή (Κυκλάδων) 9", 4) Χα-
σάπη (Κοζάνης) 9" 2, 5) Γεωργίου
(Πέλλης), 6) Ράλλη (Λαρίσης).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΣ 4×100

Α' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Ὁμάς Πρωτεύουσας 58", 2) Ὁ-
μάς Κοζάνης 60" 8, 3) Ὁμάς Ἀχα-
ΐας 61" 7, 4) Ὁμάς Καβάλλας 62",
5) Ὁμάς Ἐβρου 66".

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΣ 4×50

Β' Κατηγορίας Φαλαγγιτισσῶν

1) Ὁμάς Πρωτεύουσας 27" 9, 2)
Ὁμάς Λαρίσης 29", 3) Ὁμάς Χίου
29" 5, 4) Ὁμάς Λακωνίας 30" 4, 5)
Ὁμάς Ἀττικοβοιωτίας, 6) Ὁμάς Ἰ-
ωννίνων.

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας σκοπο-
βολῆς αἱ Φαλαγγιτισσῶν ἐσημείωσαν
λίαν ἀξιολόγους ἐπιδόσεις, ὡς ἐμφαί-
νεται ἐκ τῶν κατωτέρω ἀποτελεσμά-
των.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ΕΠΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ 50 ΜΕΤΡΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

Ατομικὸς

Σαριάνου Καίτη 192/200 (Πρωτε-
ύουσας), Βελισσαροπούλου Ἐλ. 188/
200 (Πρωτεύουσας), Βαλάτα Σμαρ.
186/200 (Πρωτεύουσας), Βερεβράκη

Αἰκατ. 181/200 (Ἰωννίνων), Μπά-
μπου Ἐλένη 173/200 (Κοζάνης), Πα-
παϊωακίμ Ἰουλίττα 163/200 (Φλωρί-
νης).

Ομαδικὸς

1) Περιφερειακὴ Διοίκησης Πρωτε-
ύουσας 862/1000, 2) Περιφερειακὴ Δι-
οίκησης Κοζάνης 708/1000.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας, ἐπὶ τῇ
λήξει τῶν Πρώτων Πανελληνίων Ἀ-
θλητικῶν Ἀγῶνων τῆς Ἑθνικῆς Ὀρ-
γανώσεως Νεολαίας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς
Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς
παρέθεσεν εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς
Ε.Ο.Ν. γεῦμα πρὸς τοὺς ἀθλητὰς καὶ
ἀθλητρίδας ἀπασῶν τῶν Περιφ. Διοική-
σεων αἵτινες εἶχον μετὰσχει εἰς τοὺς
ἀγῶνας. Πρὸ τοῦ γεύματος ὁ Κυβε-
ρνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κα-
νελλόπουλος ἐχαίρετ' ἐκ χειραφίας
τοὺς ὑπερχλίους ἀθλητὰς καὶ ἀθλη-
τρίδας, γενόμενος ἀντικείμενον ἐνθου-
σιωδῶν ἐκδηλώσεων.

Τὴν 9.30' ἀφίκετο ὁ Ἀρχηγὸς τῆς
Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρη-
τὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Μεταξᾶς μετὰ τῆς
κυρίας του κ. Λέλας Μεταξά.

Τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ οἱ Φα-
λαγγίται καὶ αἱ Φαλαγγιτισσῶν ὑπε-
δέχθησαν ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ.

Ὁ κ. Μεταξᾶς περιεβλὼν τὸ Γυ-
μναστήριον ἐπεθεώρησε τοὺς ἀθλητὰς
οἵτινες προέβαινον εἰς συνεχεῖς ἐκδη-
λώσεις, χειροκροτοῦντες καὶ ζητω-
κραυγάζοντες ζωηρῶς τὸν Ἀρχηγόν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύμα-
τος ἐπαίανιζε τμήμα τῆς Φιλαρμονικῆς
τῆς Πρωτεύουσας καὶ ἐχορεύθησαν
διάφοροι Ἑθνικοὶ χοροὶ τῇ συνοδείᾳ
λαϊκῆς ὀρχήστρας.

Ὁ ἐπικρατήσας ἐνθουσιασμός ἦτο
ἀφάνταστος. Τὸ γεῦμα διήρκεσε μέχρι
τοῦ μεσονυκτίου.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Προέ-
δρου τῆς Κυβερνήσεως οἱ ἀθληταὶ καὶ

αθλήτριαι της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας προέβησαν εις νέας ένθουσιώδεις έκδηλώσεις, προπέμψαντες με έπευφημίας και ζητωκραυγάς τόν 'Αρχηγόν τόν όποιον απέκάλουν πατέρα.

'Ακολούθως ό Κυβερνητικός 'Επίτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. 'Αλεξ. Κανελλόπουλος άπένειμεν εις τά μέλη της οργανωτικής 'Επιτροπής τών 'Αγώνων και τούς άρχηγούς τών 'Ομάδων άναμνηστικά μετάλλια τών Α' Πανελληνίων 'Αθλητικών 'Αγώνων της Ε.Ο.Ν.

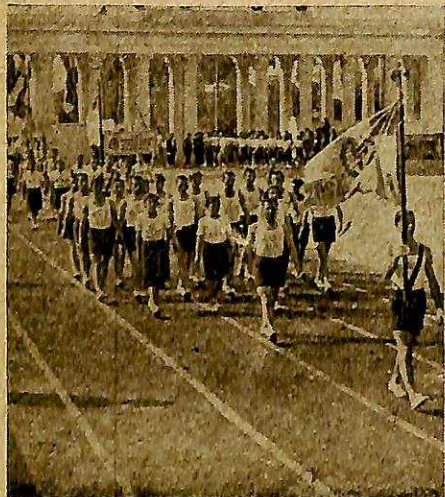
'Ο κ. Κυβερνητικός 'Επίτροπος, άναχωρών έκ τού Γυμναστηρίου, έγένετο και πάλιν άντικείμενον θερμοτάτων έκδηλώσεων έκ μέρους τών Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών.

ΓΕΝΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΡΕΝΩΝ

1) Πρωτεύουσα 295 ½, 2) Λάρισα 77, 3) Δ.Α.Σ. 74, 4) Θεσσαλονίκη 70, 5) Καβάλλα 38, 6) 'Αχαΐα 34, 7) Λακωνία 31, 8) 'Αργολιδοκορινθία 29, 9) Τρικκάλων 28, 10) Κοζάνης 22, 11) Σάμου 21, 12) 'Εβρου 18, 13) 'Αρκαδία 16, 14) Χίου 14, 15) Χανίων 13, 16) 'Αττικοβοιωτίας 13, 17) Λέσβου 13, 18) Δράμας 12, 19) Κυκλάδων 10 ½, 20) Εύβοίας 8, 21) 'Ιωαννίνων 8, 22) Αιγύπτου 7, 23) Φλωρίνης 6, 24) Μεσσηνίας 5, 25) Ροδότης 5, 26) Σερρών 5, 27) Κιλκίς 4, 28) 'Αρτης 4, 29) Πέλλης 3, 30) Ρεθύμνης 3, 31) 'Ηρακλείου 2, 32) Πρεβέζης 1, 33) Κερκύρας 1, 34) Θεσπρωτίας 1.

ΓΕΝΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΘΗΛΕΩΝ

1) Πρωτεύουσης 95 ½, 2) Λαρίσης 35, 3) Κοζάνης 19, 4) 'Εβρου 10, 5) Λακωνίας 9, 6) Χίου 8, 7) Καβάλλας 6, 8) 'Αττικοβοιωτίας 5, 9) Κυκλάδων 4 ½, 10) Πέλλης 4, 11) Χανίων 4, 12) 'Ιωαννίνων 4, 13) 'Αχαΐας 4, 14) Λέσβου 2, 15) Φλωρίνης 1.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΡΙΑΘΛΟΥ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Όνοματ.	Περιφ.Δ)σις	'Αλμα εις Μήκος	Μπάλλα	Δρόμ. 50 μ.	Βαθμολογ.
1) Σμιτζής, Εύβοίας		4.93	57.90	7''	7 ½
2) Μαυρομουστάκης, Κυκλάδων	..	4.82	59.70	7''2	11 ½
3) Δελικάρης, Καβάλλας		4.86	54.10	7''	14
4) Κασίμης Παν., Τρικκάλων		4.89	56.21	7''6	19
5) Παπαδόπουλος Γ., Θεσσαλονίκης		4.86	53.42	7''3	19 ½
6) Στεφανίτης, Κεφαλληνίας	...	4.78	56.10	7''4	21
7) Μπάκας Χρ., Εύβοίας		4.70	51.30	7''2	23 ½
8) Καραγεώργος, 'Αχαΐας		5.06	44.45	7''4	27
9) Συρόπουλος, Καβάλλας		4.28	67.47	8''1	30 ½
10) Χαραλαμπίδης, Λέσβου		4.19	52.72	7''4	32
11) Χασιώτης, Λαρίσης		4.59	50.70	7''6	34
12) Παρασχάκης, Χίου		4.10	58.90	8''	34 ½
13) Μπούμπουκας, 'Ηλείας		4.05	53.70	7''8	39
14) Παπαδάκης, Εύβοίας		4.56	48.20	8''	42 ½
15) Χαρδαλιάς Ν., Θεσσαλονίκης	..	3.70	51.	7''6	43
16) Σιγάλας, Χίου		4.28	50.92	8''2	44 ½
17) Λογοθέτης, Κυκλάδων		4.27	45.90	7''8	45
18) 'Αϊθαζίδης, Θεσσαλονίκης		4.04	41.43	7''8	52
19) Γαληνός, Λέσβου		3.33	56.60	8''6	53
20) Θανόπουλος, 'Ηλείας		3.85	41.30	7''7	53
21) Πελαργίδης, Καβάλλας		3.73	47.20	8''4	58
22) Τσούτσουρας, Θεσπρωτίας		3.35	44.30	8''4	64
23) Στεφανίδης, Χίου		3.53	40.	8''3	65
24) Μουρατίδης, Θεσπρωτίας		3.34	41.40	8''4	67
25) Χονδρόπουλος Μ., Θεσπρωτίας	..	3.07	28.03	8''9	75

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

Τήν 11 π.μ. της παρελθούσης Κυριακής ό 'Αρχηγός παρέστη εις την τελετήν της καταθέσεως του θεμελίου λίθου του Α' Οίκου του Φαλαγγίτου εις την κοινότητα Αιγιάλεω.

Τήν έσπέραν της παρελθούσης Πέμπτης, ό Κυβερνητικός 'Επίτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. 'Αλέξ. Ν. Κανελλόπουλος έπεσκέφθη τούς φαλαγγίτας-άθλητάς εις τά διάφορα έστιατόρια, εις τά όποια έτρωγον.

Οί επί κεφαλής έκάστης ομάδος άνώτεροι βαθμοφόροι προσεφώνουν τόν κ. Κυβ. 'Επίτροπον, όστις έγένετο άντικείμενον ένθουσιωδεστάτων έκδηλώσεων έκ μέρους τών φαλαγγιτών, ότινες όρθιοι έκζητωκραύαζον επί μακρόν ύπέρ του 'Αρχηγού της 4ης Αυγούστου και της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

'Ο Διευθυντής του 'Υγειονομικού Τμήματος της Διοικήσεως 'Ανωτάτων Σχολών της Ε.Ο.Ν. έκαμεν έναρξιν τών μαθημάτων Παθητικής 'Αεραμύνης και πρώτων βοηθειών, εις την αίθουσαν της 'Ανωτάτης 'Εμπορικής Σχολής. Τήν διάλεξιν παρηκολούθησαν οί μαθηταί-φαλαγγίται Συνεταιρισταί.

Τά μαθήματα ταύτα θά συνεχισθούν του λοιπού καθ' έκστην Τετάρτην και ώραν 12-1 μ.μ.

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην και ώραν 8 ½ μ.μ. ένώπιον όλης της δυνάμεως έν γενική συγκεντρώσει και εις την Α' αίθουσαν της Γ. Συνεταιριστικής Σχολής (Πατησίων 76) ώμίλησεν ό Δ)της της 'Υπ)σεως «σκοποί της Ε.Ο.Ν., προορισμός του φαλαγγίτου και διατί έγινε ή μεταβολή της 4ης Αυγούστου». Τήν διάλεξιν έτίμησε διά της παρουσίας του ό κ. Κυβερνητικός 'Επίτροπος, όστις κατά την άφιξιν και άναχώρησιν του έγένετο δεκτός διά τών κεκανονισμένων τιμών. Παρέστησαν έπίσης οί 'Ανώτατοι ύπάλληλοι του 'Υπουργείου Γεωργίας, της ΣΣΕ, ό Δ)της και οί καθηγηταί της Συνεταιριστικής Σχολής, ως και έκπρόσωποι του ΙΙΙ 'Επιτελικού Γραφείου της Δ.Α.Σ.

'Ο όμιλητής διακοπτόμενος συνεχώς από ένθουσιώδεις ζητωκραυγάς και παρατεταμένα χειροκροτήματα, άφου έπανελάβε τό του 'Αρχηγού «σκοπός είναι της Ε.Ο.Ν. αυτός ούτος ό σκοπός διά τόν όποιον ύπάρχει τό Κράτος», έζωγράφησε με τά ζωρότερα χρώματα την προαγουστανήν πνευματικήν άναρχίαν της έλληνικής νεολαίας, έτόνισε την μεγάλην έθνικήν και ήθικήν σημασίαν της 4ης Αυγούστου και διετύπωσεν εις αξίωμα την ύποχρέωσιν της σημερινής νεολαίας υπό την δημιουργικήν πνοήν του 'Ιωάννου Μεταξά και την συνετήν καθοδήγησιν του 'Αλεξάνδρου Κανελλοπούλου νά αναπλάσθῃ, νά μορφωθῇ έθνικώς διά νά μορφώσῃ, νά «νοιώσῃ» τό συναίσθημα της τιμής και της έθνικής ύπερηφάνειας διά νά τά μεταδώῃ, νά ήθικοποιηθῇ διά νά ήθικοποιήσῃ και νά άγωνισθῇ.

Τήν Παρασκευήν της παρελθούσης έβδομάδος εις την αίθουσαν της Σχολής Καλών Τεχνών έγένετο συγκέντρωσις τών Φαλαγγιτών-Σπουδαστών της 'Υποδιοικήσεως, εις τούς όποιους ώμίλησεν ό καθηγητής της Σχολής κ. Τσεκούρας.

'Ο όμιλητής άνεσκόπησε την πρό και μετά την 4ην Αυγούστου κατάστασιν της 'Ελλάδος, άναπτύξας τό Ιδεολογικόν περιεχόμενον της Ε.Ο.Ν.

'Εν συνεχεία έτόνισεν ότι μόνον στό πλαίσιον και τάς άρχάς του Νέου Κράτους δύνανται νά γίνουν πραγματικοί καλλιτέχναι και νά φθάσουν τό ύψος τών αρχαίων προγόνων τών, δημιουργούντες ούτω τόν Γ' 'Ελληνικόν Πολιτισμόν.

Τήν Παρασκευήν της παρ. έβδομάδος έγένετο εις την 'Υπ)σιν Γ.Σ.Σ. Τ.Τ.Τ. ό πρώτος γραπτός διαγωνισμός ταξυ τών μελών της δυνάμεως. Σκοπός του διαγωνισμού ήτο ό έλεγχος της πνευματικής καταρτίσεως τών μελών της φάλαγγος.

Τά δοθέντα υπό του Διοικητού δύο θέματα-τών όποιων σημειωτέον ή ανάπτυξις ήτο ύποχρεωτική-ήσαν, τό μεν ένα στρατιωτικής φύσεως, τό δε άλλο Ιδεολογικής δια-

φώσεως με θέμα «Σκοποί της Ε.Ο.Ν. και Ιεραρχία αύτης, όργάνωσις, όνομασία και διοικήσις μονάδων έν τη Ε.Ο.Ν.».

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Λόγω της λήξεως τών μαθημάτων έγέγοντο εις όλας τάς σχολάς της Υ. Θ. Α. Σ. αί τελευταίαι συγκεντρώσεις, κατά τάς όποιας ώμίλησεν ό Διευθυντής της διαφωτίσεως.

Κατά την παρελθούσαν έβδομάδα διεκόπησαν λόγω τών άγώνων τά μαθήματα έθνικής άγωγής και στρατιωτικής προπαιδεύσεως.

Εις όλους τούς ύποτομείς 'Υπ)σεως Βορρά έγέγοντο υπό βαθμοφόρων όμιλίες με θέμα «'Αθλητισμός και ευγενής άμιλλα».

'Εξ άλλου ή Διοικήτρια της 'Υπ)σεως έπεσκέφθη πολ-λούς ύποτομείς, άναπτύξασα εις τάς αύτόθι συγκεντρώ-σας τό θέμα «Σκοπός της Ε.Ο.Ν.».

Εις τάς συγκεντρώσεις τών ύποτομένων τών 'Υπ)σεων Θηλέων Πειραιώς, έκτός τών τακτικών μαθημάτων γίνον-ται και διάφοροι όμιλίες. Ούτω έγέγοντο τρεις όμιλίες με θέμα «Περί πειθαρχίας, περί σεβασμού και ύπακοής εις τούς μεγαλυτέρους και περί άλληλεγγύης».

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τήν έσπέραν της παρ. Δευτέρας έγένετο εις τό «'Ιν-τεάλ» ή έναρξις τών παραστάσεων του όμίλου Κουκλοθε-άτρου πρός ψυχαγωγίαν τών σκαπανέων της 'Υποδιοική-σεως 'Αθηνών.

Τήν παράστασιν ταύτην διωργάνωσεν ή Διεύθυνσις της 'Ψυχαγωγίας της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτευ-ούσης της Ε.Ο.Ν.

Τήν 6.30' κατέφθασεν ό Κυβερνητικός 'Επίτροπος της Νεολαίας κ. 'Αλεξ. Ν. Κανελλόπουλος, γενόμενος ένθου-σιώδως δεκτός από τούς Σκαπανείς και τούς θεατάς. 'Επί πολλήν ώραν όρθιοι οί μικροί Σκαπανείς έπευφήμουν διά παντοίαν ένθουσιωδεστάτων έκδηλώσεων τόν Κυβερ-νητικόν 'Επίτροπον της Ε.Ο.Ν.

Τήν πρώτην ταύτην παράστασιν παρηκολούθησαν έπί-σης ό 'Επιτελάρχης της Κεντρικής Διοικήσεως και πολ-λοι άνώτατοι βαθμοφόροι της Ε.Ο.Ν.

Σήμερον άναχωρεί διά Θεσσαλονίκην μία Φάλαγγ Φαλαγγιτών της Περιφ. Πρωτεύουσας πρός έπίσκεψιν της Μακεδονικής Πρωτεύουσας. Τούς έκδρομείς συνοδεύει και αντιπροσωπεία βαθμοφόρων. Οί έκδρομείς θά παρα-μείνουν εις Θεσσαλονίκην δύο ήμέρας, τάς όποίας και θά χρησιμοποιήσουν πρός έπίσκεψιν τών διάφορων αξιο-θεάτων της πόλεως.

Εις την έκδρομήν συμμετέχει έπίσης τό καλλιτεχνικόν και μουσικόν τμήμα, ως και τό Κουκλοθέατρον της Διευ-θύνσεως 'Ψυχαγωγίας της Περιφ. Πρωτεύουσας, τά όποία θά δώσουν έκτάκτους παραστάσεις εις ένα τών εκεί θεά-τρων, πρός ψυχαγωγίαν τών Φαλαγγιτών και Σκαπανέων της Περιφ. Διοικήσεως Θεσσαλονίκης.

Οί έκδρομείς θά επιστρέψουν εις τάς 'Αθήνας την με-σημβρίαν της προσεχούς Τρίτης.

Με μεγάλην έπιτυχίαν έγένετο κατά την παρελθούσαν Κυριακήν ή όρισθείσα έκδρομή διά τούς Σκαπανείς τών δου και 3ου 'Υποτομένων εις Μαλακάσσαν.

'Ετερον τμήμα της 'Υποδιοικήσεως 'Αθηνών (30ος 'Υ-ποτομέυς) διεκρίθη κατά την κατάσθεσιν της πυρκαϊάς του εις τόν Συνοικισμόν Ζωγράφου Νοσοκομείου, και με-τέφερε με αύτοθύσιαν τούς νοσηλευόμενους εις ασφαλές μέρος. Οί Φαλαγγίται έπίσης διέσωσαν και τά αρχεία της Κοινοτικής 'Αρχής, άποσπάσαντες δικαίους έπαινους και χειροκροτήματα τών διάφορων 'Αρχών της περιοχής, όσον και τό συγκεντρωθέντος πλήθος.

Κατόπιν έπίσης σχετικών συνεννοήσεων, ήρξαντο αί έργασίαι του σχηματισμού της Φάλαγγος «'Αρχιμήδης», ως έπίσης και του σχηματισμού Τάγματος Ναυτοφαλαγγιτών, έκ τών ένταχθέντων τέως 'Αλκίμων, τών μελών της 'Ενώσεως Ναυτιλλομένων Ποντοπλοίας και τών μελών της 'Οργανώσεως Νέων 'Ελλήνων Ναυτών της 'Ελλάδος.

Ὡσαύτως, μερίμνη τῆς Ὑποδιοικήσεως, εἰσῆλθον δωρεάν εἰς τὸ Τζάνειον Νοσοκομεῖον πρὸς ἐγγείρησιν δύο ἀπόροι Φαλαγγίται, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἐξευρέθη ἐργασία εἰς ἐτέρους.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφόρων ἐκκρεμοτήτων.

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΑΘΛΗΤΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἀθλητικὴ Ὀμάς τῆς ΧΧΙΙ Περιφ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, μετέβη καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Εἰς τὸν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνδριάντος χῶρον εἶχε παραταχθῇ Τμήμα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἀθηνῶν καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν.

Ἐν μέσῳ νεκρικῆς σιγῆς καὶ ἐνῶ οἱ Φαλαγγίται τῆς Μακεδονικῆς Πρωτεύουσας γονυπετεῖς ἐχαιρέτων καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαίνιζε τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον, ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἀθλητικῆς Ὀμάδος Θεσσαλονίκης τῆς Ε.Ο.Ν. κατέθεσε στέφανον ἐξ ὀνόματος τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν ἐλευθερωτὴν τὴν Στρατηλάτην.

Τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος ἐπεφύμησεν ἐνθουσιωδῶς τοὺς Φαλαγγίτας Θεσσαλονίκης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 300 Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίται τῆς 2ας Φάλαγγος τῆς Ὑποδιοικήσεως Θεσσαλονίκης ἐξέδραμον δι' αὐτοκινήτων εἰς τὴν μαγευτικὴν τοποθεσίαν τῆς Χαλκιδικῆς Ἁγίου Προδρόμου.

Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς διήλθον μέσα εἰς μίαν θερμὴν συναδελφικὴν ἀτμόσφαιραν ὅλην τὴν ἡμέραν τῶν, τὸ ἑσπέρας δὲ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὥραιαν ἐκδρομὴν τῶν.

ΠΑΤΡΑΙ.— Κατόπιν ἐπανειλημμένων συνεργασιῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας Θηλέων Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι αἱ ἐργασίαι τῶν ἐσωτερικῶν τμημάτων Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πατρῶν.

Εἰς τὸ Οἰκοκυρικὸν τμήμα διδάσκει ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον ἡ Δις Κουζιῶν καθηγήτρια Σχολῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως Πατρῶν, μὲ βοήθον τὴν ὁμαδόρχην τῆς Ε.Ο.Ν. Διδά Διγγελοπούλου. Φοιτῶσιν ὀγδοήκοντα φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπανεῖσαι, καὶ ἡ ἐν γένει ἐργασία τοῦ ἐν λόγω τμήματος γίνεται τόσο συστηματικὴ καὶ πρόθυμος ὥστε μετὰ διμήνων περίπου νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ πρώτη δημοσία ἐκθεσίς ἐργοχειρῶν κ.λ.π.

Εἰς τὸ τμήμα Ἀναφαθῆτων διδάσκουσιν ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν αἱ διδασκάλισσαι κ.κ. Γεωργοπούλου καὶ Δημητροπούλου, τεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως. Ἡ ἐργασία τῶν ἀνωτέρω διδασκαλισσῶν γίνεται μ' ἐξαιρετικὴν ἀγάπην καὶ μέθοδον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας.

Εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν τμήμα διδάσκουσιν ἐκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ὁ συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀγγελόπουλος ἱατρός, καὶ ἡ Δις Ραυτοπούλου βοηθὸς τοῦ Ἀντιφυμακικοῦ ἱατροῦ Πατρῶν. Φοιτῶσι μὲ πρωτοφανῆ προθυμίαν ἐξήκοντα φαλαγγίτισσαι, καὶ τρίς τῆς ἐβδομάδος καθ' ὁμάδας μεταβαίνουν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως μας ὅπου παρακολουθοῦν τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ βοηθοῦν εἰς τὴν περίθαλψιν ἀπόρων ἀσθενῶν. Εἰς τὸ τμήμα τῆς Χορωδίας ἀποτελούμενον ἀπὸ 45 φαλαγγίτισσας διδάσκει ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ὁ μουσικοδιδάσκαλος κ. Ρομποτής.

Ἐκάστην Κυριακὴν καθιερώθη ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμός τῶν φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν, γενικὴ συγ-

κέντρωσις τοῦ ἐξωσχολικοῦ λόχου καὶ σύσκεψις τῶν βαθμοφόρων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. περιφ. διοικητρίας καθ' ἣν καθορίζεται τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν ἐκάστης ἐβδομάδος. Ὁλόκληρον τὴν Γραμματεῖαν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἔχει ἀναλάβει ἡ νεαρὰ ὁμαδόρχης τῆς Ε.Ο.Ν. δις Οὐρανία Ἀνδρεοπούλου, ἡ ὁποία συγχρόνως προΐσταται λίαν ἐπιτυχῶς καὶ τῶν ὁμάδων ἐξωσχολικῶν σκαπανισσῶν.

Τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. παρακολουθεῖ μὲ ἀγρυπνον πατρικὴν στοργὴν καὶ ἐνισχύει τὰς προσπάθειάς τῆς Διοικήσεως ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας κ. Ἀθ. Πέππας.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.— Ἀθορύβως καὶ συστηματικῶς, χωροῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Κορινθίας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνὰ 150ήμερον διαλέξεων, γίνονται ἐκάστην Τρίτην παρὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Δημητρακοπούλου μαθήματα Ὑγιεινῆς.

Ἐπίσης ἰδρῦθη σχολὴ πρακτικῶν νοσοκόμων, εἰς τὴν ὁποίαν φοιτοῦν περὶ τὰς 100 φαλαγγίτισσαι, ἐξωσχολικαὶ καὶ μὴ.

Ὑπὸ τοῦ κ. Πρωτονοταρίου γίνονται ἐκάστην Τετάρτην μαθήματα Παθητικῆς Ἀεραμύνης.

Ἐκάστην Πέμπτην εἰς τὴν Λέσχην Θηλέων γίνονται συγκεντρώσεις ἐξωσχολικῶν φαλαγγιτισσῶν, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ φαλαγγίτισσαι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν παρασκευὴν γλυκισμάτων καὶ τὴν κατασκευὴν ἐργοχειρῶν. Κατὰ τὰς αὐτὰς συγκεντρώσεις γίνονται ὁμιλίαι μὲ διάφορα κατὰλληλα θέματα.

ΣΠΑΡΤΗ.— Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν σχολείων, αἱ διάφοροι Περιφ. Διοικήσεις θὰ ὁργανώσουν ἐκδρομὰς, πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. γνωρίσουν τὰ πλέον ἀξιόλογα ἱστορικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς Ἀθήνας τὴν 29ην Μαΐου οἱ φαλαγγίται μαθηταὶ τῆς Ὑπὸ σεως Σπάρτης.

Οἱ ἐκδρομεῖς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τὸν καθηγητὴν κ. Παπαδόπουλον θὰ παραμείνουν ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῆς πόλεως, ὡς καὶ τὰ πλέον ἀξιόλογα σημεῖα τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περιχώρων.

Αἱ μορφωτικαὶ διαλέξεις συνεχίζονται εἰς τὴν Σπάρτην ἀνελλιπῶς. Οὕτω ἐνώπιον συγκεντρώσεως Φαλαγγιτισσῶν ὁμιλήσῃ μὲ θέμα ἡ «Πατρις» ἡ δ. Τσάκωνα. Εἰς μεγάλῃν συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν καὶ κατοίκων ὁμιλήσῃ ἐπίσης ὁ καθηγητὴς κ. Π. Πανουλάκος μὲ θέμα «Ἡ Βασιλεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων».

Κατὰ τὴν διαρρεῦσάν ἐβδομάδα ἡ κίνησις τῶν σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως Θηλέων Σπάρτης ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὴ.

Ἐκτὸς τῶν διαφόρων ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων, ἐγένοντο καὶ μαθήματα οἰκοκυρικῆς καὶ παροχῆς ἱατρικῆς βοήθειας.

ΣΚΟΥΡΑ.— Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ σχολείου ἐγένετο συγκεντρώσις τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων, καθ' ἣν ἀπηγγέλθησαν ποιήματα πατριωτικοῦ περιεχομένου καὶ ἐψάλλθησαν διάφορα ἄσματα καὶ ἐχορεύθησαν ἑλληνικοὶ χοροί. Ἀκολουθῶς ἐγένετο στρατιωτικὴ προπαίδευσις τῶν φαλαγγιτισσῶν.

ΕΗΡΟΚΑΜΠΙΟΝ.— Συνεχίζονται κανονικῶς αἱ συγκεντρώσεις τῶν φαλαγγιτισσῶν, καθ' ἃς γίνονται μαθήματα συγχρόνου χειροτεχνίας καὶ διάφοροι ὁμιλίαι.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (Βοιῶν).— Πρὸ ἡμερῶν ἀπέθανε σκαπάνισσα τοῦ σχηματισμοῦ θηλέων. Τὴν κηδεῖαν τῆς παρηκολούθησεν ὁλόκληρος ὁ σχηματισμός, κατετέθη δὲ καὶ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τῆς.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἡμιγυμνασίου μας ὁμιλήσεν ἐνώπιον συγκεντρώσεως φαλαγγιτισσῶν μὲ θέμα «Ἀερομηχικὴ ἀμυνα».

ΑΓΡΙΝΙΟΝ.— Ἡ κίνησις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀγρινίου, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὑπῆρξεν ἐνθουσιωδῆς, ὅπως πάντοτε, καὶ λίαν ἱκανοποιητικῇ.

Εἰς τοὺς διαφόρους λόχους τῆς 115ης Φάλαγγος ἐγένοντο τέσσαρες διαλέξεις, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ὁμιληταὶ ἀνέπτυξαν τὰ ἀκόλουθα θέματα: Περί Σημαίας, Σεβασμὸς πρὸς τοὺς γέροντας, Περί Ἐκκλησίας, Ἀρχαὶ καὶ σύμβολα Ὀρθοκείας καὶ Κράτους.

Οἱ Φαλαγγίται τῆς Τετραρχίας Ἀστακοῦ προέβησαν εἰς τὴν δενδροφύτευσιν μεγάλης περὶ τὴν ἔδραν τῶν ἐκτάσεως καὶ γενικῶς καταγίνονται φιλοτίμως καὶ ἐνθουσιωδῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελῶν ἔργων τῆς περιφερείας τῶν.

Ἐξ ἄλλου, οἱ Φαλαγγίται Ξηρομέρου κατεσκεύασαν εἰς τὸ χωρίον Βασιλικὸν δημοσίαν ὁδὸν μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων. Ὁ Διοικητὴς καὶ ἡ Διοικητρία τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀγρινίου ἐπεθεώρησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τοὺς σχηματισμοὺς Βασιλικοῦ, Καραϊσκάκη καὶ Ἀστακοῦ τῆς 114ης Φάλαγγος Ἀγρινίου.

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ χορωδία Γιαννιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. μετέβη εἰς τὴν Ἑδέσσαν.

Τὸ τμήμα τῆς χορωδίας ὑπεδέχθησαν ἔξωθι τῆς πόλεως ὁ Δημάρχος μετὰ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Πέλλης.

Τὴν 10ην π. μ., προηγούμενης τῆς μουσικῆς τῆς Ε.Ο.Ν., μετέβησαν εἰς τὸ Ἡρῶν τῶν πεσόντων ἀπαντα τὰ Τμήματα, ὅπου, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑδέσσης, τοῦ Νομάρχου Πέλλης καὶ λοιπῶν ἐπισήμων, Φαλαγγαρχὴς κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Γιαννιτῶν.

Τὴν 11ην π. μ. εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθυσαν τοῦ Κινηματογράφου «Μέγας Ἀλέξανδρος» ἐξετελέσθη μὲ ἀφάνταστον ἐπιτυχίαν τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα τῆς χορωδίας. Ἡ αἴθουσα τοῦ Κινηματογράφου ἦτο κατάμεστος ἐκλεκτὸς κόσμος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ προγράμματος παρετέθη γεῖμα ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς ὁλόκληρον τὸ Τμήμα τῆς Ὑποδιοικήσεως Γιαννιτῶν εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον «Παράδεισος», εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Νομάρχης Πέλλης, ὁ Δημάρχος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Νομάρχου ἀπαντες οἱ παρευρισκόμενοι ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἑθνικοῦ μας Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΕΡΡΑΙ.— Ὁ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Σερρών τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας καὶ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς ἐπεθεώρησαν τὸν Σχηματισμὸν Θηλέων Νέας Ζίχνης.

Τόσον οἱ Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι ὅσον καὶ τὸ πλῆθος ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὴν συνοδείαν τοῦ μὲ θερμότητάς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὑπὲρ τῆς Νεολαίας.

Ὁ Γενικός Ἐπόπτης καὶ ἡ Περιφ. Διοικητρία ἐμειναν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι διὰ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας πρωτοβουλία τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἐδόθη χοροσπερίς μὲ μεγάλῃν ἐπιτυχίαν, παρέστησαν δὲ αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἅπασα ἡ Κοινὴ τῆς πόλεως Νέας Ζίχνης.

Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ Περιφ. Διοικητρία συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς ἐπεθεώρησε τὰ χωρία τῆς Ὑποδιοικήσεως Σιντικής. Ἡ Περιφ. Διοικητρία ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀναπτύξασα ἐπίσης καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Περιφ. Διοικητὴς Φλωρίνης τῆς Ε.Ο.Ν. συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Καστορίας ἐπεθεώρησε τοὺς διαφόρους Σχηματισμοὺς Κολοκυνθοῦς, Μεσοποταμίας, Καλοχωρίου καὶ

τῶν κομποπόλεων Νεστορίας καὶ Ἀργους Ὁρεστικοῦ.

Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ὁμιλήσεν εἰς τὰ διάφορα χωρία ἐνώπιον πολυπληθῶν συγκεντρώσεων περὶ τῆς ὕψλης ἀποστολῆς τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἐν μέσῳ ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ὁ Περιφ. Διοικητὴς διήλθε διὰ Καστορίας μείνας ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ὅλην ἐμφάνισιν.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο εἰς τὴν Καστοριανὴν ὁμιλία ἐνώπιον τῶν φαλαγγιτισσῶν τῶν σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως μὲ θέμα : «Τὸ πράσινο καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλληνίς». Ὁ ὁμιλητὴς κ. Παντέκης ἀνέπτυξεν ὠραϊότατα τὸ θέμα τοῦ, καταλήξας εἰς τὸ ὅτι ἡ στοργὴ τῆς Ἑλληνίδος πρὸς τὸ πράσινο χρονολογούμενη ἀπὸ αἰώνων συνεχίζεται φιλοτίμως ἀπὸ τὰς σημερινὰς φαλαγγιτισσας.

ΛΑΡΙΣΑ.— Οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ε.Ο.Ν. Λαρίσης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιτελείων τῶν, ἐπεσκέψθησαν τὴν Ἑλασσῶνα, ὅπου οἱ φαλαγγίται, αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ πλῆθος κόσμου ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς.

Οἱ κ.κ. Περιφ. Διοικηταὶ ἐπεσκέψθησαν καὶ ἐπεθεώρησαν τὰ τμήματα τῶν χωρίων Δαμάσι, Δομένικου, Ἀραβοσίβης, Μαγούλας καὶ Στεφανόβουνου.

Οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν χωρίων, τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Εἰς τὸ χωρίον Δαμάσι ὁμιλήσεν εἰς μεγάλῃν συγκεντρώσιν φαλαγγιτῶν—φαλαγγιτισσῶν καὶ τῶν κατοίκων ἡ διδασκάλισσα κ. Νιάγα μὲ θέμα ἡ «Ἀναγέννησις τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος».

Εἰς τὴν Ἑλασσῶνα ὁμιλήσαν καταλλήλως ἐπίσης ἐνώπιον συγκεντρώσεων μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν κατοίκων οἱ κ.κ. Περιφ. Διοικηταὶ Λαρίσης, Ἀλεξούλης καὶ Πάκας.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.— Ὁ 16τῆς φαλαγγίτης Σταμάτιος Σταματίου τῆς Ὑπὸ σεως Ναυπάκτου τῆς Ε.Ο.Ν. Αἰτωλίας κατάρθωσε νὰ διασώσῃ ἕκ βεβαίον πνιγμὸν, μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, τὸν στρατιώτην Παῦλον Γαλανόπουλον τοῦ Συντάγματος Τηλ) τῶν Ἀθηνῶν, ἀποσπᾶς τὸν γενικὸν θαυμασμόν διὰ τὴν ἡρωϊκὴν του πράξιν καὶ τοὺς δικαίους ἐπαίνους τῶν παρευρισκομένων.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ χωροφυλάκῃς Ναυπακτίας, ὁ ἐν λόγω στρατιώτης ἐπιθεῖται βενζινοπλοῦ ἐκτελούντος τὴν συγκοινωνίαν Ναυπάκτου—Ψαθοπόργου, παρεσφύρη ὑπὸ τοῦ πηδαλίου, ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐπνίγετο, ἐὰν ὁ φαλαγγίτης Σταμάτιος Σταματίου, δὲν ἐρρίπτετο ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετὰ ἀγωνιώδη πάλην δὲν ἀνέστυρε τὸν πνιγμένον στρατιώτην ἀγνοοῦντα τελείως νὰ κολυμβῇ. Πρὸς στιγμὴν, ἐκινδύνευσε καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ φαλαγγίτης νὰ πνιγῇ.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν ὁ διασωθεὶς ἐνηγκαλίσθη τὸν σωτήρα του φαλαγγίτην, ἐκφράζων τὰς θερμὰς του εὐχαριστίας.

Ἡ ἡρωϊκὴ πράξις τοῦ φαλαγγίτου ἐγένετο ἀντικείμενον εὐμενεστάτων σχολίων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. ἡ ὁποία διαπαιδαγωγεῖ τὴν Νεολαίαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ πράξις τῆς αὐτοθυσίας νὰ θεωρῇται ἐπιβεβλημένον καθήκον.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Ἡ Σχολὴ βαθμοφόρων Ε.Ο.Ν. θηλέων Ἡρακλείου συνεχίζει κανονικῶς καὶ μετὰ ζήλου τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαλαγγιτισσῶν δις τῆς ἐβδομάδος, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα.

Ἐκάστην Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. γίνονται τὰ βάσει τοῦ ἰσχύοντος προγράμματος μαθήματα τῶν ἐξωσχολικῶν φαλαγγιτισσῶν. Ἐπίσης συνεχίζονται κανονικῶς τὰ μαθήματα τῶν ἀγραμμάτων ἐξωσχολικῶν φαλαγγιτισσῶν.

Μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς θερινῆς περιόδου, οἱ διάφοροι σχηματισμοὶ ὁργανώνουν ἐκδρομὰς εἰς τὰς πέριξ τῆς πόλεως τοποθεσίας.

